

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 384 Subject संस्कृत विवेचना

Name of MSS मह लाघव टीका

Author मल्लारी देवदा

Period _____ Folios 76

Script Sanskrit Source Prithi Pal Singh

Missing Folios N.A.

A. no. 324

ताप पत्र ६८

Grāha Laghavi Sans. Tekh.
by Mallari Dairagve

Sans. Ms.
133.5

6823

324-MS.

ग्रहलाघव टीका ; मल्लारी
देवरा अनु.
६३ पत्रक ॥ ल० भ० १३ पं० प्र० पृ०

ह० ल०

१. टी.

११

४

ॐ श्रीगणेशाय नमः नोके नोके शमायाः सुरभनिवहाः सत्रियेनंतं संप्रानायासायासमीषांक
 यमपिचमनः श्वकं वा दृष्टया एकं दितैकं दंतं सकलसुरशिरः संचमं चरितं चिंशी चंभकेष्टुमिदि
 प्रदमिदसकरं सादरेतं न मापि १ मन्त्रारिंकुलनायकं रविमुत्तानेव दंश्च न तागुणेः स्मृतापादयुगं श
 वाप्यचतनः किञ्चित्सर्वोपांशकं मन्त्रारिंकुलनायकं रविमुत्तानेव दंश्च न तागुणेः स्मृतापादयुगं श
 कुंठितमतिः स्यात्सर्ववैचित्र्यतः २ मध्यमस्तदासोदयवक्रश्वकं मारिलं यद्गणितेव गोत्वं जीवाधनुः
 संश्रयकं विनातेन स्यादयं निश्चयवगोले ३ कथमत्रकं तं विनाधनुर्जातगकं मारिलमन्यकं म
 णा उपपन्नविचारणाविधौ गानिका संदधिये विमोहिताः ४ तस्माच्च पुपतिमस्य विमलांतनमो
 दनाशायतो सात्तामनातिकोशले गणिकाः पश्यंत तप्यसुते देवर्षी गणिका विलोक्य दिहाशु
 देवसेषो यतो किं वा शार्थं नयापरोपकृतिषु साभाविकस्तद्गुणः ५ अथ हारवंध्या केन गणाया
 शाः स्यते त्रैकालं कालकालं भजभजरजनीनायको यत्पिपस्ते जंतो संतोषतो दिविनयनजनक
 नाकलावेषकं गेयं नयनयनं वरसुरशिरसा सेवितं वितविद्यादातारं तस्माभं भवभवनवशा
 नानेन सनत्या ६ अथ श्लोकः स्याथः सुगमस्तथापि बालाववाधायं संक्षेपतो मयैवाच्यते हे जं
 तो प्राणिनन्तेनामनाभं मिदं रवौ गणायां शंहीति निश्चयेन संतोषतः भजभजसेवयति नरः पु
 रुषो भवः संसारस्तरे वयं देवतस्य वशः वश्यान स्यात् सुकृपवस्यादिमभिप्रायः तमेव विशेष
 णाद्धारस्तौ ति त्रिषु उत निस्थितिनाशो कालेषु वर्तते तस्मात्प्राविकालावस्थायिनमविनाशिनमि

राम

न्यर्थः कालमपि कलयत्याकुलयति सतथा पुनः संकरो जनीनायको गविनायश्चरमायस्यप्रियः सह
 न तत्सहृदं तत्तत्तथात्रनायेप्रसिद्धं त्रिनयनो जनेकोयस्यतं प्रिवतनयमित्यर्थः यदा त्रिनयनस्य जना-
 केपितरंगो गतस्तत्कथं न गणपुण्ड्रकरो भद्रिमादिगणेशकुल्यादो प्रसिद्धताकुलो के संगलो
 के प्रकथं उक्तव्यं यस्मिन् गेयं जेयं गायने ज्ञानाति तथा गायनवाय संगीतशास्त्रप्रवक्तृ यज्ययज्ञेय-
 ज्य नां यागकर्मणां यज्ञं यज्ञरूपं यज्ञं शोभाकारमित्यर्थः यस्मिन् शिरसा वराः सगणेशा उग्रदयो देवा
 स्तेषां शिरसा मल्लकेन सेवितं विनविद्यादातारं वितं रवं विद्याश्च तदंशं पुण्यं गायमीमांसाधर्म-
 शास्त्रांगमिश्रिताः वेदाः स्थानानि विद्यानां धर्मस्य च तदंशं प्रति तदा तारं यथोष्टफलप्रदायकमि-
 त्यर्थः अथ श्रीमज्जलपितरनिकरस्थितनानोपरनविगजितनंदिग्रामाभिधनगरवासिसकलभय-
 तिमवितचरणपुगलकमलगणितारवीविद्युदपदताराविलदेवविन्मातंगकुं भपीवल्लुदेनोक्तं व-
 कं दीरवश्रीमदुसारमणचरणद्वयपंकजावाप्तमहामतिवैभवदैवविकेशवदेवजात्मजा तदैवजा-
 गतो प्रादेवजवर्णवर्णप्रदलाञ्छयात्यं प्रदकराणं विकीर्षवस्तज्जोतिर्विज्ञेन प्रयसमाप्तिप्रचयगमन-
 भ्यां शिष्टाचारपरिपालनाया शोभनमस्तारवस्तुनिर्देशात्मकानां मंगलावां मंगलादीनि मंगलमदि-
 तं ग्रन्थारंभं वसंतिलेकयादः ज्योतिः प्रबोधननोपरिशोध्य विज्ञेन तत्सककर्मचरणगंतुनाथं
 पूर्णं स्वत्पादगणितचतुर्दशकृतैरुपापैयं नीकृतजनयतिकेशववाक्यप्रतिष्ठा १ प्रतिर्वदोजय-
 तिमर्कोक्तवर्णवर्णने तामेव शिष्टगद्गस्तौति किं विशिष्टा केशवस्य विस्मोवांक यस्य निश्चितं
 वेदाउत्पाद्युक्तात ज्योतिषस्तेजसः स्वप्रकाशस्य गुणत्रयातीतस्य तेजोरूपस्य परब्रह्मणः प्रबोधना

प्र. टी.

१

2

नेतं जनयसुमादयतीति यथा मायावेष्टितं नोर्द्धात्ममानिनः श्रमोदेहोनेश्वरः शास्त्रानिमो व्यापको
निराकारउत्पादितानेवैदिककर्मद्वाराश्रयणमनननिदिध्यासनमादाकारभंवतीत्यर्थः किंकृत्तातस्म
क्तकर्मचरणोस्तस्याश्रुतोसष्टउक्तानियानिसंध्यास्नानदानजपहोमयज्ञादेनितेषांचरणोराचरणोरनुशा
नेष्टितंमनःसंशोध्यशुद्धंकृत्वायतोमनःशुद्धौजातायामेवात्मज्ञानंभवति गहनार्थेनगभीरार्थेनशु
र्णा अर्थशूर्णाचेतर्दिवदेहसंस्तदपिन यतः स्वल्पादरासल्यास्यादराणियस्यासा नव्यर्थशूर्णास
ल्यादरायाश्रुतिस्तस्याश्रुत्यादेवायः कस्यापिनस्यात श्रुत्यावयोधंविनाश्रुत्यक्तकर्मचरणंकथंस्मृतस्य
तरवाद तदंशकृतेस्तस्यापरमेश्वरस्येणरावणयास्तैः कृतायेउपाया रावणभाष्यादयस्तैर्ब्रह्मा कृता
प्रकटीकृता रावणभाष्यायवलाकनेनतउक्तकर्मचरणसम्प्रापस्यात उतिविस्मयपक्षे अथपितृपक्षे
केशवस्यपितृर्वाक्यद्वैतकादिप्रंथरूपाजयति तामेवविशेषणद्वारास्तौति श्रुतिः श्रुतिसमाना
यथावेदोक्तंकर्मकार्यमेवमत्स्यात तथेयंकेशवरागपि ज्योतिषांप्रहननजडादीनांप्रबोधंज्ञानंजनय
तीतितथा किंकृत्तातस्यांकेशववाचिसूक्तानियानिप्रवसाधनादीनिकर्माणिनैः चित्तंमनः संशोध्य
गहनार्थेनशूर्णासल्यादराच तदंशस्तच्छिष्यास्तैः कृतायेउपायादीकायास्तैः प्रकटीकृता अथय
थार्थभक्ताश्रुक्तेरामसम्प्राप्तकर्मवंगणकैरपिकरणस्मरणंकर्तव्यमित्यादिविषमदृतेनाद परि
भग्नसमोर्विकेशचापंरुद्रगणदाभलमत्सुतेवाद्दे सुफलप्रदमातनप्रभंतस्मरणंकराणंचवि
सुरुपं देशिष्यविस्मरुपंस्मर व्यापनशीलेविस्मः तस्यभगवतोरुपंश्रुगमेतंचतभंजादिस्मरेमन
सिधेदि ननुव्यापकस्यानिराकारस्यपरब्रह्मणोरुपमेवनास्तिकस्यस्मरणंकर्तव्यमिति यतउक्तं

राम

१

श्रीमद्भागवते ननामरूपेण जन्म कर्मभिर्निरूपितं यत्तत्तत्समाधिगतादि पदं संदेहं केचिदाप्यार
 येति अत्रोच्यते प्रकृतेः पञ्चानि कारेण इदं विद्यमानं मायया सृष्टं मायामत एव जन्ममागुणान्मिकोत्प
 णाः परब्रह्मणि नगुणास्तत्त्वात् अत इयं सृष्ट्यादिमाया केवलं भगवत्पुत्रैव परं भगवति नास्तेष्व
 न इदं ब्रह्म इति पीलिकांतं सकलं तत्सत्त्वं सगुणत्वात् अत इदं वेदान्तमखिलं कर्मकां उभयसंयतोप
 यत्कर्मसंततस्याणि साधे प्राणिनस्तु मायारूपिणाः सत्याः नन्वेकं न वेदेन य उक्तं कर्मकां इतदसंयत्ता
 नकां उत्पत्तिषद्भागात्संयत्तं एवं कथं स्यात् उभयोः सत्यतमसमत्वं वावक्तव्यं सत्यं असमं नैव कर्मकां
 तेन कल्पितं भगवद्रूपमेव नेन सत्यस्य व्यापकस्य परब्रह्मणो ज्ञानं भवति यथा मिथ्या भूते प्रतिविंबे सा
 निविंबानुमापकत्वं एवं भगवद्रूपमसत्यमपि सत्यमेव कल्पितं यथा बालानां प्रथमसद्वृत्तानां शृंगो
 कारशिखायां प्रथमं ललाषाणां दिव्याप्यते तदन्मायावेष्टितलोकानां सत्यप्राप्तिं भगवद्रूपं दारु
 पाषाणसृदादिजनितं च तभं जडिभुजैकदंतादिकल्प्यते तदपि युक्तं उक्तं च योगवाशिष्टे अक्षरावा
 गमलत्वे यथा स्थूलवर्तलदृष्टपरिग्रहः शुद्धबुद्धपरिलब्धये तथा दारुमृत्तमयशिला मयार्चनमि
 ति तदेव विशेषणद्वारेण विशिनष्टि परिभ्रं कृतशकलं सौर्विकया जीवया सहै प्राप्तिं कृतस्य वा
 पंधुर्येन ततथा जनकेन गता स्वयं देशकरधनुरानीये वं प्रतिष्ठाकृता यत ए देवः सज्जं करिष्यति
 तस्मै ज्ञानकीं कन्यां दास्यामीति एवं विदितं च तारमेण तत्स जीकृता शकलीकृतमिति तस्माद्यगादौ प्र
 सिद्धं दृढागुणारजवायसिन्धुचोदोभमानं सुतं गच्छेत्तौ वर्तलौ ब्रूयन्त तत्तथा स
 हृपलं मोक्षदित्युक्तेषां ददातीति तथा आत्मा संगीकृतानुर्मनुष्यस्य प्रभायेन तत्तथा मनुष्यदेह

धारिणमिस्यर्थः अथ करणपक्षेदेगणककारणं स्यात् तदेव विशेषणद्वारा स्यात्ति ईशं प्रहर्तव्यता।
 यो समर्थ यच्चापमोर्विकया जीवया सदपतिभृत्प्रयसिंस्तन अस्मिन्कारणधनुर्जनकते इह्यप्रवर्ति
 नागुणादारायैस्तैस्तसत्सुष्टुत्तवाहयसिंस्तन अत्र प्रयत्नेन साधितमस्ति नतवेदमदकेदेवाद्
 भृजः प्रसिद्धः सफलप्रदणादिज्ञानरूपफलप्रदरातीति तथा आनातः प्रोक्तोः प्रभाक्षायायसिं।
 स्ततया अत्र प्रोक्तुं कृत्वा यासाधनमपि कुतमस्तौयर्थः तमेमनायमेनाभाहरोभिः अथ शर्वकृतप्रय
 भाः स्य वैशिष्ट्यं योतयेस्तदांभप्रयोजनं दर्शयन्नाह यतः प्रयोजनादिकथनं विना प्रयपठनादौ प्र
 वृत्तिर्न स्यात् उक्तं च सिद्धिश्चात्प्रवृत्तिर्ना संवधकथनायतः तस्मात्सर्वेषु शास्त्रेषु संवधः पूर्वमुच्य
 ते किमेवात्राभिधेयं स्फुरिति पृष्टुं स्तकेनचित यदि न प्राच्यते तस्मै फलशून्यत तद्वेत्ततत्वे स्य
 वदिशास्त्रस्य कर्मणा वापिक संचित यावत्सु योजनं नोक्तं तावत्तत्वेन गृह्यते इति इति वृद्धोपदे
 शं मत्तावदति पद्यप्यकारं शुरुवः करणानि धीगस्तेषु न्यकां धनुरापास्य न सिद्धि रस्यात् ज्ञाचापक
 मरहितं सलक्ष्य प्रकारं कर्तं प्रह प्रकरणं स्फुरमुद्यतोमिह अहं गणप्राप्तयापि प्रह प्रकरणं प्रहः
 प्रह संवधो निप्रहणो रया स्तादीति कर्माणि प्रक्रियते साधते यस्मिन्निति तत्काले मुद्यतः उदयं प्रा
 म्नामि यत्र सृष्ट्या देर्गदानयने समिद्धांतः यत्र युगादेर्गदानयने तत्तत् यत्र शाकादुदानयने तत्क
 रणं प्रह प्रकरणमित्यनेन शाकादुदानयने करमीति सूचितं तथापि कथं यद्यप्युक्तो महो तो
 धीतगर्गाया अमयो भास्य राया चोया अकरणानि अकारुं अकुः परं ते पुन्यकां धनुरापास्य जी
 वाधनुषी तत्काः कं यहादि सिद्धियं स्यान्न भवति अस्मादेतोरिदं मया क्रियते किं विशिष्टं ज्ञाजी

वाचापंथनः एतत्कर्मभां रहितं सततं लघुप्रकारं स्फुरं स्पृष्टं अथ प्रकृतं शास्त्राणां साधनं तदर्थं मरु
 र्गणं च तद्वयेनाह यद्यो नो ॥ १० ॥ नितशकं ॥ ११ ॥ हर्मले साधु कायं वि ॥ १२ ॥ तशेषकं तयुक्तं च
 जायेः श्रुतं मुतः सट्त्रचकारिणः कादमरफलाधिमासयुक्तं ॥ त्वित्रिंशत्तनित्थियुगिप्रचक्राग
 प्रायं श्रुतं मुताधिषट् ॥ १३ ॥ लघुः कृतादेर्विमुतमर्गणो भवेद्देवारः स्याच्छ्र ॥ १४ ॥ तचक्रयुगाणो
 ३ ज्ञात ॥ १५ ॥ शकवर्तमानः शालिवाहनशकः यातमर्षगणः शुच्योरोनितः द्यौश्च यश्चत्वारः ३
 द्वाश्च तदंशं तद्विचचारिणः शकवर्त ईशाशनेरुनोवर्जितः सनयं चमारभ्येष्टकालपर्यंतं वर्ष
 समुहः स्यात् सईशोः एकारशभिः ॥ १६ ॥ हतः भक्तः एकस्य यत्कालं तच्च कायं चक्रं सत् रविदत्तशेष
 के रविदत्तशेषकं पुत्रिभिर्दीदशभिर्गुणितं यतेशेषकं तच्च जायेश्चत्वारभ्येष्टकालपर्यंतं गतमासे
 युक्तं तत्स्थकस्थाप्य अमुतः श्रुतं स्यात् सट्त्रचक्रात् दृग्भांदस्य तेततदृग्भांदं भवेत्तयच्चकं ते
 नसद्विनादिति ततेदिनिभ्यं तात् अमरेस्यसिंहादिभक्तात् यत्कालं तेषु धिमासाः तेस्तत्स्थकस्थ
 युक्तं समासगणः स्यात् ततस्तत्त्रिंशत्त्रिंशद्गुणं सत् तच्छ्रुत्तप्रतिपदमारभ्येष्टकालपर्यंतं याव
 न्यस्ति ययो गुताः ताभिर्मुतं युक्तं कार्यं ततस्तदेव निरग्रचक्राणां शांतिरगो निशेषानामैकस्यो
 यः श्रुत्तस्यागणः षडंशस्तनामयुक्तं तत्स्थकस्थाप्य अमुतः श्रुतं स्यात् अथिषट्कालः स्या
 व्ययश्चत्वारः षड्दृष्टाभिश्चतुः षष्टिमितैर्भक्तात् येलव्या कृतादाः लयदिवसाः तेः श्रुतं स्थवि
 युतं हीनमर्गणः श्रुत्तदिवसानां सावन्नानां गणः समुहो भवेत्तसोदगणः श्रुतैः पंचभिर्दत्तं गुण
 ते यच्चक्रं तेन युक्तं युक्तः सततं श्रुतं चक्रं तस्मिन्तोः ज्ञातं चत्वारभ्यगत्तसद्विनादिवर्जितः स्यात् चत्वार

५-टी.

४

हिंसाः दर्शनाद्यगर्थसैकोतिरेकोवाकर्तव्यः उक्तं च सिद्धांतशिरोमणौ अभीष्टवार्थमदर्शनाद्यैकोति
रेकस्मिन् योपित इति अत्रोपपत्तिः अत्र ग्रंथारंभे दिव्यविरिंशदधिकवत्तदंशप्रतमितः प्राक् प्रसीतत
च्छकसारभ्यग्रहानयनार्थमनेन प्राक्नेष्टप्राक्कृतीकृतो गतवर्षगणः सौरे जातः यत उक्तं वर्षा यनतं
युगपूर्वकमत्र सौरात् उति अतस्तेषां वर्षाणां मासीकरणार्थमनुपातः यदेकस्मिन् वर्षे द्वादश सौरमासा
भवन्ति तदेष्टवर्षसौरवर्षः किमिति मातृसानां द्वादशगुणः रूपेण तस्याधिकृतान्नाशः अत्रै
विन्मासानां चाद्वयमसामान्यद्वादशमासाः संवत्सरातिश्रुतेर्वयधिकरणमापादयन्ति तदसत अ
त्रमासाः सौरायवयतश्चादमासानां वर्षमधिमावयवत्वमस्ति अतस्तेन पदिताः सौरास्तस्य द्वादश
राशिभोगे तद्वादशैव भवन्ति अतः श्रुतिरियं समीचीना एवं सति आचार्येण वदेषु वर्षे दर्शनावाङ्म
सात् अतो न्नाद्यवार्थं शिष्यैः श्रुतं यार्थं प्रथमं वर्षाणि याति तात्वेकादशानष्टानि कृतानि यत्न्य
तस्य चक्रसंज्ञा कृता यच्छेषं तद्वादशगुणितं सत्मासाः कृतानि सौरमासाः चैत्रादिमासभ्यष्टप्राक् चैत्रा
दिपर्यंतं जाताः ततो यन्मासी यो दर्शनाः साध्यते चैत्रादिमासभ्यतन्मासावधिषे पातमासास्तयुक्तास्त
न्मासावधिस्युतिरिति अत्र क्रियावैषम्यं गणितदृष्टे च दृश्यते यतो वर्षाणि द्वादशगुणानि सौरमासाश्चै तानि
त्रादिया तन्मासाश्चादशः अन्यजान्त्यायोगसंभवः कथं स्यात् अत्र प्रथमं सौरमासेभ्योऽधिमासानां नी
यसौरैषु संयोग्योऽंशः कार्याः तेषु चैत्रादिमासां द्वायोऽंशः अत्राचार्येण पूर्वभिन्नान्तायोऽंशः कृतः
तत्राधिषेष्टमधिकं जाते अतोऽधिमासानयनेऽधिषेष्टं त्रयं अधिकत्वात् तद्यथा चैत्रादिचां द्वाणो
सौरकरणांशं मधिषेष्टं मूनीकर्तव्यं यत एकस्मिन् वर्षे सौरदिनेभ्यश्चाद्विनाति एकादशानधिका

तानि ५

राम
४

निरूप्यते यवमधिमासाः सावयवाः संयोक्त्या अनुपातस्य सावयवत्वात् तत्राधिपौषं योज्यं अत्रोक्तत्वं
 योऽनर्णयोनीशः अतः सौरमासैर्धमासा नयन यदि कल्पसौरमासैः ५१८४०००००० कल्पमधिमा-
 सालभ्यंते १५१३३००००० लभ्यंते तदेष्टसौरमासैः किमिति अत्र कल्पमधिमासैः कल्पसौरमासैश्च भक्ते-
 बुलव्यं ३११४१४४ एभिर्मासा यदेकोधिमासः ३३० चक्रसिद्धांते द्वात्रिंशद्विंशतिर्मासैर्दिनेः षोडशभिस्त-
 या चट्टिकानां च तत्रैकं नयनमेकोधिमासक इति नतो नुपातः यदेभिर्मासैः ३३१११४४ रेकोधिमासस्त-
 दैष्टः किं अत्राचार्येण सवांशं हरस्यानेत्रयस्त्रिंशन्मासा महीताः एवं मासैः अमरफलाधिमासस्य
 क्रमिपुक्तं अत्रं चारं भेदप्रभिर्मासैरधिमासाः भूत अतो दिग्युक्त इति इदं स्थले हरस्या स्थूलत्वात्
 तदेतरे साधते एवं चक्रमेकादशवर्षात्मकं तद्वादशगुणितं जाता मासाः १३२ तेभ्यः कल्पाय नुपाते
 न जाताः ४१२ त्रयस्त्रिंशद्भक्ते युजाताः ४ अवांतरं एकचक्रैर्दिमासतल्य अतो नुपातः यथेकचक्रै-
 र्दिमासतल्यमंतरं तदेष्टचक्रैः किमिति सट्पुचकादिति यवमधिमासस्युक्ताः सौराश्चात्र मासगण-
 वमधिमासस्युक्ताः सौराश्चात्र मासगणो जातः ततो दिनीकरणार्थमनुपातः यथेकमासस्य त्रिंश-
 दिनानि न देष्टमासैः किमता मासास्त्रिंशद्गुणारूपद्वयस्या विकृतत्वात्वाशः एवं जाताश्च इदिव मासै-
 स्तन्मासस्युक्तपर्यंतमिष्टमिष्टिकराणार्थगततिथिपुमिति नतो नुपातः यदि कल्पश्चात्रैः १६४
 २५११०००००० कल्पदिनक्षयाः २५०८२५५०००० लभ्यंते तदेष्टचक्रैः किमिति कल्पदिनक्षयैः कल्प-
 चां देष्टु भक्ते बुलव्यं ३११५४१३२ यथेभिर्दिनैरेको दिनक्षयस्तदैष्टः किमिति अत्राचार्येण हरस्या-
 नचतः षष्टिरेव धृता एवं चतः षष्टिभक्ताश्चात्र दिनक्षयाः स्युरिति अत्रोत्तरज्ञानं चक्रवर्षदि।

२-टी.
५

५ ६६ एषादिनामि २०४८६।

नेषु ४० ८१ एभिरेकत्र ६३३१ एकत्र ६४ एभिर्भक्तेर्भफलांतरं किं विष्मत्ताः दशते शृणाः गृहीताः यतो ग्रंथा
रंभे सत्यः तेषु पतत्युसीत अतश्च कुंदपुगुणं नादिकास्ताः षष्टिभक्तादिनाति गुणद्वये गुणेनापव
र्तितौ दरस्यानेषु अतो निरुचकं गोपुणमिति एवं दिनक्षयाश्चोदृष्टाः कार्याः यतो वर्षमध्ये चोद
दिवसेभ्यः सावनदिनादिपंचदिनाधिकातिष्ठपुंते अत उक्तं कृनादैर्विद्युतमिति अत्र दिनक्षयाः सा।
वयवायाद्यास्तेन गृहीताः यतः सावनदिनक्षयो न चोदेषु कृते षट्शतं लिख्यंत कालीनः स्यात्
गततिथियुतत्वात् यदाः सूर्योदयकालिकाः कृत्याः एवं तिथ्यंत सूर्योदययोर्मध्ये दिनक्षयशेषः।
मेव तत्तेषु योज्यं यतस्तिथ्यंतादयः सूर्योदयः पूर्वविद्यो ज्ञमधुना योज्यंत ल्यातयोर्नाशः उक्तं च सि
द्धान्तशिरोमणौ तिथ्यंत सूर्योदययोस्तु मध्ये सदैव तिष्ठत्यवमावशेषं त्यक्तेन तेनोदयकालिकः स्या
तेत्यंतकाले युगणोऽन्यथा तदुति एवं सावनोदगणो जातः सप्ततष्टः सन् अज्ञाद्वाः यतो ग्रंथादौ
सामवारस्यासीदत्र च ऊरुदिनानित सप्ततष्टातिशयं ५ तत्रात्रुपातः यथेकचक्रे पंचवारा अंतरं तदे
ष्टचक्रेः किमिति अतः शरदृतचक्रयुगिति ५ एवमदृगणं प्रसाधो दानी भ्रवानाह विविधतानभ
वास्तारणं प्रवः त्वमनलारसवादेय ईश्वराः सितरुचैर्भुगो यथायमौ शरदृतगदिता विधुतं
गजः ६ शौलादौ त्रिपुराः अगोः क्षितिभ्रवो भूतवदंता विदः केऽस्याधि गुणोऽयः सुरगुरोः त्व
षडयमासिलाः शुक्रेऽस्य भगोः कुशलेऽयमलारुणादिको यथा पुनः शौलाः पंचभ्रवो यमाय य
इमे यदेषकः कथ्यते ७ तरणोः सूर्यस्य भ्रमः भानिराशयो मोखयस्य सतथा राश्यायोऽयं भ्रवः त्व
प्रत्यं अतलास्त्रयः रसवादेयः रसाः षट्वादेयश्चात्तारः एवं षट्चत्वारिंशत् ईश्वरा यकादश अत्र स

राम

५

र्चं वाकानां वासतो गतिरिति न्यायात् विधुलं गजः विधोश्चंद्रस्य यत्नं गं मंदो ज्ञेयः प्रवागादिनः ३
 लः तृणाग्रहा नवयमोद्गो प्रायकुताः प्रायः पंच कृताश्च तारः एवं पंच तारिणः अगोराहो ध्रुवः प्र
 लाः समद्वौ प्रसिद्धौ तृणागः तृणाग्रः पंच एवं पंचाशतं तिते भवतीति हिति भस्मस्य भो मस्यायं
 भ्रुवः भः एकः तत्तानि पंच विंशतिः दंताश्च विंशतं विदो बुधस्यैकः उषाये ध्रुवः अथ यश्च तार
 रः ग्रहास्तयः उडनिनक्षत्राणि सप्त विंशतिः सुगणो देवानां गुरोः वृहस्पते ध्रुवः तृणाग्रः पंचमाध
 रप्रसिद्धाः यमोद्गो एवं पट्टिपुतिः वविला वसेवाशुडला पृथ्वी एकाय वमष्टादश भगो यजुस्य
 यद्वा केदंशी ज्ञे केदं तस्य भ्रुवः करकाशुक्राश्च तदशयमलोद्गो नरपिराणा योयं ध्रुवः शैलाः
 सप्त पंच भ्रुवः पंच दशयमाधयः यमोद्गो अथ यश्च तारः एवं द्विचत्वारिंशतं एते प्रदक्षवागपण
 याः अत्रापपतिः अत्राचार्येण एकदशतं प्रतिवर्षं कृता अहर्गणानयने कृते एवं योः द
 गणाः स एकादशवर्षं मध्यस्य एव तदुत्तनाये ग्रहा न एकादशवर्षं मध्यस्य एव भवन्ति अतो
 यावन्ति चक्राणि भ्रुवति तेषां ग्रहानां नीयते सुप्रदेष्टु प्रसिद्धं यशकादिमारभ्य ग्रहाः सुरि
 ति एवमाचार्येण एकमितवक्रादेकादशवर्षात्मका त मध्यमा ग्रहाः साधिताः ते यथा कल्प
 सौरवर्षैः कल्पग्रहभगणाः तदेकादशवर्षैः कतीति अत्र गतानां भगणानां प्रयोजनाभावा
 त रापणाय एव गृहीता तेषां भ्रुवसंज्ञा स्थिरत्वात् अथवा एकादशवर्षात्मक महर्गं प्रसाध्य
 पूर्वकरणोक्तरीत्या ग्रहाः साधितास्ते ग्रहेषु योज्याः अत्राचार्येणैतद्वादशराशिषु द्वाकृता ध्रु
 वसंज्ञा कृता अतो दिनगणगतप्रदेष्टु ध्रुवा विधेया इत्युक्तं मस्ति चक्रमद्वयान् अत्रवाला

६
 प्र. टी. वयोधार्थस्थलीकर्म एकादशवर्षाणां मयमर्गाणाः १५६ अतोयमर्गाणां विचित्राणां कैर्भक्तउत्तरादि
 नाज्ञाते मध्यमरविः १५७ १५८ १५९ अयं द्वादशशुद्धाज्ञातो रविभूतः एवं सर्वेषां गृहाणां भूवाउत्तराणां एवं
 भूवाउत्तराणां अथ प्रश्नः नंतरवाची भूतकथनानंतरं दोषकः कथ्यते रुद्रागोत्राः कुवेदास्तपनउदविधौ
 शूलिनो गोभवः षट् तंगेत्तामष्टिदेवास्तमस्तित्वमुद्रयोश्चाप्रयेषो महीने दिक्शैलाष्टौ सकेन्द्रे वि
 भक्तलनवभंष्टजिते शश्विभयाः प्रौक्ते केन्द्रे गृहाद्योदिनत्वनवप्रानौ गोतिथिः सर्गतल्यः ८ तपने स
 र्यतपनः सवितारवितित्मभिधानात् गृहायः गृहाणी राशयश्चादौ यसेति राश्यायः दोषः स्यात् रुद्रा
 एकादशगोत्राणां गोवनवभंष्टजिते एकवमेकोनविंशतिः कुवेदाः कुवेदावेदाश्चतारः एकचत्वार
 रिंशदिति विधौ चंद्रे शूलिनः एकादशगोभवकोनविंशतिः षट्प्रसिद्धः तंगे चंद्रे मंदोत्तरे अक्षाणि
 पंचमशयः सप्तदशदेवास्तु यास्त्रिंशत् तमसि गहौ खंशुत्तं उदः सप्तविंशतिः अष्टाशयः अष्टविंश
 त अथो राहदोषकथनानंतरं महीने भौमे दिक्दशशैलाः सप्तशुद्धाप्रसिद्धाः सकेन्द्रे बुधशुक्ली चके
 द्रे विभक्तलनवभं विगता भक्तलाः सप्तविंशतिकलायस्मिन्नेवं भूतं यन्नवभं राशुष्टकं एकोनविं
 शद्भागः त्रयास्त्रिंशत्कलाः शूलिते गृहो अश्वः सप्तअश्विनौ दौ भयाः षोडश प्रौक्ते शुक्लस्येदं तस्मि
 न्केन्द्रे अदिनत्वनव अश्वः सप्तनत्वा विंशतिर्नवप्रसिद्धा प्रानौ गोतिथिः सर्गतल्यः गावोनवतिथि
 यः पंचदशसर्गा एकविंशतिः एभिस्तल्यः श्रुतिदोषः स्यात् अत्र गृहाय उति संबंधने अत्रोपपत्तिः
 येषु अत्र गृहास्ते पंचारंभमारभ्य जाताः अतो ग्रंथारंभग्रहा अत्र या न्याः ते कल्यादितः स्मृति नत्वा धनं
 यथा द्यौवी इतल्य शाकं प्रकल्प्य चैत्रशुक्लप्रतिपदि सूर्योदयकामध्यमग्रहा यस्मा यस्मात्तदा येन

दंतेन तत्तयत्तेभ्यस्तेन साधितातेषां तेषां संज्ञा कृता यतः क्षिप्यते सौक्ष्म्यः अथ ग्रहेषु क्षेप्यता तेषां ८ प
 वं क्षेप्यानुक्ता क्रमशः प्रसङ्गात् नान्यथा मथ ग्रहानुयनमाह दिनगणना भवति रश्मिर्जनिवृद्धा नो दिवसक
 दुदये सक्षेप्युत्तमः स्यात् निजनिजपुरेखातः स्थिता योजनौ चोदुमलवसितलिप्ताः स्यान्मिदोष
 देशाक १ दिनगणादहर्गणाद्वत्तुमनोवक्ष्यमाणरीमा अहर्गणात्साधितो ग्रहः चजेत्तानि ज्ञो गणिता
 यो भ्रूवोक्तेन ऊनः ऊनितः सप्तक्षेपोपउक्तस्तेन युक्तो ग्रहः दिवसकृतः सूर्यस्य उदये मध्यमः स्यात्
 लंकायां मध्यमा कोदया सन्नयमये मध्यमो ग्रहः स्यादिसभिप्रायः उक्तं च सिद्धांतशिरोमणौ देशशिरः।
 पुरिमध्यमभास्करेति निजसन्निधिगसति मध्यम इति अथ मुदयांतरं संस्कृतः सन लंका मध्याकोदय
 कालिको भवति उदयांतरं तस्य स्यांतरसादाचार्येण तत्र मतो न दोषः तस्य स्वदेशीयकारणाद्यं।
 सेस्कारमाह निजनिजेति निजनिजेसीये १ यस्य ग्रहादिकर्तृगणकस्य पञ्चगारे तच्चरेखा च अनया
 रंतः मध्यस्थितो वर्तमानः यो योजनौ चः योजनानां समूहः तस्माद्यारमैः षड्विंशत्येनमिताः परि
 मितया लिप्ता यत्कालादिद्विष्यफलं तत उदौ च उदयं नञ्ज्वाकार्यं कस्मिन्सति परे प्राके ख्यातः स
 देशे सति पश्चिमस्यादिशि धनं पूर्वस्यामुत्तमिदर्थः अत्र पूर्वोदयस्योपपत्तिः पूर्वमेवोक्तास्ति उत्तरा
 दौ पश्चिमिदर्थः यः कृतो मध्यमो ग्रहः सलंकायां जाताः सप्तदेशीयः कर्तव्यः अतो देशं तरे देयं तदे
 प्रांतरेद्विषयं पूर्वापरं याम्योत्रं तच्चरेखा कोदयं लंका कोदययो रंतरं तदत्र प्रतिपादयिष्यति पूर्वप
 रं रेखा कोदयस्य पुरा कोदययो रंतरं रेखा मध्यरेखा भवति प्रोक्तः उक्तं च सिद्धांतशिरोमणौ पञ्चको
 जयिनी प्रोपि कुरुक्षेत्रादिकान्संस्पृशन्सं मेरुगतं बुधैर्निगदिता सामथ्र्ये रेखा भवति अत्र रेखा को

५ टी.

७

७
 दयात्सार्कोदयः कदाभविष्यतीति ज्ञानार्थमुपायः लेकाया मुक्तः परमो भविष्यतिः स मांगनं दाधित
 ल्या ४१६० मेरोपरिधेरभावः मधोनुपातः मय्या लेकाया मत्तया भावा लेव न्या परमा विज्ञात ल्या
 भ्यां युतो यदि विज्ञात ल्या पा लेव न्यायाः यमुतो भविष्यति स्तरेष्ट लेव न्याया किमिति लेव न्यायाः स
 र्वत्र विज्ञातो ल्या तात् उक्ता सर्वत्रानपव भविष्यतिः स्यात् अतः सत्वार्यमष्टचत्वारिंशच्च तमितो गरी
 तः ४५०० ततोनुपातः यथेभिः परिधियो जने ४५०० गुहो गति कलाः जामति तरेष्टरेखा सदेशांतर योज
 नैः किमिति अत्रायं संस्कारश्च उक्ते कृतः अत्रेष्टांगते ल्या तान् कृतः सत्यांतरा तात् सगो र वा मत्तम
 तो न दोषः उक्तं च सिद्धांत प्रिये मणो सत्यांतरा तादवद् ययोगात् सिद्ध भावाच्च बद्ध्य सात् ग्रंथस्य
 तत्रैर्गुता भयेन यस्त्य जते र्थान संदृष्टाणा येति अतो रेखा सदेशांतर योजनानां गति गुणा ७५० परि
 धिरेः गुणद्वैगुणे नाय वर्तितौ जातौ हरः ४२६ अत उक्तं निज निजे स्यादिधन लोप पतिर्यथा ये ३
 द्वा स मधो रेखा दय जाः मधो रेखा तः पूर्वदेशे रेखा दयात् सर्वसूर्योदयः अत ऊर्णं क्रियते रेखायाः
 पश्चिमे देशे स्थितानां रेखा दयानंतरं सार्कोदयः अतो धनं क्रियते इत्युपपन्नं ५ अथ सूर्य बुध शुक्र
 चंद्राने कुरुते न साधयति सख न गल वही नो युवजोः कंज शुक्राः त्वति धि हत गणो नो लिनि का
 स्वार्कोद्याः गण मनु हति रिंदुः सार्दि भ भाग दानः त्वमनु हत गणो नो लिनि का संप्राश्वः १० स्या
 सादगण सैव त्व न गल वः समसंशः तेन हीनः युवजोः हर्गणः स एव अकंज शुक्राः सूर्य बुध शु
 क्र भागायाः स्युः तेषा मयं संस्कारः लिनि का सुकला सखति धि हते न गणो न सादृशत १५ भक्ता
 दगण न ऊना इति एत उक्तं भवति अदगणः समस्य भाज्यः फल भागाः यच्छेष तस्य दृष्टा गुणं पुनः

७०

राम ७

मिति अहर्गणस्य गतिर्गुणः अथ खंडगुणार्थगतैरेकं खंडं गतेरपेक्षयाधिकं गृहीतं ॥ १५१ ॥ ८॥ ३४ ॥
 ५ अस्याप्येको भूतः अंतरं ॥ १५१ ॥ १५१ ॥ अनेनाहर्गणगुणः रूपगुणादहर्गणाच्छेषः अत्र कर्म
 गौरवं लाघवाद्यर्थमिदं ॥ १५१ ॥ १५१ ॥ अनेनाहर्गणगुणः यथैकसंस्थं स्यात्तथा केनापि गुणं एवं
 सप्तनिगुणितैरुपर्युपरि निष्पद्ये भवति अतो गुणः रूपगुणः सप्तनिभक्तः फलेन रूपगुणोदहर्गणेन हीनः
 कार्यकृतः यतोधिकं गृहीतं उभयत्र रूपतत्त्वस्य गुणस्याधिकृतत्वात् ॥ एवं स एव न गलवद्दीनः
 इति अथ गतेरपेक्षयाधिकं गृहीतं यत्खंडं ॥ १५१ ॥ १५१ ॥ अनेन गणेन गुणः फलेनैव हीनं कार्यमा
 धिकत्वात् अत्रापि लाघवाद्यर्थमिदं इति शिभिः सवर्णितं जातं कलास्थानेरूपं अतः कला सखतिरिति
 हतगणोन इति यामथ्यमार्कगतिः सैव बुधश्रुक्रयोर्दृष्टा अतो रविबुधश्रुक्रास्त एव अथ चंद्रसाधयति ग
 णमनुदतिरिति गणोदहर्गणः मनश्च तदंशं अनयोर्दतिर्नाम चतुर्दशगुणोदहर्गणः अंशपूर्वाभागा
 यदंडुश्चंद्रः स्यात् किंविशिष्टः स्वादिभभागेन सप्तदशगुणोदहर्गणः लिप्तिका सखमनुभिश्च तारिंश
 दधिकशतेन हतो भक्तोयः गणस्तनो नः सकार्य इत्यर्थः अत्रापयतिः अत्र चंद्रस्य मध्यमा गतिः ॥ १५१ ॥
 ३४ ॥ १५१ ॥ १५१ ॥ अनेनाहर्गणगुणः तत्र गतेरधिकं खंडं गृहीतं ॥ १५१ ॥ १५१ ॥ अत्रापि लाघवाद्यर्थं
 एतच्चतुर्दशगृहीताः अत उक्तं गणमनुदतिरिति उदंचतुर्दशभ्यः कियदल्पमस्तीति चतुर्दशश्रुः ॥
 ४५ ॥ १५१ ॥ १५१ ॥ उदंसप्तदशगुणितं जातमर्द्धस्थाने ॥ अत्रोभयत्र चतुर्दशतत्त्वगुणोदहर्गणः स्वादिभभाग
 हीन इत्युक्तं ततो गतेरपेक्षया यद्गृहीतमधिकं खंडं ॥ १५१ ॥ १५१ ॥ एवमनुभिः सवर्णितं जातं कलास्था
 ने रूपं सगुणः एवमनवोदरः रूपगुणस्याधिकृतत्वात् एवमनुदतगणो नो लिप्तिका सिति प्रवक्ष्ये ॥

नवहृतदिनसंघश्च नु तं गं लवाद्यं भवति खनगभक्तः सुब्रजो येतत्प्रिं नवकुभिरिषु वैदेर्घसि संघि धायात् फलत्ववकलि

७-री
५

संस्कारः सर्वेषां प्रहाराणां कार्येषु १० इत्यं चंद्रं प्रसाधे दानीं चंद्रोच्चगदोः साधनमेकहृतेनाह नवहृतेति न
वभिहंतो भक्तो यदि न संघोः दृगणः स एव लवाद्यं भागाद्यं चंद्रमदोच्चभवति किं विधिं शिष्टं खनगैः समसा
भक्तो यो युब्रजोः दृगणः तेन उपेता युक्ता लिप्ताः कलायस्य तत्तथा गणस्य समस्य प्रोक्तं कलारूपेण युक्तं
मित्यर्थः अत्रापपत्तिरुच्यते तत्र मंदोच्चगतीनां तत्तत्स्थानं चाग्रे स्पष्टीकरणे पपत्तो स वि
स्तरं वक्ष्यामः अत्र तु केवलं सुब्रजगतिमंती कुर्यात् पपत्तिरुच्यते तत्र चंद्रोच्चगतिः १४१५१५५१४३ अत्रै
कं खंडं गते मृनें सरदीते १४५ अत्रे न गणो गुणः तत्र लाघवाय मिदं नवसवर्णितं ज्ञातं मृदं स्थाने
रूपं सगुणोः विहृतं तत्तत्तः अतो न वदत इत्युक्तं अत्रापि श्रुतं १०५११५१४३ इदं सप्तति सवर्णितं ज्ञा
तं मृदं स्थाने रूपं अतः खनगभक्त युब्रजो येतत्प्रिं मिति यतः पूर्वखंडं मृनें सरदीतं मतो युक्तं एवं च
द्रोच्चं प्रसाधे दानीं राहं प्रसाधयति नवकुभिरिति नवकुभिरैको न विंशत्या उपवेदैः उपवः पंचवे
दाश्च तारः अरेव दायाः प्रसिद्धाः एभिः पंचचत्वारिंशत्तद्विधा श्राप्राकृतात् गण एकत्र एको न विंश
तिभक्तोः प्रादिफलं प्राहं अन्यत्र पंचचत्वारिंशत्तद्विधा इहः फलं कलाद्यं एवं फलत्ववकलि कैकां
उभयोर्भागादिफलयोगः चक्रश्रुतः द्वादशश्रुतः ततो भवत्तत्पसंस्कृतः अग्रराहः स्या
दित्यर्थः अत्रापपत्तिः राहनामपातः पातो नाम कांतिमंडलयोः संपातः सूर्यायस्मिन् च तत्तत्तमिति
तत्कांतिवृत्तं कांतिमंडलाद्ब्रह्मायावता तरेण दृश्यते तस्यांतरस्य शरसंज्ञा कृता एव रविमिति विज्ञाताः
सर्वप्रहाराः कांतिमंडले न भूमति शरत्तत्तत्तरेण प्रहारायत्र भूमति तद्वृत्तस्य विमंडलसंज्ञा कृता एव कां
तिमंडलविमंडलयोः यत्र संपातस्तत्र शराभावः ततः दृष्टतः पुरतो वा त्रिभंतरे परमः शरः षड्देशराभा

राम
५

११
 वः एवं कतिवत्तप्रावृत्तसंपातस्य विलोमगतिर्दृष्टा तद्गानयथा गोलोर्ध्वसंपातादयः संपातः
 किं यदि भागैः पृष्ठतो दृष्टगतिभागाः घट्टिगणाः कलाः ततो नृपातः पथेभिः संपातद्वयांतरदिनैः
 एताश्चंतरकलालभ्यन्ते तदेकदिने कतीति लब्ध्वा पातस्य विलोमगतिः एवं चेदपातगतिः स्यैषा
 गुहाणां पातसाधनं नोक्तं यतस्तैर्वा गतिर्वर्षणापि विकलानलभ्यन्ते अतश्च दृष्टपातव्यसाध्यते त
 द्गतिः ३१०॥१४८॥२५१॥५ अतो नृपातात अनया गणो गुणः अत्र गते रयेत्तया ऊने खंडे धृतं ३१०॥१४८॥२५
 १५ अनेन सावयवेन खंडे न गणो गुण इति कर्मगौरवे अतो लाघवाद्यं मिदमेको न विंशत्या सवर्णि
 ने जातस्यैस्याने रूपं एवं न वक्तुमिर्गणो भाज्यः फलं भागा इति अत्र शिष्टं गतिखंडं १०॥२१०॥३३३३
 च चत्वारिंशता सवर्णि ते जातं कलास्थाने रूपं अतश्च उच्येदं भाक्त इति फलैर्वा कार्यं यतः सर्वं खंडं
 इंगते स्यं न धृतं एवं जातः पातः सचक्र शुद्धो गद्गद् भवतीत्यागमः ॥ एवं पातं प्रसाधे दानी भौमबुध
 श्रीज्योतिर्वैकृतेन साधयति दिग्ज्योतिर्द्विधा दिनगणो ककुभिस्त्रिषु लैर्भक्तः फलां प्राकलाविवरेक
 जः स्यात् विज्योगणः सवसद्वलवपुस्तप्रीज्जकेंडेलवाद्यदिगुणाप्रगणानलिसम ॥ दिनगणः
 दिग्ज्यः दिग्भिर्द्वेन्यतगुणते सतथा एव भूतः द्विधा स्थाने स्थाप्यः एकजं ककुभिः अंकानवकु
 रकः एव मेको न विंशत्या भक्तः अन्यत्र त्रिषु लैः त्रयः प्रसिद्धाः प्रौलासस एव सप्तत्या भक्तः फला
 प्राककलाविवरं पूर्वफलमंप्राकः भागाद्यं द्वितीयं कलाद्यं तयोर्विवरं संतरं कुजे भौमस्यात् अत्रो
 पपत्तिः भौमगतिः ३१०॥२१॥३३॥३६ अत्राधिकं खंडं गृहीतं ३१०॥३३॥४४॥१२॥३४ अत्रिनेन गणो गुणः अ
 त्रलाघवाद्यं मिदमेको न विंशत्या सवर्णिताः जाताः कलास्थाने दृष्टा अतश्च त्रिषु लैर्भक्त इति ३

श्रु. टी.

१०

१०
भयउदशतल्लोपणजानातः दिग्वादिधेमायुक्तं कलपयोरंतरं कार्ययतः श्रवणं उंगतेरधिकं गृहीतं य
वं भौमसाधनकतेरा नीवधशीव्रकेंद्रसाधनमाह विज्जइति विभिदं यते गुणते स तथा एवं भूतो यो
गणः सखवसृष्टलवयुकयुक्तः तस्य विगुणितार्हणस्योवसृष्टिभिरशुविशालवभागः तेन स यो
वविगुणितोगणः युक्तयुक्तः सनलवादिभागादिज्ञस्य बुधस्य शीव्रकेंद्रं स्यात् किं विशिष्टं अदिगुणाभग
णानलिमं अदयोः शैवगुणास्त्रयः एवमष्टविंशतिः श्राप्ता भक्तो योगुणः तेन ऊनालिमाः कलायस्य
तिततथा गणस्याष्टविंशद्भागो हि स्यः कलादिः तेन तदुनं कार्यमित्यर्थः अत्रोपपत्तिः बुधशीव्रकें
द्रगतिः ३. १५२६। ८। ० ३। ३। अनया गणो गुण इत्येकं खंडं त्रयः विभिर्गुणः अतस्त्रिगुण इति अत्रो
पिष्टं खंडं किं विदधिकं गृहीतं ६। २५। ४८। ५। २५ अनेन गणो गुण इत्यत्रेदमष्टविंशत्या सवर्णितं
जाते भागस्थाने त्रयं उभयत्रापि गुणास्त्रितयः अतः खवसृष्टलवयुगिति अत्राधिकमेतत् खंडं १३४
४४। १२ इदमष्टविंशतिः सवर्णितं जातं कलास्थानेरूपं तस्या विकृतत्वात् अदिगुणाभगणो नलिम
मिति श्रवणं उंगतेरधिकं गृहीतं अत उरेहीनं कृतं ११ एवं बुधशीव्रकेंद्रं प्रसाधे दानीं गुरुशुक्रशीव्र
केंद्रं चैकद्वतेन साधयति युपि एतत्कं भक्तो लवायो गुरुः स्या युपि शत्रवशैला मलिमा विहीनः वि
निज्युपि शत्रुधातैः क्षिभाभ्ररवाभ्रां प्रयोगो भगो गुरुकेंद्रम् ३ युपि शैः दगणः अर्केंद्रादशभि
भक्तः सनलो वायो भागायो गुरुवृंहस्यतिः स्यात् किं विशिष्टं युपि शत्रुदगणात् खशैलैः खशैलांशो
न समस्या श्राप्ता लवा यालिमा कलादिद्विष्य फलं तेन विहीनो वर्जितः कार्य उमर्थः अत्रोपपत्तिः
गुणो गतिः ४। ५१। ८। १४। १० अनया गणो गुण इत्यत्रेकं खंडं ५ इदं द्वादभिः सवर्णितं जातं कलास्था

श्रु.

भा

नेरूपं द्वा रस्याने द्वा रशयन उक्तं युपि शो कं भक्त उति अस्मा द्भुति मुपास्य शेषं ॥ ११५५ ॥ द्वा रस्याने ३३ इति सप्तति ।
 सवर्णि तं जाते कला स्याने रूपं द्वा रस्याने सप्ततिः पूर्व खंडे मधिकं गृहीते अत उक्तं खंडे ला मलिमा विही
 न उति अथ युक्त के उं साधयति त्रिनित्र युपिं इति त्रिभिर्दं न्यते गुण्यते एवं भूतो यो युपि शोः द्वा रगणः
 तस्माद्विधा स्याने ह्ये स्यापितात एकत्रयैः पंचभिः अथ त्रिभिः भागैः कुरेकः इभा अष्टौ अत्र एकः ।
 एभिरेका प्रीत्यधिक प्रातमितैरेकैः अवासां प्रयोगः अवासा लव्याये अंशा स्तेषां योगः भगोः शुक्रस्य
 प्रीत्युक्तं इभवति अत्रोपपत्तिः भगोः प्रीत्युक्तं इत्यगतिः ३१।५५।४०।११।३० अनया गणो गुण्य इत्येकं
 खंडे ॥ ११०॥ ३१।३३ इदं पंचभिः सवर्णि तं जाते भागस्यानेत्रयं द्वा रस्याने पंचद्वितीयं खंडे ॥ ११५५।४०।११।३३
 इदमेका प्रीत्यधिक प्रातेन सवर्णि तं जाते अत्रापि भागस्याने जाते त्रयं ३ उभयत्रापि गुणास्त्रिभिर्गु
 ण्यः एकत्र पंचभिर्भाज्यः एकत्रयका प्रीत्यधिक प्रातेन भाज्यः फलैकं कार्यमेव यतः पूर्व खंडे म्
 नं गृहीत मस्ति अत एवोक्तं त्रिनित्र युपिं इति ॥ ३ अथेदानीं श्लाकार्हेन शानिं साधयति त्वा म्
 हुतो दिनगणो प्रासुखः शानि स्यात्वर्यं च भूत न गणा फललिमिकाठयः दिनगणो द्वा रगणः त्रिभि
 शिस्त्रिंशद्विरुद्धो भक्तः सचं प्रासुखो भागायः प्रातिः स्यात्किं विप्रिष्टः षट्पंच भूत न गणात प
 ट्यं चा प्रादधिक प्रात भक्ता द्वा रगणा घाः फललिमिकाः यत्कलादि द्विष्य फलं तेन स्यात्वेग युक्तः प्रातिः
 स्यादित्यर्थः अत्रोपपत्तिः प्राते मध्यमगतिः ॥ ११५५।४०।३३० अनया गणो द्वा रगणो गुण्य इत्येकं खंडे ग
 हीते २३ इति त्रिंशता सवर्णि तं जाते कला स्याने रूपं तस्या विकृते त्वात त्वा म् हुतो दिनगणो इत्युपपन्नं
 न तं खंडे गते रपा स्य शेष ॥ ११॥ १२३।४०।३३० इदं षट्पंचा प्रादधिक प्रातेन सवर्णि तं जाते कला स्याने रूपं

गु. टी.
११

१०

तस्याप्यधिकतयात् षट्पंचभूतगणानि सुक्तं फलयोग्यं गः कार्यः यतः पूर्वैरेङ्गानेरुतं भूतं अतः उक्तं
फलाद्गुण इति एवरेखाकोदयकालीनात्माधमानग्रहासु साध्यानीमधमाग्रहाणादिनगतीः कलाद्या
वदन्ति गोतागजारविगतिः प्राशिनोभगोष्ठाः पंचाग्रयोः श्वडिल्लाअयउञ्चभुक्तिः १६ गदोस्त्रयेकु।
प्राशिनोसृजइंदुगमास्तर्काश्विनोचचलकेंद्रजवोः र्यदिह्माः लिमाजिनाविकलिकाश्वगुरोः शराः खंशु
क्राश्वकेंद्रगतिरदिगुणाश्वनेई १५ इयंकलाचारविगतिः गोतागवाोनवभुक्ताः पंचएवमेकोनषष्टिक
लाः गजाश्वष्टौविकलाः प्राशिनश्चंद्रमेयंगतिः शुभगोष्ठाः शुभंश्वनगवानवभुक्ताः सप्त एवं नवभुक्ताः
धिशातसप्तकमिताः कलापंचाग्रयः पंचविंशद्विकलाः श्वशश्वोनंतरवाचीचंद्रगतिकथनादनंतरं उ
यमुञ्चभुक्तिः चंद्रमंदोच्चसगतिः षट्कलाः इलायकाश्वअपश्वतारः एवमेकचत्वारिंशद्विकलागदो
रियेगतियंगतिः त्रयंकलाः कुशश्विनः एकादशविकलाः शुभजोभोमस्यइंदुगमाएकविंशकलाः
तर्काश्विनः नर्काः षट्श्वश्विनोदौएवषट्विंशतिर्विकलाः जस्यबुधस्ययस्यलकेंद्रंनस्यजवोगतिरियंश्व
र्यदिह्माः शरायः षट्कामकोधादयः श्वदयः सप्ताश्वष्टौह्माएकाएवषट्प्रीत्यधिकशतमिताकलाः
जिनाश्वनविंशतिर्विकलाः गुरोर्चंद्रमतेः शरापंचकलाः खंश्वनविकलाश्वक्रस्ययदाश्वकेंद्रंशीघ्रकें
द्रंनस्यगतिः शुदिगुणाः श्वदयः सप्तगुणास्त्रयः एवंसप्तविंशकलाः विकलाभावः श्वनेईकलेनस्यापिवि
कलाभावः एताग्रहाणामधमागतयः प्रत्यहंसधमाग्रहाएताः कलाः पूर्वगत्याक्रामेतीतिभावः आ
संगतिकलानांज्ञानोपायवासनापूर्वमेवप्रतिपादितास्तिनयापिवालावबोधार्थंविस्तरेणोच्यते रूप
मदगणप्रकल्पसर्वग्रहाः पूर्वोक्तवन्माधमाः साधितास्ताएवगतिकलाः शश्विचनस्यएतावेत्यः कला

राम
११

राशिमुत्तमपत्तावंशः कलाः शृङ्गगदाः शृङ्गकृशकस्तस्य कदा योक्तामतीति भावः तत्कथं राशिमुत्तमं प्रव
 दानिलेति प्रश्नं प्रतिवेगेन नित्यतं पश्चादभिमुखं शीघ्रमंदभेदभिन्नागत्यागुदाविचरतीति यथेवं न हि तेषां प्र
 दानां मेकमार्गस्थानां मध्यमगतेः शीघ्रमंदत्वमित्यथा तत्कथं संभवतीत्यतः शृङ्गमार्गगताभिमतीति
 भावः गतेर्विशदत्वं कस्मादित्युच्यते यो हि भूमेरुस्यः सस्त्वनेन कालेन भगणं भुञ्जीयात् तस्य शीघ्रगतिः
 त्वं भवन्नियोदिरुगः समदत्ता कालेन तस्य मंदगतिरिति एकस्मादेकस्मादयो मंदगतिः संभवति तथा
 चोक्तं सिद्धांतशिरोमणौ कलाः सर्वे अपि दिग्दां चक्रलिप्तां कितास्तावृते लघुचुनिमदतिस्तु मंदतस्य
 लिप्ताः तस्मादेते प्राणिज भगुजादिभ्यो मेन्यमंदाक्रांता उच्यन्ते प्राणपराज्ञांति यो तः क्रमेणोति एवं प्रद्वाराणां
 कलाः समगुदकक्षोपि शुष्टमं नक्षत्रमंडलेन देवराशिमुत्तमं तत्र समाह्वयं प्राणपराज्ञांति यो तः क्रमेणोति एवं प्रद्वाराणां
 स्तस्य शृङ्गाभिमुखं नित्यतं नक्षत्रभायः प्रवद्वानिलातिप्रपश्चिमाभिमुखं मेव परिभसतीति तदाराप्रपं
 प्राकलायवयुभोगवशात् प्रद्वाराणां शीघ्रमंदत्वमुक्तं ननु मार्गवशाद्योदियो जनात्मको दिनगतिमार्गः स
 सर्वेषां प्रद्वाराणां समान एव नृत्त एवाद्भास्करः समागतिस्तु योजने न भः सदां सदा भवेत् कलादिकला
 नावशात् नृदुतावसास्त्रता एवं प्रद्वाराणां मेव नृत्त नक्षत्राणां नक्षत्रचक्रं सत्तारकं प्रवयो बंधमपि प्रव
 दानिलस्यातिजवेनादत्तं सत् एकत्र स्थितेन स्थानं न प्रकरोति अतः किंचित्प्राक् पश्चादपि चलतीत्यव
 गम्यते कस्मात् विषुवायनविहोदयस्थानानां चैकत्रावस्थितत्वात् विषुवायनविहानि स्युः प्रद्वाराणां क्रान्ता
 निदृश्यते तदा चक्रं प्राक् चलितं भवति अनागतप्राप्तानि तदा प्रत्यक् चलितमिति ज्ञेयं अतः उक्तं सूर्यसिद्धां
 ते प्राक् चलितं हीनेच्छायां कारणागतं अंतर्गणैः समावृतं पश्चात् क्षेपे स्तथाधिके उति कस्मात्स्था
 नात्प्राक् पश्चाच्चलितं दृश्यते यथा यंत्रविषये दक्षिणोत्तरदिक्षौ भवतः सति रत्नदेशः तस्मिन्

प्र. टी.
११

12

संयत्पूर्वापरं च तं न द्विषुवद्वन सं सं ततो यस्मिन्मार्गे रविः पूर्वगत्या द्वादशराशी न भुनक्ति तद् न स्य क्ति सं सं ल
संज्ञा कृता एव संभयोः क्ति वृत्तविषुवद्वनयोः घट्टांतरे संपातद्वयं वनेते तौ संपातो राशि मंडले मेघादि संज्ञो
ते यौ तयोर्विषुवत्संपातयोः प्रागपर्यक्षिति जस्य योस्त्रिभंत द्विषुवद्वन दृष्टि एण न रश्मि तर्विषात्संपांतरे क्ति
वृत्तदक्षिणोत्तरवृत्तयोः संपातद्वयं तत्तत् गकर्कदि संज्ञं ग्रहयोरपेन विद्व संज्ञा कृता एवं विषुवायन विद्व
चतष्टयं राशि मंडलस्य प्रत्यग्भूमाणावप्रातर्हिति ज्ञेयत्रोदेति तत्र दक्षिणोत्तरावप्रातर्हिति ज्ञेयं तेषां ता एव संज्ञा कृता गोलम
धे विषुवत्संज्ञा तस्या दृष्टि एण तत्तत् रश्मि तर्विषात्संपांतरे यन संज्ञा एवं विद्व चतष्टयतो दक्षिणोत्तरं च क्रविद्व
मुदेति तस्माच्च कंचलितमित्यवगम्यते यथा सूर्योपरि राशि मंडले तत्र द्वादशराशी न्यामा ता न्यावयवा
न्यरिक लभ मध्यात सुवयवं प्रातानि सत्राणि संज्ञाणि यस्मिन्मस्मिन्संज्ञकत्वा स्थितो ग्रहः तिष्ठति
सतस्मिन्नाशौ तदं प्रागवयवसेया ज्ञेयः एवं श्री ब्रह्मणा सराशि चक्रं नक्षत्रं तपि स्थित ग्रहकत्वा सदितं दक्षि
णोत्तरं भवयो वेधात त्रसर्वान् ग्रहान् मेघादि विद्व सूर्यगान् संस्थाप्य एवं भवत्संज्ञा प्रवहानि लस्य पश्चि
माभिमुखस्य भमतेति युक्तं ग्रहास्तत्पूर्वाभिमुख भमतेति युक्ताः ततः सर्वे ग्रहाः एकादश सह स्थाणि शु
शिविति पादो नषष्टि सदितानि योजनानि स्वस्वमार्गे प्रत्यग्भूमेतोपि पूर्वाभिमुखं प्रत्यहं गतं प्रवृत्ताः उक्तं
वसुष्टु भवत्संज्ञा मित्यादि ततः त्रस्रस्रकत्वा स्थित लिप्तानां लघु महत्या निरावेणो नशी ब्रह्मं दत्तं मुञ्चव शो नरा
नीनामुत्पन्नं तत्र भवत्संज्ञा प्राकपश्चाच्च लनेतेः पक्षांशा एव तद्वशेन तत्र स्थित राशीनां विषुवद्वन दृष्टि
णोत्तरादृशसन्नत्वावद्भिः शोर्भवति तेषां मप्राणां क्ति संज्ञा कृता ततः क्ति वशेन यत्कर्म क्रियते तस्या
यन ग्रहादेव कर्त्तुं युज्यते तेषां मवास्थिति रयत्तां प्रागवयवेषां मते राशि चक्रं भवत्संज्ञा दत्तं स्थानां तं च तेषां सा
धनमेव प्रमाणं स्वस्वगतिकलानामुपपत्तिरेव मति संक्षिप्ता ता पूर्वप्रतिपादित प्रमेया च १५ अथ कस्मि

राम
१२

सत्तेकोग्रहोचरतेइमेकशृतेनाह सौरोर्कोपिविधञ्चमंककलिकोनाः ज्ञोगुरुस्तार्ण्यज्ञाः सग्राहचक्रजज्ञकै
 इकमथाप्यांशेषुभागः प्रातिः प्रपञ्कैकंइमजार्णमधमगतीयेपोनिटुकतल्यतांसिद्धैस्तैविहपर्वधर्मन
 यमकार्यादिकंलादिशेत् १६ अर्कः सूर्यः सौरः सौरपदीयः चरतइतिसर्वत्र विधञ्चमपिसौरपदीयं अंक
 कलाभिर्नवकलाभिः ऊनोऽज्ञश्च ३ः सौरपदीयः गुरुः सूर्यज्ञः सूर्यपदीयोगुरुतितर्थः असग्राहम
 गलग्राहवार्ण्यपदीयो केअसपदेजायते एवंभतंजस्यवुधस्यकैरं अशशरोनंतरवाची सूर्यसूर्यपदे
 प्रातिः सेषुभागः पंचभागपुत्रायते शुक्रस्यदं एवंभतंयत्किंइतत अजार्णपद्ममधमं अज्ञोवज्ञासूर्यः प्र
 सिद्धः अनयोः पद्मोतयोर्मधोगच्छतीतितथा उभयोः पद्मयोः प्रसाधतयोगादंतल्यचरइत्यर्थः इतितेभ्यः
 पद्मेभ्यः साधितास्तेतेप्रदादृशस्तल्यतांसमतोदृगाणिनैकतांयोतिशामुवन्ति एवंप्रहणादयामज्ञात
 कादौग्रहाणांसाधनंवद्वभाग्रथेभ्यः कर्तव्यमितिज्ञरकर्मदृष्टाः ॥ वार्ण्येलाचवार्थमसुंयंयंकृतवान्तैर्गृहेति
 द्वास्मिन्ग्रंथेसिद्धैः पर्वधर्मनयसकार्यादिकं पर्वग्रहाणधर्मांयज्ञानुष्टानैकादशीव्रतादिकः नयोनीतिः ग
 जनीतिदं नीत्यादिकंसकार्यशुभकार्यवतवंधविवाहादि यभोग्रहेभयतइत्यत्रतिथ्यादेरेखादिशेत् सुयंभा
 वः एकादश्यादिनिर्णयोऽस्मादेवतिथेः कार्यः जातकादिषुसर्वत्रग्रहाशुभमायवग्राह्या यतोयस्मिन्नस्य
 स्मिन्कालेयग्रहाणिनैकांकृतंतदेवग्राह्यं चरमानुगत अत्रशुक्तिग्रहांतरलक्षणोपापशुभपूर्वमेवप्रतिपा
 दितोस्ति १६ दैवजवर्यस्यदिवाकरस्यसुतेनमल्लारिसमाह्वयेन वृत्तौवृतायांग्रहलाचवस्यजातेखगाना
 मितिमध्यकर्म १ इतिश्रीगङ्गणेशदेवजकृतग्रहलाचवटीकायामल्लारिदैवजविरचितायामधमग्रहसा
 धनाधिकारप्रथमः ॥ ॥ ॥ अथरविचंद्रसहोकराण्यंचांगानयनाधिकारोक्ताख्यायते तत्रादौभुज

by mallari: Dairash

दोस्त्रिभोजनं त्रिभोजनं विभोजनं रसैश्च कृतोऽङ्गुलिकं स्याद्भुजो न मज्जि भंकोटि रैकैकं त्रिभोजनं स्यात्पदं सूर्यमन्दोष
मयादुयोऽभावेत् १०

१३ टी. साधनमाह दोस्त्रिभोजनमिति त्रिभाद्राशित्रयात रुनं यत्केंद्रं गृह्णादि वा स एव दोर्भजः स्यात् त्रिभाद्राशित्रया
१३ द्रुपं अधिकं चेत्तद्विरसः पद्वि विप्रोष्यं नरितं कायं चेत्त्रिभाद्राधिकं पद्वि विप्रोष्यं पद्वि अधिकं नवपदं तं पद्वि नभजः
स्यात् अकतो नवपद्वि विप्रोष्यं अधिकं चेत्तद्विरसः कृतो द्वादशराशिभ्यः प्रोष्यं भजः स्यात् भुजो नभजेन रुनं त्रिभो
राशित्रयं कोटि स्यात् त्रिभोजनं त्रिभिराशिरिरेकैकं पदं स्यात् तद्यथा प्रथमपदं राशित्रयं विषमपदं ततो द्वि
तीयं समपदं ततस्तृतीयं विषमं पदं चतुर्थं समपदं स्यादित्यर्थः अत्रोपपत्तिः तत्रादौ दोर्जा कोटि ज्यास्वरू
पमुच्यते समायां भूमा इह त्रिज्या व्यासार्धं नृनं दिगं कितं कृत्वा षष्टाधिकशतत्रयमिता भागानं कयेत्
तत्रतिर्यग्धरेष्वेव एवं चतुर्भागाः स्युः तेषां पदं संज्ञा एवं चतुर्चतुर्भिः पदानि तत्रैकैकस्मिन् पदेन वति
नवति भागाः प्रथमभागाः प्रथमपदं यद्भुजो नभजः द्वितीयेष्वेव दोः पद्वि तार्थं षड्भुजं तृती
ये पदं दोः अतस्तस्मात् षड्भुजो पितं चतुर्थेष्वेव दोः पद्वि तार्थं द्वादशभुजं उक्तचशिरसमणौ अष्टभुजं पदे
पातमेव तद्युग्मे भुजो व्याद्वीनं त्रिभंकोटि रुक्ता अत्रोर्जा कोटि ज्यैष्कं पदं मध्ये अतो दोस्त्रिभाद्रुः
कोटिभं वतीति युक्तमुक्तं एवं भुजकोटी प्रमाये दानीं सूर्यमंदोर्जं वदति सूर्यमंदोर्जमिति सूर्यस्य मंदो
र्जं अष्टादशः अष्टसममिति मितं भागा भवेत् राशिद्वयमष्टादशभाद्रयः अत्रोपपत्तिः अहोरात्रात्साधि
तो योगुहः समध्यमः यतोयं त्रयेन याकाशे विलोका माने तावा नगुहो नृहः किं विदं तं दृष्टं प्रमा
दंगतेर्विस्पंदतात् एवं प्रमदं गृह्णाणो लेन च क्रयं तेषां विधादार्गोत्तममध्यमगृह्णं गृह्णं गृह्णं गृह्णं
ति साधितानि एवं प्रमदं गृह्णाणो याम्पानरा मना नि कांति मंदो लाया षड्भुजमिति निरुष्टानि तानि प्रा
रमं जेका निजातानि एवं परमपूरपरमाल्यपूरयो यो गार्ह मध्यमः प्राये जातः अपवगृह्णाणो प्रागुच्ये

आचार्य एणोदयास्तीधिकारेपरिताः संति ततोनुपातेनेष्टप्रारः प्रसाधितोस्ति तद्यथायदिविज्ञातल्यया
 सपातग्रहदोर्जायायतेप्रारतदेष्टदोर्जायाकेउति एवंदोर्जाविज्ञाभक्तापदितप्रारगुणाउष्टप्रारः स्यातसा
 पिग्रहस्थानीयः ग्रहस्थानानित्रीणि तदुक्तानिचमध्यमोग्रहः मंदप्रतिमंडलेः स्तीतिकल्पनामंदसष्टो
 हः श्रीग्रहप्रतिमंडलेभसतीतिस्पष्टाग्रहः स्वस्वविमंडलेस्तीतिकल्पनेप्रारः साधितोमंदसष्टग्रहांतयतः पा
 ताः प्रतिमंडलस्यावेधिताः संति अतः प्रारः श्रीग्रहप्रतिमंडलस्याग्रहस्थानीयाः तत्रश्रीग्रहकरणोक्त्यासा
 हंतदष्टप्रारः साधिताः तेनविज्ञाग्रहस्थानीयाकार्याः न्यारूपत्वात् अतोद्वितीयोनुपातः यदिश्रीग्रहकर
 णाग्रेययंशरस्तदाविज्ञाग्रेकः पूर्वविज्ञाहः उदात्तगुणतल्यत्वात्तयोर्नाशः एवंदोर्जापदितप्रारगुणा
 श्रीग्रहकरणभक्ताप्रारः स्यात् श्रीग्रहकरणोक्त्यामकिंतुचते दोर्जाभुजः कातिज्ञांतफलजयोर्मगक
 कादिकेद्रेप्रयोगांतरंसाकोटिः तद्वर्गैकपदंकरणः तस्यकरणस्यविज्ञातः परमन्यूताधिकं पदं तंसा
 न्यफलजैव तदनुः परमंफलमित्यर्थः अत्रप्रारद्विलोमविधिनाकरणः साधितः सद्यथादोर्जापदि
 तप्रारगुणाश्रीग्रहकरणेनपरमाधिकेनयावद्वाज्यतेतावत्परमाल्यप्रारोभवति यस्माल्यश्रीग्रहकरणेना
 यावद्वाज्यतेतावत्परमाधिकप्रारोभवति अतोवैपरीत्यादोर्जाविज्ञातल्यापदितप्रारगुणापरमाधिक
 प्रारेणापरमाल्यप्रारेणावभक्तासतीकमेणापरमाल्यपरमाधिकौश्रीग्रहकरणोत्तमभेदे उभयत्रविज्ञाया
 सहोतरेणाकृतेनातापरमश्रीग्रहफलज्यातल्येवतस्याधनुः परमंश्रीग्रहफलं एवंयदिनजाच्छ्रदेवंश्रीग्र
 हफलंसाधितंतद्विनजंमध्यग्रहसष्टग्रहांतरमपिज्ञातोदमंतरं परमफलंश्रीग्रहफलतल्येवासीत् अतोत्यस्य
 लंकल्पमध्यसष्टांतरंफलयोगः अस्मान्नपरमंश्रीग्रहफलविशेषाधनांतद्वितीयंफलं तस्यमंदफलं संज्ञा

14

[illegible]

रास

भवति केंद्रमेषादिषु शिष्ये फलं धनं नलादिषु शिष्ये फलं मरणं अत्र केंद्रवासना मंदोच्चस्या।
 ल्यगतिवात गृहगतिवाद्गत्या न मंदोच्च मंदोच्चरन्दिनो गृहः कृतस्तस्य केंद्रमंज्ञा अत्र मुद्रयां च शि
 नः केंद्रशब्दस्यार्थो न ज्ञायते केंद्रशब्दो न च तस्य मध्यमुच्यते अथ गृहस्फुरस्या न ज्ञातं बुद्धिमद्विगुणे
 रतींद्रियज्ञेयं चादिवेयेन वृत्तत्रयं कल्पितं तेषां यानि मध्यविज्ञानितानि केंद्रमंज्ञा कानि वृत्तस्य मध्य
 किल केंद्रमुक्तमिति भास्कराचार्यवचनात् प्रथमं कदा वृत्तं न तपरिधौ द्वितीयं मंदनी चोच्चवृत्तं तस्या
 रिधौ तृतीयं शीघ्रनी चोच्चवृत्तं तत्परिधौ गृहाः सभूम्या द्वाशिमंडलगानि सूत्रस्या यस्मिन् राशे पव
 वेष्टपते तत्रस्यः स्फुरो ज्ञेयः कदा परिधिस्थितमंदनी चोच्चवृत्तपरिधौ शीघ्रनी चोच्चवृत्तमध्यपरिज्ञा
 नाय मंदकेंद्रं कल्पितं भूम्या दूरे नीचोच्चवृत्तस्यः प्रदेशः तस्योच्चमंज्ञातदुच्चं यावद्गुहादिशो धा।
 ने तावत्समंदनी चोच्चवृत्तयो रंतरं ज्ञानं भवति तस्मिन् परिधौ शीघ्रनी चोच्चवृत्तपरिधावपि वस्थितस्फुरज्ञाना
 य शीघ्रकेंद्रं कल्पितं तस्मिन् केंद्रं विद्मि गृहस्तिष्ठतीति भावः यद्यप्यत्र गृहभगणा पेक्षया मंदोच्चभगणा
 अस्या इति मद्भवेन हीनो मध्यकेंद्रमि वक्तुमर्हति तथापि गृहवर्जितं मुच्यं केंद्रमिति यदुक्तं तदापि भगा
 णा नां प्रयोजनाभावात् दोषादि साम्येऽपि फलेऽपि वैलक्षण्याभावादेकोत्पत्तौ मंदफलयो र्धनता
 ता कथं नला च वाच्यं युक्तमेवेति धेयं एवं केंद्रवासना अथो केंद्रकथनानंतरं विमंदफलं साध
 यति तद्भुजभागोत्तरं लवो न ज्ञा इति तस्य विमंदकेंद्रस्य भुजभागा स्तेषां यः खचरलवः नवमां
 प्राप्ते न कृता ये नष्टा विंशतिमिताः ते ते नैव नवमांशे न गुणाः ततस्तेष्टयक अथ त्रैकां ने स्याप्याः
 तेषां गोशे नवमांशे न कृता ये न गोषवः सप्तपंचाशतैर्लक्षांशैः परिहृता भक्ता स्तेष्टयकस्याः अंश

15
 ग्र. टी. दिक् भागादिकं रेवेर्मंदफलं स्यात् शुक्रोपपत्तिः समायां भूमौ शुक्रविज्यामितेन कर्कटे नवृत्तमालि
 १५ त्वादिगो कितं कुर्यात् पूर्वादेः प्रभृतिमेषादयोद्वा दशराशयः परिकल्प्य राशौ च त्रिंशद्भागानं कथेत् त
 तो गृहमंदोच्चं पत्रराशौ भागेलिसायां वतं तेन त्रविहं कार्यं ततश्चिह्नं सर्वकर्कटेन कृत्वा ततो भूमध्य
 यावदेत्वं कुर्यात् ततो भूमध्याद्गृहपरममंदफलपरिणतं स्रं प्रतीयंतिः सार्धं विहं कार्यं ततश्चिह्नं
 सर्वकर्कटेन यद्गृहं मुस्यते तन्मंदप्रतिमंडलं तस्य यत्रासृज्यता तत्रोच्चपदेषुः एतदपि पूर्ववदस्य
 च ताया राश्यादिमं कथेत् एवं स्थिते कलायां गृहो यत्र वर्तते मध्यमस्तत्र विहं कार्यं रयेत् ततो द्विप
 ममंदफलज्या व्यासार्द्धेन तत्परिणतेन यद्गृहं मुस्यते तन्मंदनीचोच्चं ततश्चागो कितं ततः प्रतिमंड
 लाच्च प्रदेशात् तद्गृहमनुलोमं गृहप्रदेशं मानी यद्गृहं विहं तस्य मध्यं कारयेत् एवं स्थिते तत्परिधेः प्रा
 तिमंडलपरिधेः संपातो यः तत्र पारसार्थिको गृहः ननु संपातत्रयं तिष्ठति तेषां मध्ये कतमेनैवं भ
 वितव्यं शुक्रोच्चते उच्चरेखायाः कला मंडलपरिधेः स्रयः संपातास्तस्मादतिदूरे मध्यमो गृहः स्थित
 स्तावत्तेवदूरे प्रतिमंडलाच्चं ततो भुजज्या गृहीतव्यासार्द्धं कला मंडलमप्रतिमंडलयोस्तज्या भवति
 सा भुजज्या त्वेव मंदपरिधिर्हते तच्चापमंदफलं शुक्रस्वेर्मंदपरिधिं प्राः १३।४३।४२ अस्मादनुपातः यदि
 भां प्रापरिधेः ३६० त्रिज्यामितं व्यासार्धं १२० लभ्यते तदा पृष्ठापरिधिभागां कितमिति तेषां त्रिज्या १२०
 गुणः भगणां प्राभागाद्वारः ३६० शुक्रगुणद्वारो गुणो नापवर्त्य दूरस्थाने त्रयो लयाः तस्माच्चिभक्ताः
 परिधयः परिधीनां व्यासार्धांतिस्तुः ताः पदमफलज्याः एवं रवेः परमफलज्या ४।३५।३४। अस्या
 धनुस्सूर्यस्य परममंदफलं १।०।४५ एवं चंद्रादीनामपि परममंदफलानि साध्याति इयं फलोपपत्तिः

पूर्वोक्तफलपुक्तिमला अथेष्टफलसाधने तत्रविज्ञानलप्यादोर्ज्यायदेदं परमं दफलं तदेष्टकं इदो
 न्ययाकिमिति एवमिष्टफलानि साध्यानि अत्राचार्येणामि न गंधेधनुर्जेन साधिते जीवादिनाफ
 लारिसिद्धिर्न स्यात् मागेभास्त्रराशिका संभवान् वृत्ते तत्रयस्त्रिधा अत्रित तत्रैराशिकेन न सिध्यते व
 र्गात्मकत्वात् अतएवावभास्त्रराचार्यः वर्गवर्गपदं च न च न पदं संयज्य पद्मपतेत तत्रैराशिकमि
 अतोर्ज्यादिनाफलसिद्धिर्न अत्रधनुर्जेन क्रियते इत्याचार्येण गंध्यादौ प्रतिसाकृतास्ति अत्रफल
 सिद्धिः तत्रकापुक्तिरिति केचिदल्पमतयोऽसंयुति अत्रोच्यते अत्राचार्येण जीवप्रतिफलं त्वं
 विनाफलमथेसाधितमस्ति उक्तं च कोट्यंशवर्गगतं दंष्ट्रिणाचदिधोनयुक्ताः त्वत्तभृगुणाश्च
 आयोगात्तेन न गणाः त्वत्तर्पास्तस्यादरस्तनदृताः क्रमज्याः अथवाभुजगानां न वांशेन क्रमा
 दृतावाविंशतिर्याकंमिते व्यासार्धे क्रमज्या भवति अत्राचार्येणारविमंदफलानयने विज्ञा प्रातमि
 नाधृता तत्र इष्टजीवासाधिता सायया परमभुजोशाः नवतिः ५० एषो न वांशेन विंशतिरुता १०
 तस्ते नैव दृता ज्ञाता विज्ञा १० एवमिष्टभागेभापि इष्टजीवा स्यात् अतएवोक्तं तद्भुजभागावचरत्न
 वोनज्ञानस्याप्रति इयं विज्ञा १०० केन भक्ता परमं मंदफलं स्यात् फलं दन इयमेव परमफलभक्ता
 ज्ञातोदरः सावयवः ५५ ५३ १२ अत्राचार्येण न गंधेधनुर्जेन साधितं अत्राचार्येण १५-११-४ इदं न
 वभिः सवर्णितं ज्ञातमर्हं स्यात् इति प्रोषं शतं सैव विज्ञा एवं दोर्ज्यां न वा प्रादीन न गेषु धिर्दोर्ज्याभ
 क्तः फलं स्यात् अत्र उक्तं तेषु गित्यादि अथधनर्णोपपत्तिः संप्रति मंदपति मंदपति धिर्दोर्ज्याभ
 धेऽश्रु संपाताय तत्र भसधमानीयते तस्य कत्ता संरत्न परिधेऽश्रु मधुप्रहारपरेण संपातस्तत्रापा

वि. ग.

१६

16

रमार्थिकोपलः सचमध्यादुक्तेः परेण स्थितत्वात् मध्यगृहस्य कलायाः सत्रयोगस्य पदं तं तत्फलं
श्रुतस्तेन मध्यमः स्फुटो भवति प्रथमपदे लोभजत्वावधेते फलमपि वधेते द्वितीयपदे प्रथममा
नीयतत्फलमपचीयते तच्चालं भवति यदा देवो कयदोने च तत्फलत्वात् अणधनयोर्नाशो मतिः
फलाभावः तृतीयपादे भूतस्य भजत्वा भवति तत्र मध्यप्रगृहप्रदेशे प्रतिमंडलोच्चप्रदेशाची चो
वृत्तं पावदानीयते तत्फलत्वापि धेयुः संपातः समध्यमगृहप्रदेशे प्रतिमंडलोच्चप्रदेशाची
चात्रैर्मुखैर्भवति तस्य मध्यगृहस्य चांतरं फलं तेन मध्यमोधिकः सन् स्फुटो भवति स्फुटगु
दानाधमस्योत्तत्वात् तृतीयपदे भूतज्यावधेते फलमपि वधेते च तर्थापदे फलमपचीयते यदो
ते फलाभावः अतो मेषादिके देवो वयस्त्वतादुत्तराणो रपि व्याप्यासेन भाव्यं श्रुतं तं के देवस्य
मणो फलं क्रियतु लाघे इति २ एवं रविमंदफलं प्रसाधो दानी चंद्रमंदफलं साधयति विधोरिति
विधोश्चंद्रस्य यत्के देतस्य दोलो भजत्वा भागास्तेषां घटेन घटं शोन ऊनास्ते नैव निज्ञा गुणिताः ख
रामास्त्रिंशत् तेषु यन्निनस्याने स्यान्नाः तेषां श्रय कस्यानां यो नत्वा शो विंशत् संप्राप्ते नोति
नैः रमास्तैः षट्पंचाशद्विंशत् श्रय कस्याह ताभक्ताः संतो लयायं भागायं विंशत् चंद्रमंदफलं स्या
त ताभ्यां चंद्रमंदफलाभ्यां संस्कृतौ सूर्यचंद्रौ धनं चेन्न दायुर्नो अणं चितदादीनो स्फुटो स्पष्टो स्तः
श्रुतोपपत्तिः परमं चंद्रमंदफलं भागायं ५१ ४० अत्र चंद्रमंदफलानयने विज्ञाप्ये च विंशत्पथि
कप्रातश्चयमिताधुना यावद्यावदधिका विज्ञाता वता वक्तुं सत्वं भवति चंद्रफले सूर्यफ
लापेक्षयादिगुणाधिकं अतः सत्त्वं तार्थमेतावती विज्ञाता २१५ परा भागानयतिः ५० अ

राम

१६

कैत्रस्य केरिलवराणि त्वेनानि घ्रा रुद्रावेसि कुहताः शशिनो हि नि घ्रा स्वाङ्गा शकेन सहितश्च गतौ धनर्त्तिके देवुत्तमी मग वद्गते
सुहासा २. 16A
वि

त्रैलोक्यभूतफलभागांशं वदन्ति ॥ १५ ॥ अनादिप्रान्तात् ॥ ततस्तैर्नैवदत्तापरमदोर्जा भवति ॥ १५ ॥ एवमिष्टभा
 गेभ्योपीष्टजीवा भवति अतउत्तेकेंद्रदोर्भागघट्टेन निज्जाः स्वैरमाश्रिति साविज्या केन भक्ता परमं फलं
 स्यात् इति ज्ञानार्थपरमसंदफलैर्नैवदोर्जा भक्ता जानोदरः सावयवः ४४ ४५ ॥ असौ सावयवोऽतो
 लाघवाद्यर्थमाज्ञासहीताः अनयोरेतरं ॥ १५ ॥ एतन्महिंशुत्या सवर्णिनेत्रिज्या भवति ॥ १५ ॥ अतएवो
 नंतन्यालोपोनिर्देशसाक्षैर्हता इति एवंसंदफलसंस्तुता देवसूर्यनृसुहो भवतः तयोः प्रीतिफल
 भावान् ३ एवंसूर्यचंद्रसुहृदमभिधायेदानीं तयोर्गतिस्थितीकरणमाह केंद्रमेति केंद्रस्य रवे
 र्वाचंद्रस्य चंद्रकेंद्रं तस्यैकोदिलवाभजो नंविभंकोदिलस्य लवाभागास्तथायः एवाशिलवोवि
 श्वानं प्रोक्तं नरु नानि ज्ञागतिता रुद्रा प्रकारशकार्याः ततस्तच्चंद्रमेतदात्रिकुभिस्त्रयोदशभिर्ह
 ता भक्ताः संतो रवेर्गतिफलं कलायं स्यात् प्राग्निनष्टं इत्येव नर्हितेद्विनिज्जाह्वाभ्यानिदृश्यते
 एवंतेनस्थाभताः संतः स्वर्गांशुकेन सहिता युक्तास्तच्चंद्रगतेः फलं तत्फलद्वयं स्वस्वमप्यमगतौ कु
 लीरसुगवद्रुगते केंद्रकुलीरः कर्कः मृगो मकरः ततः षड्धनं कार्यं कर्कादिषट्क राशिस्थे केंद्रे
 धनं मकरादिषट्क राशिस्थे केंद्रे अणो कार्यं सागतिः सुहो भवतीत्यर्थः अत्रोपपत्तिः अथयस्तनस्य
 ग्रहयोरंतरं स्पष्टा गतिः तत्रयतनस्य स्तनफलयोरंतरं गतिफलं तज्ज्ञानार्थमुपायः प्रथमद
 दोर्जा भूतन्याश्रुत्यंतत्रग्रहफलमपि फलशून्यं तत्रकोदिज्यापरमातत्रगतिफलमपि परमं यथा
 यथाग्रहफलस्य वृद्धिस्तथा गतिफलस्यावयवोदृष्टपते एवंकोदिज्यापरमते गतिफलपरमं
 कोदिज्याभावे गतिफलाभावः अतः केंद्रकोदिज्यातो गतिफलसाधनं कर्तव्यं न्यते तद्यथा अत्रो

गु.री. भयत्रापि विज्ञास्यते को न विप्रान्तात्तथा तस्मात्तन्वयाकोटिभामानोपरमाणा १० नखंशेन
 ४३. ऊनारुद्रात्ततोहताजाताविज्ञा ११ १५ एवमष्टांशेभ्यश्चादेव अतएवोक्तं कोटिलवत्वा
 १२ स्थिलवोननिष्ठा इति ततोदेर्जातः फलसाधनं रेवः परमगतिफलं १ १५ विज्ञा ११ १५ केनभक्ते
 दंस्यादतोऽनेनैवविज्ञाभक्ताजातोहरस्त्रयोदश १३ अतोरेवस्त्रिकुहताइति एवंचंद्रमपरमग
 तिफलं १८ १५ अत्रदोऽप्येकेनभक्तागुणिताफलं स्यादतस्त्रिज्ञाभक्तंफलंजातंगुणस्थाने २२
 अत्रहावेवरहीतो अतउक्तं प्राणिनोद्धिनिष्ठाइति एवंद्विगुणविज्ञायांजातं ५८ ३. अस्यापर
 मगतिफलस्यचान्तरमिदं १ ४५ धृतिः सर्वाणि तेजातेतत्तल्यमेव अतः सांगांशुकेनसहिता
 ति तच्चंद्रगतेः फलंतत्फलद्वयस्वस्वमध्यगतोदेयेस्फटागतिः अथधनार्णपयतिः तत्रता
 वउच्चानोग्रहः केदमित्यस्मिन्महामकरादिकेदेधनफलस्यापचयात् मृगादिकेदेगतिफलस
 र्णावर्धने मेषादिकेदेग्रहअणफलवृद्धौसत्तामेषादिकेदेगतिफलस्यमपचीयते अतोम
 र्गादिषुकेदेगतिफलस्यककादित्रयेकेदेग्रहअणकारणह्रासेगतिर्धनंफलंवर्धनेतत्तादित्रयेके
 देगतिफलस्यककादित्रयेकेदेग्रहअणकारणह्रासेगतिर्धनंफलंवर्धनेतत्तादित्रयेकेदेग्र
 हधनफलवृद्धौगतेर्धनफलमपचीयते अतः ककादिषुदेधनमपिप्रुक्तं ग्रहोनमुच्चकेदमित्याप्ति
 नपिपक्षेमकरादित्रिकेधनफलह्रासः अतोमकरादिषुदेगतिफलस्यमेव एवेककादिषुदेध
 नमिति अतोप्रुक्तमुक्तंयनार्णकेदेकलीरमृगधृगतेइति ४ एवंरविचंद्रगतिस्पर्ष्टीकरणमुक्ताफ
 लभासाह मेषादिगति इति अयनभागाः अपनांशोअथेवत्पमाणास्तैः सहवर्तमानः युक्तोयः

सूर्यः तस्मिन् सूर्यमेषादिरोमनि राशिभागकलादिना सूर्यमिते सति तस्मिन् दिने दिनाहं मध्याह्ने स
 समभविद्वाटं गुलशंकुर्निवेशः शंकुलक्षणमुक्तं भास्करेण समतलमस्तकपरिधिर्भूमिसि
 द्वादिदं तजः शंकुमिति एवं तस्मिन् कोर्मध्याह्ने याच्या भवति सापलाभा भवेदित्यर्थः सापला
 भात्रिस्था विषुवस्थानेषु तिष्ठतीति विस्था दशभिर्भुजं गौरुभिर्दिग्भिर्दशभिर्दशगुणीता ततोऽंति
 मागुणोस्त्रिभिर्दशभक्ता सती जीणि चरखंडानि भवेति अत्रोपपत्तिः सायनसूर्ये यद्विने सूर्य
 स्य नादिकामंडलस्थितिः नादिकामंडलं लंकापूर्वापरं अतस्तद्विने मध्याह्ने लंकायां शंकुच्छाया
 नास्ति स्वमध्यास्थितत्वात् सूर्यस्य अत्रोदये तपूर्वापरं सममंडले अतस्तद्विनेपि मध्याह्नेऽत्रोदये शंकु
 कुच्छाया भवति सैव पलभा तस्याः पलभा विषुवतीयर्या यौ यवमत्रैको गुलां पलभां प्रकल्प्य
 अतः प्रभासंगुणीता पलजेत्याशुक्तप्रकारेण राशित्रयस्य चराणि प्रमाध्ना न्यग्राधः शुद्धानि
 ज्ञातानि चराखंडकानि १० १० ततोऽत्रातः यथेका गुलया यतानि चराखंडानि तदंशं लभयाका
 नीति एवं अतः प्रभाविस्था एभिः शुद्धगुणीतारूपेण हूता सती चरखंडानि भवेतीति अत्रैव राशि
 कस्यार्थमंगीकृतं अत्राभावपि प्राप्ति कृता हृतद्वे त्रैपरिधा स्थितत्वात् अत्र विरोधः प्रतिभा
 तिसवक्तं न शक्यते यदाचौर्यमंदद्विरेगीकृतं तदोषप्रकृतमप्युच्छं पावदं गुलात्तभातावरं
 तं नास्तीति तत्परतः सांतराणि भवेतीति बुद्धिर्मात्रं लोको ५ अथ चरसाधनमाह स्यात्सायन
 ति सायनोऽयनांशयुक्तः यउसांशुः सूर्यस्तस्य भुजः तस्य अस्तात्ति राश्यायस्तसंख्यानि यानि चर
 राह्यानि चरखंडानि तेषां योगः लवैर्भागेर्मां ग्य स्यात्वेउ स्यो यानो गुणानं न स्यात् यावाग्नाशि

प्र.सी.
१८

18

सिद्धायाः तेषां पुनः सखं योगः चंपलात्मकं स्यात् तच्चरंतपनेसूर्ये तलाजघदेधनं तं स्यात्
निचरेतपनेसूर्ये तलाजघे तलादिषट्के धनं मेघादिषट्के ऋणं उदसुदयसूर्योदयवालीनग्रहसा
धनेषु ये विधिरिति अस्ते सायंकालीनगृहसाधनेषु अन्यथा उक्तवैपरीत्यं तलादौ धं अत्रोपपत्तिः लं
कार्कोदयसाकोदयपारं तं अतस्तद्विधौ तं तत्साधनोपायः अत्र प्रतिग्राहि वराखंडानि संस्था
ना भजराशिखंडमिनयोगः कृतः शेषात्रैराशिकं यदि त्रिषाद्विभां तैरेकखंडं तल्यं चरं लभ्यते त
दाशेषभागेः किमिति्यादिसुगमं अथ धनं तं पपत्तिः ज्ञाताग्रहात् कार्कोदयकालीनाः कार्याः
तत्र लेकायां यादिति तं न सो न्मंडलं सै जाकृता अन्यदेशीय स्यादिति जसादिति जसं जैव उतर
गोले उन्मंडलाकार्या पूर्ववदिति जाकोदयस्य भूतत्वात् उन्मंडलास्तस्य स्यादिति जास्तमयाः
यतः दिति जाडपरि उन्मंडले अत उन्नरगोले उदये चरमणे अस्ते चरंधनं दक्षिणगोलेऽस्मादि प
रीते तद्यथा उन्मंडलाकार्या दने नरं दिति जाकोदयस्य भूतत्वात् उन्मंडलास्तस्य स्यादिति जास्तमयाः
वदिति जास्तमयाः यतः दिति जाडपरि उन्मंडले अतो दक्षिणगोले उदये चरंधनं अस्ते चरमणे
मित्युपपन्नम् इ अथास्य चरस्य संस्कारं सूर्ये होरयनां प्रासाधनं चैकवृत्तेनाह देयमिति तदा नी
नं चरं पलात्माकं अरुणसूर्ये विलिमासु चिकलासरेपंतरे वचरं द्विगुणं सतन नो हुतं न भक्तं मध्ये
दौ मध्यमचंद्रे कलासरेपं द्विगुणं पयुमाणि फलं रवेर्मंदफलं तदपि यथागतं धनं तं न तया
कलासरेपं ततः समंदफलं देयं सः स्फुटश्च उः स्यात् अथ सूर्ये नु स्पष्टीकरणं नेतरं मय नो प्राप्य
साधयति शको वन्न मानः प्रालिवाहनः वेदाध्ययनः चतश्च तारिंशदधिकतः प्रातहीनः ए

गम
१८

नि यानकलासउद्गनासयानचरिकाः पूर्वदिनेतस्यापवतिथेर्भक्तचरिकाः स्युः एवमेष्वाकलासयणाः
 नस्मिदिनेसूर्योदयादारभ्यतिथेर्चरिकाः स्वरित्यर्थः अथकराणं स्यात् तदेवसकंयवपुनंसदः परेद
 लेनियेरुत्तरार्द्धे स्यात् अथस्थिरकरणाचतस्र्यस्यविशेषमाह कृष्णभूतोत्तरार्धात् कृष्णः कृष्णपक्षः
 नस्ययोभतश्चतुर्दशीतस्याउत्तरार्धात्तत्राकुनेः प्रभृति करणानि स्युः एतत्तुक्तं भवति कृष्णपक्षच
 तदंशप्रत्तरार्द्धे प्राकुनिः प्रमापूर्वार्द्धे चतस्र्यात् अपरार्धे नागं आद्ये प्रतिपदं लोकस्त्वन्नं नाम करणं
 एतानि स्थिराणि चत्वारि अथो करणकथनानंतरं विधोश्चंद्रस्य तथा सार्कमित्यगोः सूर्यचंद्रयो
 रगत्यालिप्ताः कलाः त्वात्वाष्टोदृताः अष्टप्रातभक्ताः फले क्रमात्तयाते भयुजी नक्षत्रयोगैस्त्वलिभ
 वतः चंद्राज्ञानेन नक्षत्रयोगं इति तयोर्नक्षत्रयोगयोर्गतेष्वयच्छेषं तदेव गतंदरादष्टप्रातश्चि मि
 नाच्छेदितं येष्वेतेष्वष्टिगुणो नक्षत्रार्थ उदोश्चंद्रस्य भक्ता गत्याहते भक्ते योगार्थं सूर्यचंद्रमसौ जैवै कोन
 गतियोगेन भक्ते क्रमात्तयोर्पातेष्वनाद्यः स्वरित्यर्थः अत्रोपपत्तिः दर्शाने सूर्यचंद्रो समौ भवतौ दर्शः
 सूर्यचंद्रसंगम इति वचनात् ततो दर्शाना चंद्रो वद्गतिरादयेयाति पुनरमांते समौ तयोरेतौ चोदमा
 सः दर्शवधिश्चादमा सोहि मास इति स्मरणेन तयोरेतौ त्रिंशतिथयः त्रिंशतिथिभिर्यदि भाशत
 ३६ सूर्यचंद्रोत्तरभागैः कियं स इति अत्र सूर्यगत्यधिका चंद्रगतिरतो व्यर्क विधौ लवापकुभिर्भक्ता
 इति ततो यच्छेषं तथा तं प्रहभुक्तत्वात् ततस्तद्वादशशुद्धं भागं स्यादेव ततो चरिका ज्ञानार्थं म
 नुपालः यदि गतं तत्र कलाभिः षष्टिचरिकास्तदो गतैष्वकलाभिः किंमिति कलाः षष्टिगुणाधिक

२-री.

१०

२०
 लाःसुः श्रुतोयानैष्यविकलागमंतरकलाभक्तान्तिथिपातैष्यचरिकाः स्वरिसुपपन्नं श्रुतकरणपप
 त्रिः एकनिधौकरणाद्वयमित्यागमः ततोनुपातः यथेकनिधौकरणाद्वयतेदृष्टिनिधौकिमिति श्रु
 तान्तिथिर्हिगुणासमाधिकास्याकरणासमैवश्रुतः समतयाः किंस्तद्वादिक्करणंवनमानतिथि
 र्वाहैगनेस्यात नद्वारितो गणानार्थनिरकंकार्यवनमानंनार्थचमेकमितितल्पयोधेनयोर्णदो
 यैरेकयोर्नाशेषासमितमेववनमानतिथिर्वाहैवनमानंकरणमितियुक्तं गततिथिग्रहणाच्छेष
 मितेश्रुतप्रतिपदादिनः तदेवमेकमतगणंस्यात इतिप्रत्यक्षसिद्धंशकुन्यादिकरणाचतुष्टसंस्थान
 भागप्रमाणं अथनक्षत्रयोगमाधनोपपत्तिः समस्तोभयंजरोद्वादशाशुभिर्वाप्तस्तथासमविंश
 तिनक्षत्रैश्च श्रुतोभक्तकलानांमेकनक्षत्रकरणयानुपातः यदिसमविंशतिनक्षत्रैश्चकक्रक
 ११६०० भवेति तदेकनक्षत्रैणाकिमिति श्रुतोजाताश्रुतकला ८०० यथश्रुतकलाभिरेकंनक्ष
 त्रंतेदृष्टकलाभिः कतीतिलब्धं गतनक्षत्राणिशेषंभुक्तं दराच्छुद्धंभोगंस्यादेवततोम्योनुपा
 तः यदिचंद्रकलाभिः षष्टिचरिकास्तदागतेष्यकलाभिः काइतिकलाः षष्टिगुणाविकलाः ताश्च
 इगतिभक्तानक्षत्रगतैष्यचरिकाः स्वरिसुपपन्नं श्रुतयोगवासना रविचंद्रयोर्मिलितयोर्धन्य
 तत्रंसयोगादुत्पद्यते श्रुतोत्रयुक्तिर्नक्षत्रवत गम्यचरिकाधमनुपातः गतियोगेनकर्तृपुन्यतेयोगा
 नक्षयनत्वादिनिप्रत्यक्षोपपत्तिः १० दैवजवर्णस्यदिवाकरसुतेनमन्त्रारिमाहूयेन श्रुतौकुतायांग्रह
 लाचवस्ययातोर्वाहोः स्वरताधिकार १२ इतिश्रीमद्भूगोशदैवतकृतग्रहलाचवस्यटीकायामन्त्रा

राम

१०

रिदैवज्ञविरचितायां रवींद्राः स्फुटताधिकराणाधिकारोद्दितीयः २ अथपंचतागम्यष्टीकरणाधिका
 रोव्याख्यायते नञ्दोभोमादीनां शिब्रफलानि संरफलानि च वर्तते त्वमष्टमदिपंचभिः त्वमष्ट
 नि त्वं भक्तना इति त्वं न तानीति त्वमष्टमैरिति त्वमिदिति ५ द्वितीभुवोभोमस्य चलाकाः शिब्रफ
 लस्यैतं कास्यः त्वं श्रुत्यं अष्टौ प्रसिद्धाः मरुतो वायवः पंच एवमष्टपंचाशान् अदिभभवः समदशाः
 धिकंशान्ते उदयगोचः चतुः सममधिकंशान्ते अष्टदृष्टाः अष्टविंशत्यधिकंशान्ते नवनगा
 श्विनः एकोनाशित्यधिकंशान्ते अष्टदृष्टाः पंचविंशत्यधिकंशान्ते प्रागोताग्रयः पंचषष्ट
 धिकंशान्ते गणाकदृष्टाः त्रिनवत्यधिकंशान्ते त्वस्वाथयः चतुःशान्ते उभागरासाः अष्ट
 षष्ट्यधिकंशान्ते नचावधिदृष्टाः एकोनपंचाशदधिकंशान्ते नभः श्रुत्यं एतेभोमस्य विदो
 बुधस्य एते शिब्रोकाः त्वं श्रुत्यं भक्तनाः एकचत्वारिंशत् कवसः एकाशीतिः अदिभवाः समद
 श्यधिकंशान्ते त्वनिष्ठाः सादृशान्ते अष्टादींदवः अष्टसमधिकंशान्ते नवनचदितयः एकोनादि
 शान्ते अर्कपक्षादादशपुनरुदित्यधिकंशान्ते अर्कश्चिन्नस्य एव पारावगातिनयः पंचेनदिशान्ते अत
 निष्ठाः पंचपंचाशदधिकंशान्ते गोष्टौ एकोनानवतिः त्वं श्रुत्यं एते बुधस्य गुरोर्दृष्टान्तेः ए
 ते शिब्रोकाः त्वं श्रुत्यं न तानि पंचविंशतिः नगाथयः समचत्वारिंशत् अष्टषष्टाः अष्टषष्टिः
 पंचभाः पंचाशीतिः सचराः अष्टनवतिः रसाश्रयधिकंशान्ते नागाशा अष्टमंशान्ते दिदिशो
 द्यधिकंशान्ते नचादयः एकोननवतिः षट्षष्टिः षट्गणाः षट्त्रिंशत् नभः श्रुत्यं एते गुरोः भ
 ग्ननेः श्रुत्यं एते शिब्रोकाः त्वं श्रुत्यं गैस्तस्यां अर्कः त्रिषष्टिः रसमभभवः षट्त्रिंशत्यधिकं

प्र.टी.

१

21

शाने षट्पत्तयः षट्शीत्यधिकशाने अरिसिद्धाः षट्चत्वारिंशदधिकद्विशती पक्षाभाप्रयः द्यधिकवि
शती उदधिनाराचदहनाः उदधयश्चत्वारः नाराचाः वाणाः पंच दहनाश्चत्वारः पंचचतः पंचा
शदधिकविशती द्विष्टन्योदन्तः द्यधिकचतः शती खजलधिकताः चत्वारिंशदधिकचतः शती
भरसकुताएकषष्टाधिकचतः शती त्रिवेदोदन्तः त्रिचत्वारिंशदधिकचतः शती रसयमगुणाः ष
ट्पत्तयधिकं विधानेते. एते भूगोः आर्कः शानेः एते शीज्जोकाः ख. ३ बुद्धितयः पंचदश गजास्थितः
अष्टाविंशतिः गोदहनाएकानचत्वारिंशतमागकुता अष्टचत्वारिंशत पयोधिवाणाः चतः पंचाश
त द्विद्विचारं अगेषुमिताः समपंचाशतस्मागकुताः अष्टचत्वारिंशत पयोधिवाणाः चतः पंचाश
त त्रयास्त्रिंशत धुनिरष्टदशाते एते शाने शीज्जोकाः अत्रोपपत्तिः अत्र दस्यष्टीकरणार्थं प्रदा
तामसकुतोदफलशीज्जफलानि प्रसाध्य तत्संस्कृतोद्दः स्पष्टो भवति तद्यथा प्रथमं शीज्जफ
लं प्रसाध्य शीज्जकेंद्रं स्पष्टोद्दोर्जाकोटिज्ये विधाय ततः कोटिज्यं त्यक्त्य फलज्ययोः कर्कसगादिकेंद्रं त्र्यं
तयोर्गोत्रमेण साकोटिः दोर्जा भजः ततस्तत्कर्तुं प्रदः स्पष्टो भवति योर्गोत्रपदे कर्ण इति शी
ज्जकर्णं प्रसाध्य ततो नुपानदृष्ट्या फलं यदि विज्ञातस्य या शीज्जकेंद्रं दोर्जाया पर शीज्जफलज्यात
ल्यं लभ्यते तददृष्ट्या किमिति ततो न्योनपानः यदि शीज्जकर्णात् त्र्यं दं फलं तदा विज्ञातं किमिति विज्ञा
तस्य योगं दारयोनां शीज्जकेंद्रं दोर्जां त्र्यं त्यक्त्य फलज्या गुणा शीज्जकर्णं भक्ता इष्ट शीज्जफलज्या भव
ति तद्वतः शीज्जफलं अत्रेदं जडकर्म दृष्ट्या आचार्यः शीज्जकेंद्रं पंचदश १५ भागदृष्ट्या प्रकल्प्य शी
ज्जफलानि प्रसाधितानि सावयवा न्यतोदश गुणानि राशिषट्क संधे द्वादश सर्वेषां ग्रहाणां पृथक् पृ

राम

21

यशसादयति तत्रमंदावबोधार्थं पृथक् कर्मप्रसाधने तत्रप्रथममौमशीघ्रफलानयनार्थं शुभं शुभं
 केन्द्रं कल्प्यमानं शुभं फलमपि मन्त्रं एवमन्त्रफलमपि भजाभावाच्च मन्त्रं एव द्वितीयशुभं केन्द्रं च
 शुभाभागाः १५ अस्यादोर्जाकोरिजा १५० ३० भौमस्यापरमशीघ्रफलजा ३० अन्तेभास्कराद्येभे कुंज
 राउक्ताः अस्मिन्काले एतावतीज्ञाता अतः उच्यते कोरिजा १५० ३० परेणानेन दृष्ट्या च गुणिता १८
 ३८ ३ अन्तयावाभाधि शक्रयुकारकृतिः युक्ताकृता ३८ ३८ अत्रपरकृतिर्युक्ते वक्तृता कचिदना
 पिकर्तव्या अतश्चाचार्येण षड्भाधिकं केन्द्रं चक्रशुद्धमित्युक्तं एवमस्यासुलंजानः शुभं कर्णः १५ ५
 ३ परेण ३० दोर्जा ३१ गुणिताज्ञाता १३ ६३ उच्यते कर्णनभक्ताज्ञाता १२ १३ अस्याधनः शुभं फलं
 भागाद्ये ५४८ एतन्मावयवमतोदशगुणं जानमेकस्थाने ५८ अतो भौमस्यां को द्वितीयोष्टमनु
 मितः ३८ युक्तं एवमग्रेपि पंचदशभागदृष्ट्या शुभं केन्द्रं कल्प्य सर्वेषां शुभं काः अत्र दोर्जाकोरिजे
 राशित्रयमध्ये अतो राशित्रयमध्ये षड्विंशशुभं काः वक्तव्याः कथमत्र षड्भाषिमधे द्वादशाउक्ताः ३
 च्यते उदंशुभं फलं कर्णाश्रितं कर्णाः लपपरमाधिकं विभेन भवति किंचिदधिकं नैव विभेन भवति
 कर्णा न्यल्पता तद्वितीयविभेन नून एव भवति एवं षड्भाषिमधे कर्णा द्वादश अतः शुभं फलं
 नयने पदविभाङ्गाधिकं भवति तद्यथा प्रथमं पदं विभं शुभं फलं पौरधिकं द्वितीयं शुभं फलं
 प्रानं नृतीयं शुभं फलं प्रानं चतुर्थं शुभं फलं अधिकं मिति अतएव केन्द्रं सिद्धं तद्विरोधमणौ वामे
 न शुभं फलं फलज्यकायाः विभिर्युक्तो नोनयनं पदानि दोस्तेषु यानेषु मयुग्मं युग्मे इति अतः ष
 द्वादशमधे उक्तानि षड्भाषिभागः अशीत्यधिकं प्रानं अतएव पंचदशभक्ताः द्वादशैवाकाभा

प्र.सी.
११

22

वन्ति ५ एवं श्री ब्रह्म फलं कान्तो दानीं तत्कन्यतामाह भो मा कींति भौमो मंगलः शक्तिः शक्तिः उज्जो
गुरुः पृथिवी हीनो मध्यम रविः स्वस्थ श्रुते इं श्री ब्रह्म के इं भवति विद्वत्त्वोः श्री ब्रह्म के इं महर्गणा देवोक्त
मस्ति एतत्के इं चेदं मोर्दं पशुपति अधिकं नहि नृन भात द्वादश राशिभ्यः शुद्धं तस्मात्प्राः दिनेः पंचदशभि
भक्ताः संतः त्वदिफलं कमान् त्वं शून्यमादिर्यस्येति एवं भक्तो यः फलं क्रमः तस्मादयं गतांकः स्या
त असौ गतांकः अशोकं न सह्यं न रं किं यमा गोयमा गोयः लयो वा बुद्धिः स्यान्वा दता हुणिता
केषां प्राः वाणकुलधिः पंचदशां प्राः तेन त्वये हीन बुद्धौ युक्तो गतांकः कार्यः अमोदिगहनदश
भक्तः भागायं श्री ब्रह्म फलं भवति तस्मै पादिके इंधं तलादा वृणमिति पूर्वमेवोक्तमस्ति अत्रापय
तिः यदि पंचदश भागैरेकः श्री ब्रह्मांकः तदेष्टः श्री ब्रह्म के इं भागैः किमिति एवं यन्त्रं तन्मितागतः
स्यात्ततः प्रोषादनुपातः यदि पंचदश भागैरेकः श्री ब्रह्मांकः तर्गनेष्वाकां तरत्तलाद्वा सदी लभ्येते
नदा प्रोषां प्रोः मिति फलेन त्वये हीनः बुद्धौ युक्तो गतांकः कार्ययव ततो दश गुणांकाः संयतो द
शभिर्भक्तो भागायं श्री ब्रह्म फलं भवतीत्युपपन्नं ६ एवं श्री ब्रह्म कान्तो दानीं मंदां कान्तं दके इं साध
नं च नृन दयेन साधयति त्वं गोपिन इति ७ त्वं इदं कीर्ति मित् शुभ्रजो भौमस्य एते मांदाः मंद फलं
काः स्युः त्वं शून्यं गोपिनः एकोनविंशत अदिमरुतः समपंचाशत अक्षराणां पंचाशीतिः न
वां प्राः नवयुक्तशतं मिहेंदवः चतुर्विंशत्यधिकशतं त्वददनलिनयः विंशदधिकं शतं बुधस्य
एते त्वं इनाद्वादश कटशः एकविंशतिः अष्टपक्षा अष्टाविंशतिः देवास्तु यद्विंशत प्रागनलाः
पंचविंशत रसवद्भयः षट्त्रिंशत गुरोरेते त्वं शून्यं इं दश अतर्दश अक्षराणि सप्तविंशतिः नवाश्रयः

राश
२२

यकोनचत्वारिंशत् अष्टयोष्टौ उदयश्चत्वारः एवमष्टचत्वारिंशत् अष्टाक्षः पंचपंचाशत् नगाक्षः स
 मपंचाशत् अष्टभृगोः अष्टभृगो रसाः षट्दंष्ट्राः एकादशविंशे त्रयोदशमनवश्चत्वारिंशद्विंशवारं
 एकादशः पंचदश अष्टाशनेः त्रिंशत् स गौत्रा एकोनविंशतिः त्रिकृताः चत्वारिंशत् त्रिंशद् १० षष्टिः
 नगानगाः समसमतिः गोष्टौ एकोननवतिः त्रिनंदात्रिनवतिः गृहः क्रमात् अव्यदिषडप्रिनाग
 गृहत्तः षुद्धः कुजात् भौममारभ्य मंदकेंद्रं स्यात् एतदुक्तं भवति अथ यश्चत्वारो गणायो भौममंदो
 द्वे अदयः सप्त राशयो बुधस्य षट्गुरोः आनयस्य यः शुक्रस्य नागश्चो राशयः शनेः एवं स्वस्य
 मंदोच्चात् ग्रहः शोषितो मंदकेंद्रं भवेत् अत्रोपपत्तिः मंदोच्चकेंद्रवासना मंदफलपरमत्वात्
 नयं वासना च पूर्वमेकोक्ता अत्र मंदफलानयने राशि त्रयमेव यदंगहीतं तत्कथं करणनेती
 कारात् अत्रोत्र शीघ्रफलानयनार्थं कर्णो गहीतः मंदफलार्थं न गहीतः सकथं करणोदितग्र
 हकक्षाया व्यासार्धं एवं मंदकरणे मंदप्रतिमंडले व्यासार्धं शीघ्रप्रतिमंडले व्यासार्धं एवं यत्ता
 दितं मंदफलेन तन्मध्यमात् मध्यमे मंदप्रतिमंडले जाते मंदफले मंदकरणे यस्या नीयं ॥
 अतो मंदफलानयने मंदकरणे विग्राह्यः स सर्वे रविनां कृतः तत्र करणग्रहणे एव करण
 व्यक्तं शीघ्रफलान् मंदफलस्यो नत्वा तत् स्वल्यांतरत्वा न्मंदकर्मणि करणे त्रगहीतः एवं चे
 तर्हि स्वले विशीघ्रफले स्यो नत्वा तत् स्वल्यांतरत्वा न्मंदकर्मणि करणे त्रगहीतः एवं चेत्तर्हि स्व
 ले विशीघ्रफले करणे गृह्यते तदधिके मंदफले न गृह्यते एवं कथं अतो त्रयुत्पाहे नुज्ञाने
 नैव भवति फलवासना विचित्रास्ति एतादृशे नैव कर्मणा आकाशे ग्रहस्य वत्त्वं च दृश्यते ॥

अतः प्रत्यक्षप्रमाणो यल्लब्ध एतेन कुतश्चित् वक्तव्यं सर्वं निरवधिं उक्तं च सिद्धं न शिरोमणौ स्व
 ल्यं तरत्वात् न्दु कर्मणि ह कर्त्तुः कुतो नैति च केचिद्बुधः नाशं कनीयं न च ले किमिच्छं यतो विधि
 वा फलवासना इति अत्र त्रिज्या तुल्यपामंदकेंद्रं दोर्ज्या यदि यस्मिन् मंदकलं तदेव दोर्ज्या कि
 मिति एवं यंच दशभागवद्या मंदकेंद्रं प्रकल्प्या नया युक्त्या मंदकलानि प्रसाध्या तानि सावयवा
 न्यतो द्वादशगुणानि कुत्वा राशि त्रयमध्ये ग्रहाणां पथक पथक खंडकां मांदाभवंतीत्युपपन्नं
 अथ धूलिकर्म प्रथमां के भुजाभावाच्च न्यततः यंच दशभागः १५ तैषां न्या ११ भौमयस्मं मंद
 कलेन गुणितं जातं ३१ ३२ इयं खार्क १२ भक्ता जाते कले २५४ इदं सावयवत्वाद्दशगुणं ॥६॥
 जातो भौमस्य द्वितीयो मांदकः एवं सर्वेषां सर्वेकाहुनीयाः ॥८॥ एवं मांदका नष्टि धायेदानीं
 मंदकलकर्तव्यता मां हं प्रकारमेकवत्तेनाह म्दुकेंद्रं इति म्दुकेंद्रस्य ये भुजभागस्ते दिनेः यंच
 दशभिः १५ राश्या भक्ताः संतो यत्कलं तमितः प्रगताः कः स्यात् तेन गतां केन कुनितो य एषः अं
 कः स परिशेषेण शेषभागे हितो गुणितः तस्माद्वादिना त्रिः यंच दशभागस्तेन युक्तः सगतां क
 लतो दशभक्तः अंशकादिभागदिमां दं मंदकलं भवतीत्यर्थः अत्रोपपत्तिः अनुपातद्वयेन य
 दि यंच दशभागैरेको मांदकास्तदेव मंदकेंद्रं शौः किमिति अतो दिना गतां कः स्यादिति शो
 षादनुपातः यदि यंच दशभागैरेतावती गतैषां तरनुल्या वद्विलभ्यते तदा शेषां शौः किमिति
 अंको दिगुणिताः संत्यतो हित दशभिर्भज्यं कले भवतीत्युपपन्नं ॥८॥ एवं शौ प्रकले मंदकलसा
 धनमुक्ते दानीं ग्रहैः संकथं संस्कार्यमित्येकवत्तेनाह प्राग्रध्यमे इति प्राक् प्रादौ ग्रहणीत्यत्र

मध्यमेग्रहेचलफलस्यशीघ्रफलस्यैवमर्द्धयथागतधनर्णप्रदद्यात्तत्समाच्यीष्टादिज्ञान्मांद
 मंदफलसाध्यंतद्विलेसर्वमपिमंदफलमध्यमेऽहर्गलोत्पत्तेयथागतेविदधीतकुर्वीत तन्म
 दफलद्राक्केंद्रकेशीघ्रकेंद्रकैर्पर्वकृतेविलोमं धनर्णदेयं अतोमंदफलसंस्कृतशीघ्रकेंद्रात्
 शीघ्रशीघ्रफलसाध्यंतत्सर्वतस्मिन्मंदफलेदत्तेविदधीतकुर्वीत अतोमंदफलसंस्कृतशीघ्रकेंद्रात्
 यः अतोयपतिः प्रत्यक्षोपलब्धिरेव ॥ १॥ एवंग्रहस्यषत्वमभिधायेदानीं गतिमंदस्यषत्वमा
 ह मांदकांतरमिति आर्किः शनिः अस्यभौमः गुरुर्वहस्पतिः एतेषां मंदफलानयनेयत्कृतं मां
 दांकांतरमिति आर्किः शनिः तन्क्रमेणवा एनगैः पंचसप्तत्याशरैः पंचभिः खराभैः शिः शिः
 त्वादिस्थकलाद्यंतद्विदधिमंदफलं स्यात् विद्वद्विषयकयोर्मंदकांतरं द्विहृतं सत् आश्रयैः पं
 चभिरुद्धतेफलं स्यात् तत्रागवतगतौ मध्यगतौ दद्यात्सामुद्रस्युदागतिर्भवितित्यर्थः अतोयप
 तिः प्रतियादितः प्रमेयान्नायिकिंचिदुच्यते तत्रग्रहकलाभावे गतिकलंपरमं ग्रहकलपरमत्वे
 गतिकलाभावः ग्रहकलाभावसुभुजादौ तत्रमांदकांतरमपि परमंतत्रग्रहगतिकलानि
 मांदानि मांदानि परमाणिकलादीनिलक्षितानि मं ५४८ बु ४४८ ग २८ अ २ २४ श १५ एभ्यो नुपातः
 यदि मांदकांतरेण प्रथमांकनृत्येन एतानि कलानि तदेवेन कानीति एवमिष्टमांदकांतरमे
 भिः परमकलेर्गणंपरमं मांदकांतरं दैराघांकनृत्येभ्यः एवं सर्वत्रगणगणहरीगणेनाप
 वर्तितौ जाताभौमादीनां हराः मं ५ बु २ ३ ग ३ अ २ ३ श ५ एवमौमगुरुशानीनां हराः निरव
 यकाः अतो मांदकांतरमेभिर्भज्यमिति उधमकयोर्हरीसावयवास्तौ द्विसवर्णिनौ जातौ तावेव ५

अतस्तयोर्द्विहताशुभोद्धतमिति एवमेतन्मंदकलं मध्यगतौ देयं सामंदस्य वागतिर्भवतीत्युप
 पन्ने अत्र गतिकलधनार्णवासनापर्वकैर्वशातया ॥ अथ गतेः स्वयत्वं वदति भोमाञ्चलां
 कविवरं शरहस्ववाणां शब्दं त्रिहन्तं हन्तं द्विगुणं दधत्तं तद्दीनयुक्तं यच्च ये च मृदुसु
 सास्यषा यचेद्गुरुभक्त्या न्यतिता नुवक्रा १२ भोमाञ्चलमा २ भयपञ्चलां कानां शीघ्रां कानां वि
 वरं द्वितीयशीघ्रकलोनयनार्णयकृतमस्ति तन्क्रमाच्छरेः पंचभिर्हितं भक्तं भोमस्य स्ववाणां शेन
 पखयंचमां शेन युक्तं बुधस्य त्रिहन्तं त्रिभक्तं गुरोः कृतं हन्तं च नुभक्तं अत्र स्य द्विहन्तं द्विगुणं सत् अत्र
 भक्तं पंचभक्तं शनिः तद्गतेः शीघ्रकलं स्यात् साधवसाधिता मृदुसुदगतिः तेन कलेन दयचयेही
 नयुक्तं यचेहीना च ये युक्तं सती स्यषा भवेत् अथ चेदणकलं वरुगतेर्नमश्रुधतिनदासाग
 तिरेव कलाच्छोधाशेषा वक्रगतिः स्यादित्यर्थः अत्रोपपत्तिः गतिमंदकलवत् अतः शीघ्रकलां तं
 रंगतेः शीघ्रकलं तत्रानुपातः यदि पंचदशभागकलाप्रमाणेन ६०० इदं शीघ्रां कान्तरं तदा शीघ्र
 केंद्रगतिकलाप्रमाणेन किमिति ततः शीघ्रां कान्तरं दशगुणितत्वात् दशभिर्भज्यं कलां येष
 काणं एवं शीघ्रां कान्तरं ह २ घातो हरः ६००० षष्ठिगुणः गुणा गुणहरो गुणेनापवर्त्य जातो हरः १५०
 केंद्रगतिर्गुणोस्ति अत्र भोमगुरुशनीनाश्रुकाणां केंद्रगतिर्भिराभिः २८॥ ५॥ ३० सादृशते १५० हरे
 भक्ते जाता हरः ५३४ बुधकेंद्रगतिर्गुणः १८६ अत्र गुणहरो त्रिंशतापवर्तितो जातो गुणः ६ हरः
 ५ यो राशिः षष्ठिर्गुणपते पंचभिर्भज्यते स स्ववाणां शब्द एव भवति तथा शनिः केंद्रगतिः ५० अ
 त्र गुणहरो गुणाद्धेनापवर्त्य जातो गुणः २ हरः ५ अतो द्विहन्ता दधत्तं शीघ्रां कान्तरं शनेः गतेः कलं

विसाधसप्तहरः स्वस्वां तरेगलौ गण हरीगणभ्यामपवर्त्यतातौ हरीं सं ५ अ ३ एभिस्तेऽल्यभा
 गभाज्याः श्री प्रकल सं ग्रं धित्वा स्य षष्ठोः श्री प्रकल को वधनर्त्तिका र्थं मित्युपपन्नं तं ग्रनेना
 विविशेषकलेन संस्कृतो भोमशुक्रौ महदंतदितौ दृश्यते अस्यां कवाकुल्यात् अत्र सुधीभि
 रेकांशं कमध्ये त्रयश्च त्वा रो वा अंकाः कृत्वा श्री प्रकल सिद्धिः कर्तव्या अत्र यवा तत्र श्री
 प्रकरणं प्रसाध श्री प्रकलं प्रसाधनीयं तदेव संदस्य षडे देवं संस्कृतः स्यात् अत्र श्री प्रकरण
 माचार्येणो दया साधिका रे उक्तं मस्ति तस्मात्कल साधनार्थं सत्रं मयेवोक्तं अकारणो म्भ
 लभकोत्पगतो यदांक स च श्री प्रकेंद्रक भजे म्यलवाः क्रमेण नंदैः शरैर्विनिहताश्च लकर्ण
 भक्ता स्यात्तत्कलं हि चपलं न तदा पुरोक्तं १ अथ तथैवां त्यां गमने भोमबुधशुक्रगतीनामपि
 विशेषमाह कुजबुधभगुजानां चेच्चलं केंद्रगः स्याद्दश हतवदि शेषां शानगा द्रयग्निभक्ताः
 कलमिबुद्धने युक् सप्तगोभिः सिवालो भवति गतिकलं तस्या तदनेव पूर्व १४ भोमबुधशु
 क्राणं श्री प्रा को पद्यं तिमः स्यात्तदा दशभिर्हता गणिता ये वारि शेषां शास्तेन गा द्रयग्निभक्ताः
 भोमस्य सप्तभक्ता बुधस्या दिसप्तगोभिः सप्त नवत्या युक्तं अक्रस्य त्रिवाले त्रिवं चाशना यु
 क्तं तत्तैवां गतेः श्री प्रकलं भवति तदा पूर्वभोमा बुलंक विवरं मित्यादि प्रकारेण नीतं त
 त्रयाद्य ग्रनेनैव कलेन गतिः स्पष्टी कर्तव्या अत्र प्रत्यक्षो यद्विरेव वासना १५ अथ वक्रमा
 ग्यदिज्ञाता पश्री प्रकेंद्रभागा नाह त्रितयैः शरजिह्मभिः शरा कै न गभ्ये सिधिवैः क्रमात्कुजा
 याः चलकेंद्र लवैः प्रयोति वक्रं भगोणा तैः पति तैर्व्रजंति मार्गं १५ कुजाद्या भोमाद्याः पंचग्रहाः

क्रमात् एतैश्चलकैः शीघ्रकेंद्रभागेः वक्रं वक्रातिचारं प्रयानि निरयेः त्रिषण्णधिक
 शतेन शरजिम्बुभिः पंचचत्वारिंशदधिकशतेन शरकैः सषादशतेन गभयेः सप्तषष्ठ्य
 दिकशशतेन एतैर्मर्गैर्भगणञ्चक्रभागेभ्यः १६ पतितैः शेषां शतस्य स्वभागे
 मर्गैर्ब्रजंतीत्यर्थः अत्रोपपत्तिः ग्रहस्य चक्रारंभे च गतिः स्यात् सा गतिः स्यात् यदोच्चगति
 समाकेंद्रगतिरुदेव अत्र ग्रहाणां नीशीघ्रोच्चगतिः २०।८ तथा तस्य मध्यमगतिः ३१।२६ केंद्र
 गतिः २०।१२ इयंतया शीघ्रकलज्याकोटिज्याया गुण्य शीघ्रकलेन भाज्या यथा उच्चगतेः समा
 स्यात् तत्तच्छीघ्रकलं कस्मात्केंद्रात् सिध्यतीति विलोमेन शीघ्रकेंद्रं जायते अतस्ते शीघ्रकें
 द्राः ॥ स्थिरा उक्तास्त एव चक्राद्वा मार्गभागाः स्युः यतश्चक्रमध्ये द्विवारंगते रभावः अथो
 दयास्तयोः शीघ्रकेंद्रभागानां हस्तिनिजो व्ययमैरुदेति पूर्वगुरुदिंदैरविजस्तु सप्तचंद्रैः स्व
 स्वादयभागसंविहीनैर्भगणं शौरपरत्रयानि चारं १६ अथ व्ययमैरुद्विंशत्यंशैः शीघ्रकें
 द्रस्य भौमः पूर्वपूर्वस्योदिशि उदेति उदयं प्राप्नोति इंदैश्च नुदिशभिर्गुरुः रविजः शनिः स
 प्तदशभिः स्वस्वोदयभागसंविहीनैर्भगणं शौरः कृत्वा अथ परत्रयस्त्रिमस्योते क्रमेण अ
 स्तं यांतीत्यर्थः अत्रोपपत्तिः पूर्ववत्कक्षावत्तनीचोच्चवत् प्रतिमंडलानि विन्यस्य दर्श
 येत् भौमगुरुशनीनां रविः शीघ्रोच्चं बुधशुक्रयोराधिसाधितमस्ति अतो रवेः समस्तत्र
 स्योदयदाग्रहो भवति तदा यस्मै समं यस्तदा घंतौ कालौ शौर्भवतः अत एवोदयास्तम
 ये रवे रस्तमानां नंतरं ग्रहो दृश्यते शीघ्रत्वाद्भूविरविरस्तमासादयति तेन यश्चादस्तः ३६

ये शीघ्रत्वाद्बिम्बं परिच्यज्यागतो याति अतएवानुदिते के प्रथमं दृश्यते तस्मान्नागदय
 इत्युक्तं उधश्रुको नुवक्रिणो पश्चादसंजतः तयोर्विलोमगतिवत् रवेः प्रागपरगति
 त्वात् अतएव वक्रिणो प्रागदयतः तयो रपरगतिवत् रवेः प्रागतिवत् यदाधिक
 गतीभवतः तदा शीघ्रत्वाद्बिम्बासादयतः तस्मात्पूर्वसावेव शीघ्रगतिवत् सूर्यस्तत्काय
 तोगधतः अतएव संगतते के पश्चिमस्यांतयो रुदयः उदयास्तादावपि ये कालांशा उक्ताः स्य
 वाकी स दंशं तरिते ग्रहे उदयोस्तो वास्मात्स स्थूलः इह पच्छिमे केन्द्रमुक्तं तन्मंदस्य षम
 धाकी तरं स्यात् यथा भौमस्याष्टाविंशति भागैः एकादशभागः कलं तरे रधिको भौमाकी
 घावच्छेद्यते तावत्सप्तदशभाग भवति अतएव ततिकेन्द्रे उदयः एभिश्चक्राच्छुद्धै रस्तः
 स्यात् यतो त्रिभी रवि भागैः ३३२ फलमेकादशभागै रधिक की घावतिच्छेद्यते तावत्स
 प्तदशभागं तरं स्यात् एवं सर्वेषां १६ अथ बुधश्रुको रुदयास्तकेन्द्रभागानाह खशरैश्च
 जिनैः परे स भग्वोरुदयोस्तो दिते नैर्नीगादिभूमिः उदयोस्तनखै अंशुहिं दुभिः प्रागस्तोदि
 गृह नैश्च षड्खरैः स्यात् १० परे पश्चिमस्यां दिशि स भग्वोर्बुधश्रुको रुदयः खशरैः
 जिनैः क्रमात्स्यात् तत्रैवास्तो दिते नैः पंचपंचाशदधिक शतमिते नीगादिभूमिः सप्तस
 पत्यधिक शतमिते नैः शक्रपर्वदिशि तयो रुदयोः स्तनखैः पंचाधिक शतद्वयेन अंशुहिं दुभिस्त
 शीत्यधिक शतेन तत्रास्तः दिग्गृह नैः दशाधिक शतत्रयेन षड्खरैः षड्विंशदधिक शतत्र
 येण स्यादित्यर्थः अत्रोपयतिः पर्वमेव प्रतियादिता १० ३ दानीं वक्रमार्गगतस्य दिनज्ञानमाह

वक्रो दयादिगदितो शक तो धिका ल्याः के द्रां शक दिति सुद्धि हता स्त्रिभक्ताः साकां शका दश
 हतांग हता कुभक्ता वक्रा घवा प्रवा प्रदिवसैः क्रमशो गतै तै व्यं १८ वक्रो दया समारो एणो यो व
 धि सस्मादधिका गत्या य इष्य दिने ये के द्रां शं तं शं शो मस्य दिहताः बुधस्य त्रिभक्ताः गरोः
 सां कां शकाः सन वमं शकाः शुकस्य दश हताः सतः ग्रमेः षड्दि हता भक्ताः शनेः कुभक्ताः प्र
 धिकृता एव ग्रामैर्लब्ध दिवसैर्वक्रा घं वक्रो दया समारो दिक् गतै व्यं स्यात् चेदिष्य के द्रां शाः ३
 तै व्योऽधिका सदा गतं गत्या श्रेष्ठ म्यमित्यर्थः अत्रोपपत्तिः सगम सया धि किं चिदुच्यते।
 उक्तं शीघ्र के द्रं नुलं यदा शी घ्र के द्रं स्यात् तत्काले उदया सा घं स्यादेव कुना धिके नुयातः पश्चिमी
 घ्र के द्रं गतिकलाभिरेकदिनं तदांतरभाग कलाभिः किमंतो तं भागानां कला र्थं सर्वत्र षड्
 गृणाः स्व के द्रं गतिर्हरः तत्राचार्येण लाघवा र्थं स्वल्यां त २ त्या च्छी घ्र के द्रं गतयो मध्वमा एव
 गृहीताः तत्र भो मस्य शी घ्र के द्रं गतिः २०।४२ अत्र गुण हरो हरेण पवर्ति तौ जातौ गुणः १२
 बुध शी घ्र के द्रं गतिः १८।६२।२४ गुण हरो गुणे नापवर्त्य जातौ हरः ३ गरोः ५४ गुण हरो गुण ष
 ड्दि २ पवर्ति तौ गुणः १० हरः ६ यो राशि दिशभिर्गुण्य तेन वभिर्विभज्य ते सख नवं मं श
 धिक एव भवति एवं शुकस्य ३६ गुण हरो षड्दि २ पवर्त्य गुणः ६ हरः ६ अतः कुभक्ता
 इति लब्धो दिनेर्वक्रा घं गतै व्यं स्यादित्युपपन्नं १८ अथ बुध शुकयोर्मध्यमानि वक्रमा
 नं दया सदिनानि सिद्धा निवदति कर्कसादुदयः परेऽनुरागति स्यात् स मं द्रपुद्रमो मा
 नं स्यात् त्रपदं तं रं तदहना षया उवा श दं तैर्दिनैः चांद्र सत्य रतन्य रं त्वय भगो स दृष्टिमा

स्थात तोषाभिर्वाग्भिर्भुवां धिणा विचरणे केनाद्यमासेः क्रमात् १८ पर्वस्य रेवाम्भिमस्या
 उदयः ततोऽनु गतिः वक्रं ततस्तोषा सं पश्चिमास्तः तथारं प्रुद्रमः पूर्वोदयः ततो मार्गः
 ततः पर्वस्तः चादेर्बुधस्य तत्परतत्परं एभिर्दिनेष्वथाक्रमं स्थात एतैः के स्ताने वाह दं
 तादात्रिंशत् पुनस्त एवदहनास्त्रयः श्रष्टः कोउशः श्रज्याश श्रग्रयस्त्रयः दंतादात्रिं
 शत् एभिर्दिति श्रथभगोः श्रकस्य तद्व तेनैव क्रमेणैभिर्दिने रुदघाघं स्थात द्विमास्यामास
 दयेन श्रथाभिर्मासाद्य केनयं धिभुवा द्वाविंशतिदिनेः श्रधिणादिनाद्य केन विचरणे
 केन द्वाविंशतिदिनेः श्रथमासेः श्रक्रोदयतिः पर्वस्य शीघ्रकेंद्रं शः पश्चिमोदयशीघ्रकें
 द्रं शोभ्योयावदं तरितास्तावदं शानां कलाः केंद्रगतिकलाभक्तादिना निस्युः एवं वक्रमार्ग
 दीनामपिततत्केंद्रं तरादिना निस्युरित्युपपत्तेः १८ श्रथभोमगरुशनीनामुदयास्तव
 क्रमार्गदिनान्याह भोमस्यास्तादुदयकुटिलुर्जत्वमौल्यं क्रमात्प्राप्तासैर्वेदै रथदशमि
 तैर्लेचनाभ्यां चदिग्भिः जीवस्योर्वी सचरणभुवापुगैः सांघ्रिवेदैः सांघ्यै केनत्रिपुगद
 हनै र्द्विपुतैस्तथाकैः २० भोमस्यास्तादुदयस्ततः कुटिलं वक्रं ततस्त्रजुत्वं मार्गः क्रोथ
 मस्तः ३८ क्रमात्प्राप्तमासैर्वेदैश्चतुर्भिः श्रथदशमितैर्लेचनाभ्यां द्वाभ्यां दिग्भिर्दश
 भिरिति जीवस्यगुरोः तदेव श्रसाद्य उर्वी एकमासेन सचरणपुगैः सपादचतुर्मासैः
 सागरे श्रचतुर्भिः सांघ्रिवेदैः सपादचतुर्भिः सांघ्यै केन सपादैकमासेन श्रध्वपुतैः
 श्रभिस्तथाकैः शनैः साध्विभिः साध्वचतुर्भिः साध्वचतुर्भिः साध्विभिः क्रमात्प्रादि

त्वर्थः एतात्रिमध्यानिदिनानिस्पष्टानि राभ्यः किंचिद्गुणानि धिक्का निभवंति स्थूलत्वेन च
 वहा रार्थमेतान्युक्तानि ग्रस्योपपत्तिः पूर्वमेव प्रतिपादिता २. देवज्ञवर्ष्यस्य दिवा करस्य सु
 तेन मन्त्रारि समाहूयेन वतौ कृतायां ग्रहलाघवस्य यातो ग्रहाणो स्फुटनाधिका २. ३ इति
 श्रीमद्भूतेशदेवज्ञकृतग्रहलाघवस्य टीकायां मन्त्रारिदेवज्ञविरचितयां भोमादेयंचला
 रास्पष्टीकरणधिका २. सूतीयः ३. ग्रथत्रिप्रस्ताधिकारो व्याख्यायते त्रयः प्रस्ताप्राज्ञाधिकारे
 कथ्यंते इति त्रिप्रस्तः ते कैदिदेशकालाः तेषां परिज्ञानमिति दिदेशकरलाधिमिरिषसम
 पादिकमबुध्यते तत्रादौ लग्नोपयो कित्वा लंकोदयात्राह लंकोदयाविघटिका गजभानिको
 कदस्त्रास्त्रिपक्षदहनाः क्रमगोत्रमस्याः हीनान्विताश्चरदलैः क्रमगोत्रमस्यैषादिघटतउत्क्रम
 नस्त्रिमेस्यः १ एते विघटिकाः पलात्मकालंकोदयाः स्युः तानेवाह गजभानि ग्रथसप्तत्य
 धिकशतद्वयं गेकदस्त्रा एकोनत्रिंशती त्रिपक्षदहनाः त्रयोविंशत्यधिकत्रिंशती एतेमेषा
 दीनां त्रयाणां गतएवोत्क्रमस्याः कर्कटादित्रयाणां एतेचरदलैः स्वदेशीयचरखंडकैः क्र
 मगोत्रमस्यै हीनान्विताः कार्याः क्रमस्यै स्त्रिभिः क्रमस्यास्त्रयो हीना उत्क्रमस्यास्त्रयो युक्ताः
 संतोमेषादितोमेषमारभ्यवलां राशीनामुदयाः स्युः एतएवउत्क्रमतो घटतसुलातः षड्
 उदयाः स्युरिति ग्रथोपपत्तिः कान्तिवतेदौ त्रविभागेन द्वादशराशयस्तुल्यप्रमाणा एवं भवंति
 नाडीवृत्ते कलांशविभागेन सर्वे राशय उदयंति निरस्तेदेतन्नाडीवृत्तसमं पूर्वोपरं सम
 मंडलवद्भूमति कान्तिमंडलं च दक्षिणोत्तरतस्ति रश्रीनमुदेति कान्तिवृत्तस्योमेषोपावतिष

२५ रसी नत्वेनोदिति तावद्विषुवद्वतेऽष्टाविंशतिभागाः किं चिन्मना एवोद्भूति एवं सर्वेषां सा
 धनोपायाः यथासिद्धांतोक्तवहज्यैव मेधादीनां त्रयाणां स्वक्रांत्यग्रेषु त्रीणि स्याहोरात्रव
 तानि स्वक्रांत्यग्रेषु वधीयात् तथा तुलादिकानां विषुवतो दक्षिणतस्त्रीणि स्याहोरात्रवतानि
 वधीयात् तत्क्रांतिमंडलमेकांते सूत्रस्येकमग्रं वद्धा द्वाद्वितीयमग्रं मीनादेव
 वधीयात् एवं वषमिथुनां तयोः सूत्राग्रे वद्धा तयोर्द्वितीयमग्रं केकुंभमकरादेव वधीयात् तेषां
 सूत्राणां पाच्यद्वीनितानि क्रमेण मेष वषमिथुनां जीवास्ता एव मीनकुंभमकराणां ततस्त
 मिः कर्कटसूत्राद्विषुवत्कल्प्यते मध्ये त्रीणि वतानि कृत्वा निष्पादयेत् तत्र स्वजीवाकेली स्वक्रां
 तिज्यापायोत्तराभुजः कोटिरूदीधरा नक्षत्रा यते मेष वषमिथुनज्यापाद्यवत्तमुत्पद्यते
 तद्याम्योत्तरवत्तमेवमेव भवति तत्रैवोदीधः कोटिस्वाहोरात्रव्यासाद्विज्यामेवति मेष वष
 योरूदीधः कोटिः स्वाहोरात्रेण सापतेतत्परिज्ञानायानुयातव्यं तद्यथा यदि मिथुनज्यात्रिज्या
 करणस्य मिथुनस्याहोरात्रवत्तव्या साद्विज्या उदीधः कोटिस्तदा त्रिज्यां मेषज्याकरणेन के
 तितत्परितो व्यासाद्विज्यापरिमाणयद्वितीयत्रैशिकं यदा मेषस्य स्वाहोरात्रवत्तव्यासाद्विज्या
 तीकोटिस्तदा त्रिज्यावत्ते किमिति एवं प्रथमं त्रिज्यागणेनेतरं हरसुल्यत्वात्तयोर्नीशेक
 ते मिथुनस्याहोरात्रव्यासाद्विज्यामेषज्यागणः मेषस्याहोरात्रवत्तव्यासाद्विहरः कलमेषस्य
 वत्तव्यासाद्विज्याकोटिः एवं वषमिथुनयोः कोटिसाधोकोटिकलानां ज्यारूपाणां धनैधिक
 त्वानि पतो वत्तगत्या क्रान्तिमंडलमुदेति अतो धनुःकरणमिथुनकोट्या उदयं न्यामेष वषाव

पुदयतः प्रतोवषचायंमिथुनचायाद्विशोधते मिथुनोदय प्राणाः स्युर्मेषोदय प्राणा यथागता
 एव तेचैतेमेवे १६०० वषे १०८५ मिथुने १८३५ एतेष्वभक्ताः यलाः स्युः यतः षड्विंशसुभिरेकं
 यलं एवंजातागजभानीत्यादयः मेषज्याकर्णीसन्निहितत्वान्मेषकोट्याउदेति वषज्या
 कर्णीः किंचिद्विप्रकृष्टत्वान्महत्यावषकोट्याउदेति मिथुनज्याकर्णीविषुवज्याकर्णी विषुवन्मं
 डलादतिदूरे स्थितत्वात् तिर्यक्तेनातिमहत्यामिथुनकोट्याउदेति ततोमिथुनाद्यंताभ्यां क
 र्कगद्यंतोसमावतोमिथुनोदय प्राणाः कर्कोदयः स्यात् एवंवषमेवाद्यंताभ्यांसिंहक्याद्यं
 तोसमो प्रतोवषमेवसमेसिंहक्येद्वितीयमंडलाद्विषुवतौदक्षिणेनस्थितत्वात् मेषाद्यु
 दयाउत्क्रमेणोदय प्राणास्तुलादिषु भवंति एवंनिरक्षदेशे अन्यथायदिविषुवदनेराशयः स्यु
 स्तदायंचघटिकाराशुदयाः स्युः राशयश्चायमंडलेनस्माद्विन्नप्राणाराशुदयानिरक्षे स्युः ए
 वंतत्सर्वयथास्थितेनिरक्षेगोलेदर्शयेत् यथोत्पदेशोदयतिः प्रक्षवशाद्विषुवदनेमयिति
 र्थिभवति तद्वशांमेवादीनां साहोरात्रापचितिर्यिभवति प्रतोमेषादयः स्वचराद्विषु
 ज्यंते मेषादयसि र्यक् कर्णीरूपाः कर्णीचकोटिरस्या स्यात् क्रमाच्चरदलहीनाः स्वदेशोदयाः
 स्युः प्रतोविषुवन्मंडलादेनचरदलहीनायमवतयादेप्रथमउदेति कर्कीदयोव्यस्तैश्चरद
 लैरतोयुक्ताः क्रियंतेयतस्तेषांविपरीततिर्यक्त्वं नेउत्क्रमचरखंडयुक्ताः कर्कीदीनां त्रया
 णामुदयाः स्युरिति यतः क्रांतिवतयादोद्वितीयश्चरदलयुक्तेनविषुवद्वतयादेनोदेतीत्युप
 पन्नं द्वितीययादउदेति उत्तंचभास्करीयसिद्धांते मेषादेमिथुनांत्येनादीभिस्त्रिभिस्तामिरु

बलये लगतिकुजे तदधस्ये प्रथमं ताभिश्च रोनाभिः १ कन्यां तादृशं तसि धि मितनाडीभि
 रुद्धं तै लगतिकुजे चोर्ध्वे पश्चात्ताभिश्च रायाभिः २ एवमत्र संक्षिप्तो द्योपयति विस्तरभ
 यादुक्ताः १ प्रथमं लग्नसाधनमाह तत्कालार्कः सायनः खेदपक्षे भोग्यांशः खगुद्धताभोग्य
 कालः एवपातं शोभवेद्यातकाले भोग्यः शोधोभीषनाडीयलेभ्यः २ पश्चिन्काले लग्नसाधते
 तत्कालीनः सूर्यः सायनोऽयनांशयुक्तः कार्यः अस्य सूर्यस्य राशिवशाद्यः स्वदेशीयउदय
 सेनभोग्यांशागुणाः २ वेत्तिंशदुक्ताः संतः पलायोऽवेर्भोग्यकालः स्यात् एवमगुनैवप्रका
 रेण पातं शोभेत्ताभागे कृतकाले भुक्तकालः स्यात् सपथा उदयगणभुक्तभागं विंशदुक्तादु
 ति लग्नभुक्तकालार्थमिदं युक्तं भोग्यकाल इव घटीनां पलेभ्यः शोधः २ ततः किं विधेयमि
 त्यतग्राह तदनुज ही हिग होदयां प्रशोषं गगनगुण १ घुमशुद्ध हल्ले वाद्यं सहितमजादिग
 हे रशुद्ध पूर्वैर्भवाति विलग्नमयोऽयनांशहीनं १ तदनु तदनंतरं गहोदयां सद्गुराशुदया
 न तस्मात्कालज ही हियां वंतः शुद्धं तितावतः शोधयेदित्यर्थः तयच्छेवंत द्रुगग्रगणपुं
 त्रिंशदुगं प्रशुद्धोदयेन हृद्धं लवाद्यं भागद्यं यत्नं ततः अजादिग हे रशुद्ध पूर्वैः सहितं
 प्रशुद्धोदयतः पूर्वपावंतो मेवाद्यो राशयसेतस्य ऊर्ध्वस्थाने स्थाप्याः तदयनांश हीनं सत
 तत्कालिकं राश्यादिकं लग्नं भवतीति व्याख्या प्रत्रेययतिः सगमाक्रमसिद्धतायायि किं चिदु
 च्यते अभिषेकालेयः क्रान्तिमंडल प्रदेशः क्षितिजे लग्नसंलग्नमित्युच्यते उक्तं वसिष्ठे ते य
 त्रे लग्नमयमंडलं कुजे तद्गहाद्यमिह लग्नमुच्यते तत्र लग्नमवधेः साध्यं अवधिसुखविस्त

हानि

स्याद्यमं डले स्थितत्वा तस्य दैव रघु दये रवि रेव लग्नं तस्य पूर्व गति चे न तात्कालिक त्वं क्रियते प्र
 बले न क्षिति प्रमयमं डल मिष घटी पुत्र त्यक् च लितं न दा क्षिति जेयमं डल प्रदेशो लग्न सहा
 नोपायः साधन के एय द्रो ग्यं तत्र कालः साधते यद्विंश श्रा जे रत्ना क्रो दय फलानि लब्ध
 ते तदा भोग्य भागैः किमिति एवं भोग्य यलानि इष घटी यलेभ्यः साध्या निततो यच्छेवं तस्मादु
 दयाः शोधाः यावंतः श्रुंति तावंतो राशयो रवो ये ज्याः यतौ रविराशितो ग्रे लग्न स्ये तावंतो रा
 शयो जाताः ते तु ग्रह दय की मेषा दयो राशयो भवंति श्रुंति शेष यलेः किमिति फलं भागादित
 दश्रु दश्रु र्व मेषादिराशि पुक्तं लग्नं स्यादेव तत्राय नो शाः सीनाः कार्यः यतः पूर्व योजिताः संति
 दर्व मुदय ग्रहणार्थं मय नो शाये ज्या एव यतः स कीर्ति विषुवा यन चिह्नानि साधन चिंयेव ३
 ग्रह भोग्या ल्य काले लग्न साधन माह भोग्य तो ल्ये ष्काला त्वरा माह ता त्वो दया प्रांश पु
 भा स्वरः स्यात्तनुः ग्रह भोग्य स नो भुक्त काला न्चितो पुक्त मध्यो दयो भीष्कालो भवेत् ॥
 भोग्य तो भोग्य कालतः प्रत्ये ष्काला त्वरा माह ता त्विंश द्रुणा त्वो दये न त्वरा श्रु दये न तस्मा
 द्ये प्रा प्रांश लब्ध भाग सद्युक्तो भास्वर स तु लग्नं स्यात् ग्रहो ययतिः यद्युदय यले विंश द्राग
 सत देव यले काल यलेः किमिति सुगमा ग्रह लग्नादि ष्काल साधन माह ग्रह भो ग्रह नि
 ग्रह स्यो भोग्य कालः सत नो भुक्त काले न ग्रह चितो पुक्तः ततो पुक्त मध्यो दयोः सूर्य राश्रु दया
 लग्न राश्रु दयान् र्व यावंतः उदय सद्युक्तः सत्र भीष्कालो भवेदित्यर्थः ग्रहो ययतिः इषका
 ले सूर्य उदय यर्वंते ३ ष्कालो वर्जते रवि भोग्य भागानां काल सद्यग्र तो राश्रु दया सत सतनुभु

नैकालसेषां योग इष्टकालो भवतीति सुगमं प्रत्यक्षं गोले दृश्यते । अथ सूर्यलगे यदैकरा
 शिस्थितिस्तदैष्टकालानयनमाह । यदि तनुदिननायावेकराशौ तदंशंतरहत उदयः स्यात्तदा
 ग्रहद्विष्टकालः इतत्त उदयक्रान्त्यंशो धो घुरात्रात्रिंशितुसरसभा कीत्स्यात्तनुद्विष्टकाले ।
 यदि लग्नसंयोगे एकराशिस्थौ तदा तदंशानंतद्भागं यदेतरे तेन हते रगुणितो यः सौदयः स
 त्वाग्निद्विंशद्विष्टकालः इष्टकालः स्यात् इतत्तः सूर्योदयो लग्नं चेदूनं सकालस्तदंशंतरहत उद
 य इत्यादिना साधितः काल इत्यर्थः घुरात्रात्पक्षेः शोधः एतदुक्तं भवति । अर्केदयान्यर्के किल ल
 ग्नमर्केदूनं भवति तत्र कालानयने साधनो लग्नार्के यदि मित्रराशिस्थो भवतस्तदाऽर्कभोग्य
 स्तर्के भूतकालान्वित इत्यनेन कालं साधयेत् । यदि चैकराशिगौ तदा तदंशंतरहत उदय इ
 द्यदिना साधितः कालः समायाति रात्रिशेषः । अर्केदयघटीज्ञानार्थं पक्षेः शोधः रात्रिगत
 घटीज्ञानाय रात्रिमानादा शोधः । अतएवाहुः शोधो घुरात्रादथ रजंवारजन्या इति निशिरात्रो
 सरसभा कीत्सषड्सूर्योद्विष्टकाले तनुलग्नं स्यादिति । अत्रोच्यते । यदि त्रिंशद्विभागैः सूर्यो
 धिद्वितोदयपलानिलभ्यंते तदा तयो रंतरंशोऽर्कमिति कलमिष्टकालः स्यात् । सूर्यलगे क
 ने सूर्योदयात् पूर्वं भविष्यति । अतः सकालः षष्ठिंशद्विष्टकालः । रात्रौ लग्नसाधनार्थं रविः
 सषड्रः कार्यः एव यतः प्रागपराक्षितिजयो रंतरेषु राशय एव भवन्ति । अत उदयलग्नं षड्
 राशिपुक्तं । अतस्तलग्नं भवति यत उक्तं सिद्धं ते उदेति राशिः समयेन येन तत्सम्यक् संस
 मुयेति तेन ५ अथ गोला नयन कथनं दिन रात्रिपलांशसाधनमेकवृत्तेनाह गोलास्तः सौ

ना

म्ययाम्यैत्रियधटसमेखेचरेः पापने तेन कार्त्तिके यमुष्यमेचरयलपुतो नासुपंचे
 उनायः घसाईगोलयोः स्यात्तदुतखगणः स्यान्निशाईत्वयाक्षधयेषु घोतभायाः
 कृतदशमलकोयमांशः पलांशः ६ खेचरेग्रहेत्रियधटसमेखै म्ययाम्यैगोलैः सः मे
 खादिषट्शशिस्थेउत्तरगोलः नुलादिषट्शशिस्थेदक्षिणगोलः नक्रादिषट्शमकरादि
 षट्शेउत्तरायणकर्कीत्यद्रेदक्षिणायनं अस्योपपत्तिः क्रांतिभागेयत्रसंगोलादिः क्रांत्य
 भावः सायमग्रहभुजाभावेभुजाभावेमेखादौनुलादौ अतस्तौगोलसंधीमेखादिष
 ट्शशेषोभचक्रेउत्तराईसंख्यनउत्तरगोलः नुलादयोदक्षिणाईः तोदक्षिणगोल
 इति पत्रपरमाक्रांतिसुभुजपरत्वैः भुजपरमत्वचककीदौचभवत्यतस्मावपनसंधी
 अथदिनरात्रीसाधयति पंचेउनायः पंचदशघटिकाः गोलयोश्चरयलपुतोनाः उत्त
 रगोलेपुक्तादक्षिणगोलेहीनाः संख्यः तद्वत्साधदिनार्धस्यात् तेनअपुताः खगणास्त्रि
 निशाधरात्रिदलंस्यात् तेदिगुणेदिनरात्रिमानेभवतइत्यर्थितएवसिद्धं अस्योपप
 त्तिः निरक्षदेशेअत्राहोरात्रवत्तेउन्मंडलाधाम्योत्तरवत्तसंयातेपावत्सदापंचदश
 घटिकाएवभवन्ति दितिजोन्मंडलयोरेकत्वात् तथाप्रबहद्विषमचक्रस्यसमद्वी
 परभ्रमणत्वात् अन्यदेशेदितिजोन्मंडलयोर्भिन्नत्वात् तदंतरविनाडीभिरूनाधि
 काः पंचदशघटिकाभवन्ति उन्मंडलदितिजयोरंतरंचरं उक्तंचभास्कराचार्यैः उन्म
 डलद्वयबलपातरालेधुरात्रवत्तेचरयउकालइति उत्तरगोलेउन्मंडलादयः दिति

११
 त्रैस्थिते तस्माच्च रेणाधिकाः पंचदशघटिकाः क्रियन्ते तदिनां द्वयं स्यात् पाथ्ये तु त्रिंशत्
 द्वयं दिति जं तस्मात्तदूना एव दिनदलं स्यात् ततस्तत्रिंशत्तु द्वयं त्रिदलं स्यादेव तेदि
 गुरोरात्रिदिनमाने स्यातां दिति जादसदिति जं यावद्दहोरात्रवते पावस्यो घटिका
 सावदिनं दिति जादादेर्विभागादस्मदिति जयर्कं तं रात्रिमानं तत्सर्वं गोले परि
 दर्शयेत् वासनामात्रमुक्तं अथेति अक्षध्यायाय लभा इष्टुष्टा पंचगुणा अक्षभा
 याः कृते र्वगस्य यो दशमलबसेन क्रुनासनी यमाशादक्षिणदिशः पलोशा अक्षो
 शाः स्युः अत्रोपपत्तिः पादपलकर्णे पलभाभुजः तदात्रिंशत्करणेकः कलमक्षज्या तद्व
 नुरक्षोशा ज्यातो धनु रानयनका सनाय केनैव अत्रैकांगलपलभां प्रकल्प्य अक्षोशाः
 साधिताः ४५४ यद्येकांगलयाय लभा एते तदेष्टया के इति एभिः पलांशा गुणया इत्य
 त्रैकांयं चेव ग्रहीताः अतः पंचगुणपलभा पलांशा इति अधिकं खंडं गृहीतमिदं ६
 पलभा वर्गस्य दशमं शोनसमं अतस्तदूना एव कार्याः अधिकस्या गृहीत्वा ततो
 सदादक्षिण एव यतो लंकामंडला शोनसमं उत्तरे सममंडला त्रादिकामंडलं द
 क्षिणत एव सदावर्तते लंकानो दक्षिणे मनुष्यसंचार एव नास्ति अतस्तेनोक्ताः ६
 अथ ननोन्नतसाधनमाह यातः शेषाः प्राक् परत्रोन्नतः स्यात्कालसेनो नद्युखं
 इन्नतं स्यात् अक्षध्यायाय लभा इष्टुष्टा पंचगुणा अक्षभा इति १० प्राक् पूर्व
 कपाले यातो भक्तकाल उत्ततः स्यात् परत्र वक्षि मकपाले शेष उर्वरितः उत्ततकालः स्या

त तेन ३ ने पुखंडे दिनाई तेन तः कालं स्यात् अत्रोपपत्तिः दिनक २ निक २ निहत तमसो
 नभसो वताकारं तेव प्रतिभासते तस्य यम्यो त्रय तमवधिकृत्वा द्वेक काले परिकल्पि
 ते तत्र यस्या रविरुदयं याति तत्पूर्वक काले वत्रा समुपयाति तत्पश्चिंक काले यतो रवि
 रेक कर्कदिगभिर्वा जकः ततः पूर्वसिति जायावता भीष्कालेन रविरुन्नतस्तावानुन्न
 तकाल इत्यभिधीयते अथरकाले रविः ससिति जायावता भीष्कालेन रविरुन्नतः
 स्तावानुन्नतकाल इत्यभिधीयते अथरकाले रविः ससिति जायावां शेषकालः स ३
 त्रतः स्यात् ३ त्रतं कालं दिनाई दायास्य शेषकालेन रविर्मध्याहेतो न तो भवति अथ
 रक काले रविदिनाई योरंतरेयः कालः स एव न तो भवति मध्याह्नादुत्तरावता कालेन
 तत्पश्चिदिति अथाक्षकली साधनमाह अक्षधायकाः चलभाया ये वर्गस्तस्य तत्त्वांशः पं
 चविंशत्यंशः तेन युक्ता मार्तेडा द्वादशं अंगलाघोऽक्षकलीः स्यात् अत्रोपपत्तिः चलभा
 भुजः द्वादशकोटिः चलकलीः कलीः एवं चलभावर्गोद्दिदशवर्गयुक्तः तस्य मूलं च
 लकलीः स्यात् अत्रैकांगल चलभायां जातः चलकलीः १२।२२५ अस्माद्द्वादशविंशो ध्य
 शेषं २२५ इदं चलभावर्गं तत्त्वांशानुल्य अतस्तयुक्ता द्वादश चलकलीः स्यादित्युपप
 चं अथैष ध्याया साधनायै हारमाह वेदेशः शरहजराटपरहिताः सौम्यानुदगी
 लयोः हरो यो घटिकाई पुङ्गु त कृते ईराः समारयः स्मृतः चेत्सर्वा त्रिकुतो न ते यदधि
 कं वेदाहते तद्विपुलस्य सौ तदयुक्तं गृहस्त्वभिमतः स्यादक्षकली दितः १८ वेदेशाश्च

नृदिशंशधिकशानमिताः शरहचुरेण पंचभक्तचरेण सौम्या नृदगोलयोः ग्राह्यरहिताः
 उत्तरगोलेयुक्ताः दक्षिणगोलेरहिताः संतोहारः स्यात् अथोहारकयनानंतरं घटिकाई
 युक्त्रिंशत्पल्युक् नतंतस्यवाकृतिः तस्यायोद्यंशः अर्द्धीशः समाख्यः स्मृतः अत्रोद्यप
 तिः अत्रगोले ग्रहोरात्रवृत्ते दिति जसंघातयोर्वर्द्धंतत्रतदुदयास्तसूत्रं एवमुन्मंडलसं
 घातयोर्वर्द्धंतदहोरात्रव्याससूत्रं तदुदयास्तसूत्रयोरेंतरं कुजैव अथयाम्योत्तरसंघातयो
 र्वर्द्धंतस्मि तंतस्यव्याससूत्रतयोर्व्याससूत्रयोः संघातस्तस्मादुपरितनेखंडं घुज्यासाउ
 त्तरगोले ग्रधस्तनयायुतायावत्क्रियते तावदिनाईः केदयस्तसूत्रयोरेंतरं स्यात् दक्षि
 णे कुज्याहीनायतस्तत्रोदयास्तसूत्रादधः कुज्यायदकेदयास्तसूत्रयोरेंतरं स्यात्
 हतिरित्युच्यते एवमंत्ययायिचरज्ययायिचरज्ययात्रिज्यायुतोनादिनादिनाईन्यास्या
 त अहोरात्रव्यासाईत्रिज्यानुल्यै रंकैरंयते तावत्त्रिज्यानुल्यं भवति तैरंकैर्वत्कुज्या
 गण्यते तावच्चरज्यानुल्यं भवति अतश्चरज्ययात्रिज्यायुतोनान्यासंज्ञाभवति नान्यात्रि
 ज्याक्षेत्रसंस्थानभेदः किंतु ग्राहानंगुललुत्वात्केवलः संख्याकृतोभेद इत्युच्यते ॥
 तत्रतावत् अंत्याप्यं चरज्यासाध्यासायथा चरयलानिषष्ठांभाज्यानिनाइयः स्युः ताः
 षष्ठांभाज्याः स्युः ते दिग्गणजीका अचचरयलानां हरः ॥ ६ ॥ गुणद्वयघातो गुणः ॥ १२ ॥
 गुणहरयोर्गुणेनायवत्यत्रितयोर्लब्धाः पंच अत उक्तं शरहचुरेण ति शरहचुरं चरज्या
 जातातयात्रिज्यासौम्यायाम्यगोलयोः क्रमेण युतोनाः कार्य्य अत्राचार्येण त्रिज्यावेदेश

८ ६ तो भक्त ३४ हरः स्यादित्यर्थः अत्रोपपत्तिः अत्र सप्तमि धाया न तोत्तु मज्जा साधना सा ८

32A मिता धता अतो वेदेशादिति एवं यातादिना ह्येत्या तस्य हर संज्ञा कृता इयं दिना ह्येता त्वा न
तोत्तु मज्जा या ही ना सती वां त्या स्या न एव मत्र न तोत्तु मज्जा घटिका ई मुक्त स्य न तस्य व
गीणा दलिते न तुल्या भवति अत्र प्रतीत्यर्थे तत्र कल्पितं न तं ५ इदं षट्गुण मंशाः ३ एषा खा
कर्मि ते व्यासा ई उक्त मज्जा १६ यदि खा कर्मि ते व्यासा ई इयं तदा वेदेश तुल्ये के ति जा ता १५ १२
घटिका ई मुक्तं न तं ५ ३ १ ५ तदर्थं १५ १ ५ एवं स्यात् तदा जा ता न तोत्तु मज्जे वत
स्याः सम संज्ञा कृता चेन्न तं सा द्वित्रयो दशा धिकं स्यात् तदा तस्मा द्वित्रयो दश ही नं कृत्वा यदधिकं
तदे देशव तु भिरा हतं गुणितं तेन विष्णु क ही नः समाख्यः स्युः स्यात् तेन समाख्येन विष्णु क ही
नः हरः अक्ष कर्णेन उ ई त्रयो दश मित्रं भवति न तप र्थं तं भवति ततः परं सां तरा अत्र कल्पितं
न तं १४ ३ १ ५ अस्या न तस्य वे देश तुल्या यो ११ ४ त्रिज्या यामुक्त मज्जा १ ८ ३ १ घटिका ई मुक्तं न तस्य
१५ वर्गे घातः १२ ३ १ अत्रानयो रंतरं चत्वारः ४ तदंतरमेक घटिका यो च नुर्मितं अत्रानुया
तः पथे क घटिका यो चत्वारो रंतरं तदेवे न सा द्वित्रयो दशा धिके न न तेन किमिति कलं ही नं
कार्ये अधिक भूतत्वात् ततस्ते न ही नो ह २३ ४ हरः स्यात् यतो न तोत्तु मज्जा ही ना दिना
ह्येत्या इवां त्या भवति सा ३ ४ हरः स तः अत्राक्ष कर्णे भजने पुनः स्वनुपदमेव स्य पी करि
ष्यते ॥ ८ ॥ अथ भाज्य साधन माह दिग्घात भा हत च रं स्व गुण द्वि नि घुं स्वे सं श यु गु भ वा च्छि
त तत्र भाज्यः कर्णे गिला दिक इ हे ष ह रा प्र भाज्यः कर्णे क वरी वि व रा त्प द मि ष भा स्या त ॥ ८ ॥
दिग्घात भा दश गुणित ५ यत्न भया हतं च रं स्व गुणो वर्गितं ततो द्वि नि घुं दि गुणं स त्वे सं

शकेन स्वयं चमो शोन पुरु ततो युगमवै ११४ रन्विते सद्राज्यो भवति यत्रोपपत्तिः प्रथमं भाज्यं स्वरु
 यमुच्यते इष्टहरसंज्ञेयां त्याज्या नास्ति तस्या हतिकरणा यानुयातः यदि त्रिज्यावते इष्टमं त्या
 ज्या तदा घुज्यावते केति जाता इष्टहतिः पालक एण दशकोटिस्तदेष हतिकर्णे केति जाता इष्ट
 शंकुः शंकुकोटो कर्णो त्रिज्या तदा दशकोटो क इति जात इष्टकर्णः एवमत्र त्रिज्या वर्गस्थ
 पलकर्णे गुणः घुज्येयां त्याघातो हरः तेन त्रिज्या वर्गे घुज्या भक्तः फलस्य भाज्यसंज्ञा कृता
 तत्र परमात्म्यः घुज्या १०६६ त्रिज्या वर्गे भक्ते जातः परमो भाज्यः १३१ २ः स्वारकमि ते व्यासार्धे
 ऽयं तदा वेदेशमितेक इति भाज्यः १२४५५ सभाज्यः पलकर्णे गुणः इष्टां त्या भक्तः कार्यः तत्र
 पलकर्णे नगणे गुण हरावयववर्तितो एवं पलकर्णे भक्तेयां वेष्टहरसंज्ञा कृता अत इष्ट
 हरा सभाज्य इष्टकर्णः स्यादित्युपपत्तेः अस्मिन् साधनप्रक्रिया घुज्या क्रान्तिज्या कुज्या भिर्विना
 न सिध्यति तस्मिन् क्रियागौरेवं अतो न कल्पेन दिग्या समयेत्यादिना भाज्यो जातः अनुक
 ल्यः स यथा एको गुलपलभायो रं उत्र यथेयः परमं चरं २१२ इष्टदशभक्त पलभा भक्तं २८
 वर्जितं ४ ३२ दिगुणं ६ ६ इष्टे स्वयं चमो शयुगं १०५५ वेदेशयुते सभाज्य एव भाज्यः इति प्रती
 तिः अयं भाज्यो हरहृतो ऽभीष्टकर्णे भवतीति युक्तिः परममेवेत्ता परार्कवर्गविवरात्कर्णव
 र्गदशवर्गे तन्मूलं इष्टभा इष्ट धाया स्यात् अत्रोपपत्तिः धाया भजनः दशशंकु गलशंकु
 कोटिः धाया कर्णकर्णः अतः कोटिकर्णे वर्गे तन्मूलं धाया भवतीत्युपपत्तेः अथेष्ट
 धायातो विलोमविधिना कर्णे घातयन्माह कर्णः स्यात्पथमं कर्णं भक्ति युते स्तद्वक्तुं भाज्यो

हरोभीषस्तत्पलघातश्चित्तोमधोहरोद्याहृतः चेदेदं क धराधिकः पृथगतो वेदं क भनकुणा
 त्यात्यस्तस्य यदं घटीमुखनतं स्याद्वर्धनाडीविषुक १० अर्कभाकृतिपुतेः पदं वा दशवर्गधा
 यावर्गयोगान्नलंकर्णः स्यात् तेन कर्णेन भक्तो भोक्तोऽभीषहृतः स्यात् तस्य पलकर्णेन यो घा
 तो गणने तेन मधो हरो हरितः ततो घाहृतो द्विगणितः स चेदेदं क धराधिकः षडशतद्व
 याधिकः तदा पृथक् स्यात्पः अतोऽस्माद्देदं क भनत्याथ क स्यात् या गणात्रिः तथा ग्राह्यः का
 र्यः नो चेद्यथा वस्थित एव तस्य मलं घटीमुखं घटिकादिकं न तं स्यात् परं तत्र तस्य वर्धनभया
 त्रिंशत्पलैर्विषुगृहीतं कार्यमित्यर्थः अत्रोपपत्तिर्विलोमविधिना प्रत्यक्षसिद्धेव १० अथ क्रो
 निसाधनमाह चत्वारिंशदशीतिरद्विकुभुवः कर्त्तव्यो भूयतीषड्रवादीणि जिनाश्विनो ग
 विकृतीखाब्दश्विनः सायनात् खेदादौर्लवदिस्त्वप्रमग्नो को सौतदूनागता चोषघ्नाद
 शालब्धिपुद्गदशहतांशयोः ५ यमः स्यात्स्वदिक ११ सायनात् अथ नंशयुक्तात्वे राद्रुहान्
 दोर्लवाभुजभागास्तेषां दिग्लको दशमंशस्तेन प्रमः संश्रितः गतोऽकः स्यात् तेन गतो
 केन कुनात् प्रगतात् अग्राकातशेषघातशेषां शगुलितान्वा दशालब्धितया गतो को युग्य
 कः नतो दशभक्तः अंशयो भाग घः स्वदिक साधनग्रहगोलद्वय प्रथमः क्रान्तिः स्यात् चत्वा
 रिंशत् ४० अशीतिः ८० अद्विकुभुवः सप्तदशाधिकशतं १० कर्त्तव्यो भूयतीषड्रवादीणि जिनाश्विनो ग
 तं १५१ ततो भूयती १८१ एकाशीत्यधि कशतं १८१ खेड्रवादीणि २०६ षडधिकशतद्वयं जि
 नाश्विनश्च नृविंशत्यधिकशतद्वयं २२४ खाब्दश्विनः चत्वारिंशदधिकशतद्वयं २४० एते

नवाकाः स्युरिति प्रत्रोपयतिः ग्रहोयेभ्यै विषुवद्वृत्तादिहोतरगमने करोति तेक्रांत्यंशः
क्रमेण क्रान्तिः तस्याग्रंश इत्यन्वयेनामविषुवद्वृत्तं यद्वृत्तं वर्तते तत्रिरदौ समं पर्वपरमि
त्यर्थः मेषानुलादिस्यो ग्रहस्तद्वृत्तेति ध्रुवमति मेषादयः षड्मत्स्यो तराईनुलादिकाद
दिए एव न त मेषादि षड्ग्रहयः उत्तरतश्चैकत्रावतिष्ठति न भ्रमतीति किं मेषादिराशि
त्रयेषावत्यतिल्ल ए मुत्तरतः क्रमेण च नुविंशोशात पावदहोरात्रवते परिभ्रमना धृति
ततः परावर्त्य तदवविषुवद्वृत्तं मेषादिस्यो एकाग्रयंति एवं भगोले परावर्त्य रात्रित्रयंगत्या
पुनस्तेनैव यथा तद्विहस्य क्रान्तिरिति परिभाषा एवं सूर्यस्य ग्रन्थे न्यग्रहनक्षत्राणां स्वस्व
विमंडलानुगतत्वाद्गोलाद्विषुवद्वृत्तं परीत्य संभवः स्यादिति तद्यथा विषुवद्वृत्तात्क्रान्तिनिव
र्तति रश्मीने निवर्तते ततो मेषादिनुलादौ संयातद्वयं तत्रक्रान्त्यभावे मकरकर्कटादौ
परमंदहिलो तरंच नुविंशो न्यंशो तरं तत्रक्रान्तेः परमत्वं एवंति रश्मीनात्क्रान्तिमंडलाद
पिमहमंडलंति रश्मीने वर्तते तयोः स्वदेवयाने सषड्वैच संयातौ तस्याग्निं नरे परमं वि
देयांशानुल्यं दहिलो तरमंतरं विदेयः एवं यद्यग्रहनक्षत्राणां विमंडलति रश्मीनामि
वर्तते ततो यवशाद्गोलान्यतर संभवः स्यादित्युपक्रमं तदुक्तं सिद्धं नशिरोमणौ नाडिका
मंडलातिथिगोकायमः क्रान्तिवृत्तावधिः क्रान्तिवृत्ताक्षरः देववृत्तावधिसिद्धिर्गोवंस्युद्योना
डिकावतरेवो नरा लेयमः ॥ अतः शरसंस्कृतास्पष्टा क्रान्तिः स्यादित्यग्रेषाचार्येण युक्त
मस्ति प्रत्रगणनभाजनोपयतिर्यथा यदि त्रिज्या तुल्य भुजज्याया परमक्रान्तिज्यातदे

षट्दोर्ज्यया किमिति कलं क्रान्तिर्यात दनुः क्रान्तिः स्यात् अत्राचार्येण लाघवाद्यं दशभुजभा
 गानां अनेनैव विधिना क्रान्त्यंशः साधिताः ते सावयवाः जाताः प्राप्ते दशगुणाः कृत्वा पठि
 ताः ततो तरेनुशतः यदि दशभिर्भागे रेकालभ्यते तदेवांशैः किमिति कलं क्रान्त्यंशः
 स्यात् यदं दशगुणो स्यात् तदं दशभक्त्युपयत्नं ११ अथ लाघवाद्यं क्रान्तिसाधनमाह षट्
 डिषु दधि दधुभि रद्धैः खेटभुजंशदिनां शमितैकां शेष्य ह तैष्यदिनांशपुतं वांशाय वेमः
 रु ख संख्यव हत्ये १२ एभि रद्धैः खेटैः कृत्वा खेटस्य सायनग्रहस्य ये भुजंश भुजभागा
 स्तेषां योदिनांशः यंच दशांशस्तेस्मिन् खेटैः कं कार्यं तच्छेद्येण हतं यत् एष्य भोग्य खंडं
 तस्य दिनांशः यंच दशांशस्तेन पुतं तदंशदिः अथ मः भागादि क्रान्तिः सुखेना संख्य व
 हति र्कवहारः तदं स्यात् अत्रोपयतिः अत्र पुं यंच दशभागानां क्रान्त्यंशो भागादिकाः साधि
 ताः अत्रानुपातः यदि यंच दशभागे रेकं खंडं लभ्यते तदा शेषांशैः किमिति कलं गत
 खंडयोगे यो ज्यं क्रान्तिः स्यात् यदं नुसूला भागानां नाधिक कलापरित्यागादप्युपयत्नं
 १२ अथांतरा नीत क्रान्तिभागेभ्यो वेयरीत्येन भुजसाधनमाह भागानयनमाह ततो
 दलानि शोधयेत् तिथिपुशेषमैव हत तिथिपुशुद्ध संख्ययाटपुतं भवंति दोलिकाः १३
 तत्तस्मादयमाह दलानि षडित्यादीनि यावंति शब्दंति तावंति शोधयेत् तिथिघं यंच द
 शभिर्ह न्यने गुणने यच्छेषं तदेव एभोग्य खंडेन हृत्तं तच्छेद लब्धं तिथिघं यंच दश
 गुणयाशुद्ध खंडं संख्यया पुतं स दोलिकाभुजभागो भवंति न्यथैः अत्र विलोमविधिरेव

वासनाप्रत्यक्षसिद्धास्ति यद्यनेन प्रकारेण प्रागनीतसहस्रक्रांतिदोर्लवाः साध्यंते तदा किंचि
 सांतरा भवेति अथ नीतखंडानां स्पूलत्वात् अतस्तत्रत्यखंडैर्दोर्लवार्थं व्यस्तविधिना प्र
 कारं तत्र विचिंत्य तद्यथा दशाहतायां त्यजेदला निशेषमेष्यहत विग्रह संख्यया युतं द
 शाहते भुजंशका इति १३ अथ रवे रक्षयेदि नमाना दपिक्रंति साधने स्पूलं खपुक्तिं द
 र्शिनार्थमाह पुदलं तिथिवियोगस्तद्धिना अथ रं स्यादयं निजगजभागे ये तमहा प्रभा
 तं दिनकृतं यमभागस्तत्त्वस्तिज्ञा पुनाः स्युर्पुदलकृशयपुत्वे ते क्रमाद्याम्यसौम्याः १४॥
 पुदलं दिना ईं तिथयः पंचदशतयोर्वियोगः षष्ठिगुणः चरयलानि स्युः तच्चरं निजेन स्व
 कीयेना वसांशेन युतं ३ ये तं युक्तं ततः अक्षप्रभया आश्रितं भक्तं ते दिनकृतः सूर्यस्य अथ म
 स्यक्रांते भागाः स्युः ते तत्त्वकलाभिः पंचविंशतिकलाभिर्गुक्ताः कार्याः पुदलस्य पंचदश
 षट्कानो न्यूनाधिकत्वे क्रमाद्याम्यसौम्याः कृशत्वे याम्या अधिकत्वे सौम्या इत्यर्थः अ
 त्रेष्वपत्तिः दिना ईं पंचदशां चतस्र्यलीकृतं चरयलानि स्युरेवं चरयलानि चरयेति
 पुक्तिः पूर्वप्रतिपादिता स्ति ततः खिज्यावते इयं चरय्यांतरा पुज्यावतैकालुब्धं कुज्या अ
 त्रपुज्या स्पूलत्वात्सा ईं द्वादशाधिकशतमित्याधता एवं यलभा भुजे द्वादशकोटिः तदा
 कुज्या भुजे कोटिरिति जाता कोटिः तद्धनुः करणार्थं दौहरः स्पूलत्वादंगीकृतः एवं
 चरयलानां जातौ गुणघातौ गुणः १३५ हरघातौ हरः १२० यलभा हरसुवर्तते एव गुण
 हरे १५ खतिथिभिरयवर्तितौ गुणस्याने जातानवर्द हरस्याने षो ऽकोरा शिर्न वाभिर्गुण

तेऽपि भिन्नं ज्यते सखाद्यं शयुक्त एव भवति यत्तत्तुं चरं निजभागे येन मदाप्रभाप्रमिति सास्य
 लाक्रांतिरतः पंचदशघटिकाभ्यो न्यूनं सती सत्त्वाः सत्रादद्या दक्षिणे पयं विधेया दिन द
 लं दक्षिणे गेले पंचदशघटिकाभ्यो न्यूनमस्ति यतः कृशत्वे याम्याः उत्तरगेले दिनदले पं
 चदशाधिकं मतः पयुत्वे सौम्यादस्य पयत्रं १५ अथदिनार्द्धं नतं शोत्रं तं शसाधनमाह
 क्रान्त्यक्ष संस्कृतिर्नतं शासदी नानवतिः सुरुत्रं तं शाः दिनमध्यमकालतो विधेस्युः क्रान्त्यं शा
 लघुखंडकैः परारम्भः १५ ग्रहस्य क्रान्तिः प्रक्षं शाः स्वदेशीयाः एतत्तत्राया संस्कृतिर्नतं
 शास्तेर्नतं शोही नानवतिरुत्रं तं शाः स्युः परं तु ते दिनमध्यमकाः नक्षत्रकाले क्रान्त्यक्ष सं
 स्कारो नतं शास्तेर्नतं विधेभ्यः उत्तरभागेभ्यो लघुखंडैः षडित्यादिभिः ये क्रान्त्यं शाः स्युतेषां
 पदश्रुति संज्ञा अत्र परारम्भाद्यं क्रान्तिः पंचभागानां च क्रान्तिः सा अथ यनं शंदत्वे वका
 र्ण्या अस्मो यवतिः अन्यक्ष सिद्धास्ति तत्राप्युच्यते विषुवद्वृत्ता दक्षिणे तरतः परमक्रान्त्यं
 शोः क्रान्तिवर्तं भवती रवौ क्रान्तिवर्तं भ्रमति सति घुरात्रिवर्तं दक्षिणे तरवते दिनार्द्धे यत्र
 लग्नं तस्यान्तदेशात् स्वस्वस्थिकवर्षं तं नतं शाः उत्तरगेले क्रान्त्यक्ष शयोरं कृते सति स्व
 स्थलिकात् घुरात्रिवर्तं पयं तं दक्षिणे नतं शाः उत्तरगेले क्रान्त्यक्ष शयोरं तरे कृते सति
 उत्तरादक्षिणे नतं शाः पदोतरा क्रान्ति रक्षां शोभ्यो न्यूनं तदां शोभ्यः क्रान्त्यं शोधितायां
 दक्षिणे तो घुरात्रवत्तरं तो घुरात्रवत्तं नतं स्यात् तदोतरानतं शाः स्यु रतत्तुं क्रान्त्यक्ष जसंस्कृ
 तिरिति यत्तत्तुं शो जीवाया उय यो गोस्ति इत्यकली दिसाधनार्थं अत्रोत्राचायेण त्रिज्या च

नुविशतिमिता धता ततः पंचदशभागानां खंडानि उत्पादितानि तानि त्रुंते लघुखंडान्ये
 व अत उन्नतांशानां क्रान्तिः कार्येत्युक्तं तस्याः परसंज्ञा कृता १५ अथान्यथा ला यवेनेष क
 र्णसाधयति नवतिगुणितमिष्यमुन्नतं घुदलहृतं कलभागतो यमः कथित परगुणस्त
 उद्धताः परविहताः अवलोक्यका भवेत् १६ इष्यमुन्नतं घटिका घं नवतिगुणितं घुदलेन
 हृतं कलं पद्मागदिततोऽयमः क्रान्तिः सो यमः कथितेन पराख्येन गुणः ततस्तेन रविन
 वष ६६ ८ १२ उद्धता भक्ताः अथवा प्रकारं तरे लप्रवणः कर्णो भवतीत्यर्थः अत्रोपपत्तिः
 उन्नतघटिका नां भागकरणार्थमनुयातः यदि घुदलघटीभिर्नवतिभागालभ्यंते तदे
 षोन्नतघटीभिः किमिति ज्ञाता भागसंख्यां ज्ञाया कर्णः अतोऽयमः कार्यः इति अत्र सर्वत्र
 ज्याक्रान्तिनुल्लेखगृहीतास्ति ततो न्योन्यातः यदि परसंज्ञा त्रुंतांशज्या कोटोत्रिज्या २४
 कर्णः तदा द्वादशकोटोकः कर्णः एवं द्वादशसिद्धघातो भाज्यः २२८ पराख्यहारः एवं ज्ञा
 तोदिनाईकर्णः अन्योन्यातः यदि त्रिज्या तुल्यया उन्नतघटीज्याया २४ अथेदिनाईकर्ण
 स्तदेषोन्नतघटीज्याया किमिति लब्धमिष्यकर्णः अत्र व्यस्तत्रैराशिकः यतः सर्वदा दि
 नाईकर्णदिष्यकर्णेनाधिके नैव भवितव्यं अतश्च नुविशतिगुणः एवं भाज्यां केचनुवि
 शतिगुणे जातः सिद्धो भाज्योक्तः ६६ १२ अथ पराख्यः उन्नतघटीजातो यमश्च हरः अतो
 यमः परगुणः त उद्धतारविनवषाडित्युपपन्नं १६ अथ व्यस्तविधिना दूषकर्ण उन्नतघ
 टीज्ञानमाह तरणिनवरसाः प्रबोद्धताः परविहताः अथ सो भवेत्ततः दिनदलगुणित

भुजंशका नवतिहता ग्रथवेद्यमुत्रतं १० तरणिनवरसा ६६ १२ प्रवलेन इव कर्णेन हता
 स्तनस्ते परेण विहता लब्धमयमः क्रीतिर्भवेत् ततो दलानि शोधयेदित्यादिना ये भुजंशा
 स्ते दिनदलेन गुणितानवतिहता ग्रथवा इव मुत्रतं इवोत्रत घटिकाः स्युरित्यर्थः अत्र
 विलोमविधिरेव वा सना १० ग्रथयंत्रवेधितोत्रतभागेभ्यः कालज्ञानं कथयति अभिम
 तयंत्रलवास्ततो यमो सौजिननिघ्राः पररुततो भुजंशाः घुदलघ्राः खनको हताः कपाले
 प्राक्पश्चाद्घटिकाः क्रमाद्गतैषाः १८ अभिमता ये दृष्टा यंत्राभागाः स्युस्ततोऽयमः प्रसौजिनै
 श्चतुर्विंशतिभिर्हन्यते गुण्यते सतथा ततः परेण हतलवाद्यं यतकलंतस्याद्ये भुजाभा
 गा स्ते घुदलेन हन्यंते गुण्यंते ते तथा खनवभिर्नवत्या उहता भक्ताः कलं प्राक् कपाले ग
 ताः यस्मिन्मकपाले एषाः दिनशेषा घटिकाः स्युरित्यर्थः प्रतीययतिः यंत्रं शानामयमः
 पराख्या व्यासाद्धं तरस्योपि धनुः करणार्थं त्रिज्या व्यासाद्धं व्यासी या कार्यं प्रतो नुवातः
 यदि पराख्ये व्यासाद्धं ग्रथं यंत्रं शायमस्तदा चतुर्विंशतिमित त्रिज्या व्यासाद्धं कः प्रतो जि
 नघ्राः पररुदितिततो धनुः करणार्थं भुजंशा इति घटीज्ञानार्थमनुवातः यदि नवतिभागेः
 किमिति प्रतो घुदलघ्राः खनको हता इति १८ प्रयोत्रत घटीभ्यो यंत्रयंत्रभागान्कथयति
 रंका कघ्रोत्रत घटिकादिना ह्यभक्ताभागाः स्युस्तदयमं शकाः परघ्राः सिद्धाज्ञानि गदितवन्त
 तो भुजंशास्तत्काले स्युरिमे च यंत्रजोत्रतं शाः १६ रंका के नवत्या हन्यंते गुण्यंते एवं भूताया
 उत्रत घटिकास्तादिना ह्यभक्ताः सत्योभागाः स्युः तेभ्यो भागेभ्यो येऽयमं शकाः क्रीत्यंशाः स्यु

सेपरेणगणाः ततः सिद्धैश्चतुर्विंशत्याग्राभक्ताः लब्धं यततो निगदिनवत येभुजंशा
 सेतस्मिन्काले यंत्रजा उत्रताग्रं शाभागाः स्युरित्यर्थः अत्रोपपत्तिः पूर्वोक्तवैपरीत्येन सुग
 मा १६ अथ यंत्रं शेषेभ्य इष्टकलीसाधनमिष्टकलीयंत्रं शसाधनं चैकवत्तेनाह यंत्रल
 वोत्पत्तिस्तिलवाक्तावस्त्रिभदसाः स्यादिह कर्णः कर्णहतास्तस्यादयमातो वाहुलकाः स्यु
 र्यंत्रलकावा २० यंत्रलवेभ्य उत्या उत्यत्रायेक्रांतिभागास्तौ राग्राभक्ता वस्त्रिभदसाः २८।८
 इहेष्टकलीः स्यात् अत्रोपपत्तिः परमक्रांतिभागाः २४ परमाल्येन द्वादशतुल्येनेष्टकली
 नगुणिताना ताभाज्याः २८८ सभाज्याः परमक्रांत्यायावद्भज्यते तावत्परमाल्येष्टकली
 भवति एवमिष्टयंत्रभागक्रांत्याभाज्यमाने इष्टकली भवत्येव अथ कर्णेन हता वस्त्रिभ
 दसाः अथमः क्रोतिः स्यात् अतो स्याः क्रोतेर्विहभागः तेषां प्रकारं तरेण यंत्रं शाः स्युरित्य
 र्थः अत्राप्यसुविधिरेव वासना २० अथ सर्वत्र नलिकाबंधादिकुंडमंडयादिविधौ चदि
 कसाधनोपयोगे स्यतोदिक साधनं कथयति वतेसमभूततेनुकेंद्रस्थितशंकोः क्रमशो
 विशत्ययेति धाकग्रमिहायराचद्वीताभ्यां सिद्धतिमेरुदकुचयाम्या २१। नलवत्समीकृ
 तायां भूमौ वतेभीष्टकर्कटेन कृते सति केंद्रस्थितस्य वतमध्यस्थस्य शंको द्विदशगुलस्य धा
 काग्रं क्रमशो विशति इह अथ रायश्चादिक यत्रायेति दिनशेषकाले कृताद्यंत्रवहिरिध
 तितत्रचिह्ने पूर्वदिक् ताभ्यां पूर्वयश्चि मदिग्भां सिद्धो यस्मिन्मिर्मस्यः तस्यान्मस्यमुखपु
 धस्तत्रात उत्ररायाम्या दक्षिणस्यात् एवं यदि नेत्रिंशन्मितमेव दिनमानं तद्विवसएवाम

नाप्रकारेणदिकसाधनेनान्यथानुभजंविनादिकसाधनेनभवतीतिअत्रोच्यतेःअत्र
 दिशस्तुप्रतिदेशेभिन्नाननुप्रतिकालःतासंभिन्नत्वेहेतुरुच्यतेयस्मिन्स्थानेसूर्योस्तिनक्ष
 मागोहिपर्कपरतत्साधनेपायोयथा मध्यसत्रोदयास्तसूर्ययोःपदंतरंज्यारूपंसाअत्र
 ततोऽग्राच्छंकुतलपर्यंतंयदंतरंशंकुतले एवमग्राशंकुतलयोर्केगंतंरंभुजःसभुजो
 मध्यसत्राद्यादिशिदेयःसैवयाम्योनेरादिकतन्मत्स्यात्पर्कपरंतिअत्रनाडिकासंडल
 स्थोग्रहोयदिनेभवतितदिवसएवदिकसाधनमस्तिअतोनाडिकासंडलस्थग्रहेचरेज्याक्रां
 तिज्याग्राणामभावात्शंकुतलतुल्यएवभुजःसमध्यसत्रोदयइत्यत्रयत्रथायाप्रवेशनि
 र्गमस्थानेतत्रैवभवतिपतोहिलघुक्षेत्रेशंकुतलवलभानुल्यतद्यथाद्वादशकोटौवलभा
 भुजस्तदाशंकुकोटौकइतिज्ञातेशंकुतलंतन्महाशंकुस्थानीयंलघुनिधायक्षेत्रेद्वाद
 शानुल्येवकोटिःतत्रत्वकरणयानुयातःमहाशंकुकोटौविदंतदाद्वादशकोटौकिमिति एवं
 शंकुतुल्ययोर्द्वादशानुल्ययोर्गोणहरयोर्जीशेज्ञातावलभैवअतोहिधायप्रवेशनिर्गम
 स्थानेपर्कपरंतन्मत्स्याद्दितिलोतरेइतिशेभनमुक्तम्२१अथनाडिकासंडलादन्यत्रय
 स्मिन्कस्मिंश्चिदिवसेदिकसाधनार्थंभुजमानयति वार्कक्रांतिलवालकलीनिहतिभीक
लीनिघीनभोलाऽग्राभारविदिभुजेयमदिशिदिघादाभासंकृतः केंद्रभोस्यवत्तौसवर्णी
 गणवद्ग्राह्यदेयोभवेद्याम्योदकसभुजाधकेंद्रनिहताप्रज्ञसूर्यपर्कपर२२वाशब्दप्रका
 रांतरस्तवीगर्कस्येक्रांतिलवालैवांग्रहकलीस्यचयानिहतिःपरस्परगुणनंसाभाक

ऐनधायेवयः कर्णः वनमध्यस्थः तेन निघृणितो न भोजान्निभिः पंचाशत दधिक
 शतत्रयेण प्राप्ता भक्ता सती २१ विदिक सूर्यो गोले वर्तते तदिभुजः स्यात् सभुजो मध्यमः
 यमदिशा दक्षिण दिशा द्विघृणितो पादभय संस्कृतः सनस्यो भवति सभुजो भोस्य
 वतौ धायेत्यादित वते केन्द्रः ग्रात्कं द्राच्छया ग्रात्य वेश कालीना द्यवा निर्गमका
 लीना त्प्रेष्यते नो यमका २२ द्वा द्वे न्यथित एव दिष्टं मन्त्र प्रनु री मंत्रा दिक् साधना
 यमं शिशा साधयति गुमान खगुलं तरं शिवगुलं तरं दिने स्यादिके एव न दत्तं नु दम्भि
 वभिधं न भोगा यमः वसुधु भय संस्कृतिर्न वा यमं न भोगं तरो द्रवा यमं दत्तं सत्तो न न
 लयादि गंगाः स्मृताः २३ यमो न प्रसिद्धं खगुला सिंहात् प्रनयो यदं तं दं न चि व मे का द
 णिगणवत् यथा संदण्ण ज्या दीयते तद्देवः भाग्रा दीयमान भजमान शलाकाया प्रगुं य
 था वत परिधौ लगति तथा देय इत्यर्थः सायाम्यो तरा भवति भुजा द्वि मध्य भुज मध्य के
 द्रवत्त मध्यं प्रनयो मध्ये मिलितारक्तः सायकी परा प्रत्रो ययतिः प्रत्र भुज लक्षणे नु
 पूर्वमेव प्रतिपादितं तत्साधनं यथा तत्रा दाव ग्रासा धत्ते कुज्या भुजः क्रंति ज्या कोटिः ।
 प्रग्रा कर्ण इति प्रसंक्षेपं तथा च यल भा भुजः द्वादश कोटिः यल कर्ण इति प्रत्रा स्मात्सा
 धत्ते तत्रानुपातः यदि द्वादश कोटो यल कर्ण सदा क्रंति ज्या कोटो कः कर्ण इति प्रग्रा स्मा
 त्क्रंतिः किं दधिके न द्वयेन गुणिता क्रंति ज्या यल कर्ण गुणा द्वादश भक्ता ग्रासा त्रिज्या व्या सा
 र्जितो नुपातः यदि त्रिज्या वतैरुपम ग्रा तदा ध्याया वते का प्रतोषा घा गुणाः त्रिज्या हरः तत

राम
२८

३५ मग्रादिगणकार्ये ततः सिद्धे गणद्वयघाते गणः ५४ हरजातो हरः १४५ गणहरो ग
 णो नायवत्यलब्धा हरस्याने २५ अत उक्तमर्कक्रांति लब्धकालि निहति शिति साग्राशं
 कुतलेन संस्कार्ये तत्र लघुदोत्रेशं कुतले पलभानुल्य तदग्राया संस्कार्ये अग्रायादि
 गुणितत्वात् इदमपि दिगणं कार्यं अत उक्तं यमदिशा द्विधा क्षययेदिति सभुजो भग्रा
 द्दत्तो याम्यो दकस्यात् भुजस्य दिगुणितत्वात् भुजमध्य केंद्रोपरि नीयमाना रजः पर्व
 परेत्यर्थे त एवे सिद्धं २१ अथ नुरीययेत्रादिक साधनाय येन शान्साधयति सुमानस
 गुणं तं रं शिवगुणं तं रं दिने स्यादिके एव गगनयानुदग्भवति यंत्र भाग यमः वसुधु
 भये संस्कृतिर्नवति यंत्र भागं तं रं द्रव्ययम हतास्ततो भुजलब्धदिगंशाः स्यताः २२ घुमा
 नं प्रसिद्धं खगुणस्त्रिंशत् अनयोर्धदं तं रं तस्थि वमेकादशगुणितं तं दिने अस्यादिके अत्र
 क उदकस्यात् त्रिंशदस्ये दिनमाने दक्षिणं अधिके सति उत्तरं फलं स्यात् अथ शब्दोऽनं
 तं रं वाची यंत्र भागानां अयमः क्रांतिः सदानुदक दक्षिणेति अभयो द्वयोः संस्कृतिर्वसुधु
 अथ गण सती ततो नवतेर्यंत्र भागानां च यदं तं रं तदुद्रवः तदुत्पन्नो योऽयमस्तेन साह
 ता ततः फलाद्ये भुजलब्धदिशा संशादिक साधनाय मेतं शाः सूरित्यर्थः एते दिगंशा
 येनोत्पन्ना एवेति अत्रोपयतिः अत्र स्थितिर्नैव क्रांशा अत्राः ततः पूर्वस्वस्तिके इव
 दिक् विवरे ये भागास्ते दिगंशा तज्यादिज्या यस्मिन् स्थितिके पित साधनं यथा अग्रा क
 णि वती या कार्ये सायनलभा संस्कार्ये सभुजः स्यात् ततः सत्रिज्यावती यः कार्यः सादिग्रा

भवति तत्रादाय साध्यते पुमानखगुणान्तरं दलितं चरघटिकाः ताः षष्टिगुणाः पलानितत
 लञ्चरं नवगुणं पलभाभक्तं अथ भक्तं क्रैस्तंशदिति युक्तिः पूर्वमुक्तास्ति एवं पुमानखगुणान्तरं
 रस्यसिद्धौ गुणघातौ गुणः २०० अथोपलभाच हरः साक्रांतिः धायाकर्णगुणपलकर्णगु
 णाखखादि भक्ताभजोभवतीति पूर्वमेवोक्तं समुजस्त्रिज्यागणः धायाकाभक्तः दिग्भाभ
 वति एवमत्र धायाकर्णपलकर्णवधिगुणैस्त्रयस्त्रीणामथानां च घातो हरः ५६० चतुर्विं
 शतिमितत्रिज्यागुणघातगुणान्तातौ गुणः ६४८० अत्र धायाकर्णधायेसाधे यदि शंकुको
 षोत्रिज्याकर्णः तदा द्वादशकोटौ कः कर्ण इति तथा च दिग्भाभजो यदि शंकुटौ तदा द्वादश
 कोटौ क इति ज्ञाता धाया एवमत्र धायाकाभजमाने धायाकर्णेन गुणमाने धेदोश वि
 यर्षी सेशंकुतुल्यकोस्तथा द्वादशतुल्यकोर्गुण हरयोर्न शोकृते पूर्वस्य त्रिज्यागुणः नतां
 शज्या हरः अत्र पलकर्णगुणः पलकर्णो माहरोस्ति अत्र पलभाचतुर्मितिकल्पिता
 खल्यां तरत्वात् त्रिपंचपलभायामपि स्यात् अन्यत्र ग्रंथसंचारासंभवः लाघवेन यु
 क्तिदर्शनायै स्थूलसंजीकृतं मतो न दोषाय एवं चतुर्मितायां पलभायां पलकर्णः १२३६ अ
 थं पलभायां सखं शत्रय ३१ गुणितयानुल्लोभवति ततः पलकर्णपलभायां पलकर्ण हरयो
 र्नाशेतस्य षडशत्रयगुणः ३१ गुणितयानुल्लोभवति एवमथ शत्रयचतुर्विंशतिमि
 तत्रिज्याघातेन ५६ गुणितः पूर्वगुणघातो ज्ञातौ गुणः ५६२४८ अथ हरः ६० गुण हरौ हरेण
 पवत्यजातौ गुणः ८८ अतौ त्रय पुमानखगुणान्तरं गुणेनानेन गुणं नतां शायेमेनभाज्य

को

सम
२६

एवमत्र घुमानखगुणान्तरं शिवगुणिते कृते अथ गुणस्य त्यागः ततोऽग्निसकलस्य शंकु
 नलाख्यस्य अथैगुणैः सिनतां शायमाख्ये हरः अतः कलसंस्कार एवाथगुणैः नतो
 शायमभक्ति इति वदित्यति तद्यथा अत्रास्यामग्रा यो शंकु तलमधि त्रिज्या गुणितं ध्या
 यथा भक्तं संस्कार्यं दिग्ग्या स्यात् तत्र शंकु तलवलभा ४ ध्यायथा भाज्यमित्यत्रा धि ध्याया सा
 ध्या शंकु कोटो दग्गा भजः द्वादश कोटो क इति जाता ध्याया अनया भाज्यमाने छेदो सविषय
 से दग्गा द्वादश च हरः शंकोः पलभा चतुर्विंशतिमित त्रिज्या च गुणः अतो गुणघातो गुणः ६६
 दग्गा गुण हरयोर्गुणेनापवर्तितयोर्ज्ञातो गुणः ८ नतां शायमो हरः इदं कलसदा दक्षिणप
 लभाया दक्षिणत्वात् अतो यत्रा शायम एव घुमानखगुणान्तरं संस्कृतः यतस्तस्यायेतो
 गुण हरौ वर्तेते अतः कलसंस्कृतिरेवाथ भिर्गुणानतां शायमेन भाज्ये नु ययत्रं यं
 त्रा शही नैनवत्पंशायम एव नतां शायम एवेति प्रत्यक्षं अत्र पूर्व कलस्यं शसं सस्यो
 तरा दक्षिणे पयति यथा दक्षिणगोलेऽग्रा दक्षिणतत्रदिनं त्रिंशदलं तयोत्तरगे
 ले उत्तराग्रानत्रदिनं त्रिंशदधिकं अतो दिनेऽस्यधिकेऽयागदमित्युपयत्रं एवमत्रो
 न्यत्रा दिग्ग्या तस्या धनुर्दिगंशः स्युरतो भजलवादिगंश इत्युक्तं २२ अथेतेदिगंशे यंत्रा
 त्कथं दिक् साधनं भवतीति नदाह समभुवि निहिते नुरी ययंत्रे स्थिति यथा च दिगंश
 काग्रे केंद्रे अथ वलं व्यविभो स्य केंद्रे संस्थेयी काभादिशत्रयंत्रगाः स्युः २३ जलवत्समीक
 ताया भूमौ नुरी ययंत्रे निहिते स्थापिते सति दिगंशा द्वावतः स्युस्तदग्रचिह्नमेव केंद्रे

अवलंबकस्य विभाध्या नथा केंद्रसंस्थाया इषीकाया भाध्या यथा स्थिति तथा यंत्रे
 स्थिते सति नुरीय यंत्रदिगंशकाग्रकेंद्रोपरि यारजुः सा पूर्वपरतन्मस्था घायोत्तरेभ
 वतः अतः ३३ दिगं यंत्रगदिशः स्थिति २३ अथ नलिकाबंधार्थं भुजसाधनमाह क्रांतिः
 स्युः दक्षिणतर्कणीगुणात् न घृष्वखादिहृदयक्रमदिभुजः स्यात् संस्कारितो यमदिशा
 क्षभया स्युः दोसौ तद्गुणभाकृतिवियोगयदं च कोटिः २४ यस्य ग्रहस्य नलिकाबंधः क्रियते
 तस्य क्रांतिः स्वरेण संस्कृता सती स्यवा कार्यसा क्रांतिः इत्यर्कणेन गुणयारत्रोपासु घटीषु
 नलिकाबंधः क्रियते तद्दुटीभ्यश्च धापोषकलीयंत्रभागग्रहगुणतादिसाधनं तत्साधन
 माचार्येण ग्रेप्रोक्तमस्ति ततः सेवकलीगुणा क्रांतिः अक्षकलीगुणा सती खखादिहृत्
 अथ यक्रमदिकस्य यक्रमोत्तर्कदिकं तदिभुजो भवति समध्वजः यमदिशा दक्षिणदिशा अ
 क्षभया अक्षौ संस्कृतः स्युः स्यात् अत्र भुजस्योपपत्तिः पूर्वमेव प्रतिपादिता सति तत्र दि
 गुणः कृतोस्ति अत्रैकगुणोऽतो हरो द्विगुणः पठितः एकगुणया यत्क्षभया संस्कार्यः अथ
 कोटिरुपपत्तिः दक्षिणे तरो भुजः धाया कर्णः यतो हि भुजः धाया च तस्योऽतो दोः कर्ण
 वर्गयोर्विविरान्मूलं कोटिरिति २४ अथ भुजकोटिकर्णनलिकासंस्थानमाह साक्षात्
 परखेचरे परमुखीं प्राकृतेचरे प्राङ्मुखीं विंदोः कोटिमतो भुजं स्वदिशितन्मध्ये प्रभो वि
 त्यसेत विंदोर्भग्नगणकुमस्तकगते सत्रेन लेखे खगं के विंदुं स्य नराग्रगगने सत्रेन

तेलोकयेत २५ ग्राशादिशो सात्वापर्वेति वज्रलादिसमीकृतायां भूमौ दिक्साधनं कृत्वा तत्र
 एकालीन धाया वा साधनं नवतं कार्यं तत्र दिक्चिह्नानि कार्यानि ततो विंदोर्वत मध्यान्तरवे
 चरे ख म धा त्वा स्त्रिम क वाल स्ये ग्रहे पर मुखी य स्त्रिमा भि मुखी कोटिं यथा गतां दद्यात् प्राक
 रे चरे पर्व क वाल स्ये ग्रहे प्राग्मुखी कोटिं विंदोरेव दद्यात् अतः कोट्या ग्राह्यदिशि दक्षिणा
 भिमुखोत्तरायां भुजं दद्यात् तन्मध्ये प्रभां चिन्त्यसेतु केंद्रादारभ्य भुजां ताग्रवर्षं तं धायां प्र
 साध्यसेवकलीः एवं जातं अस्त्रक्षेत्रं अथ नलिका निवेशमाह विंदोरिति विंदोर्वत मध्यान्तर
 ग्रे ग ध्ति स तथा एवं भूतो यः शंकुः भुजं त धायां त संयोगे द्वादशं गलः शंकुः स्यात् तया
 केंद्रे कीलकं टकादिव द्धं स त्रं भूलग्नं कृत्वा तत्स त्रं तच्छ को य रि नी त्वा ते नै व स्र जु मार्गेणा
 ग्रे ऊर्ध्वं नयेत् तत्र स त्रे न लो बि वेश्यः तस्य द्वौ वंशौ ग्राधारभूतौ कौर्णे न लो नामो तः स सुचि
 रं वंशानां तस्मिन् न लो य त्वा लीनं भुजादिकृतं तद्गुटी युग्म ल म ध्य दृष्ट्वा खे ग्राकाशे खगं ग्रहं
 विलोकयेत् एवं विलोक्य माने तस्मिन् न ल म ध्ये स चेद्गु हो ना व लो क्य ते तदा स ग्र हो न घट
 ते तत्रांतर म धि लेख्यं एव मनयेव पुत्र्या आचार्येण सर्व ग्रहाणां नलिका बंधं विधाय
 अंतराणि सात्वाग्रह साधनं कृतं अथ नले ग्रह दर्शनं नलिका निवेशमाह केशुति के उदके ग्र
 हं विलोकयेत् तद्यथा त शंकुः केंद्रे स्यात् तच्छं क ग्रा त् स त्रं भाग्रवर्षं त म ध्ये न येत् तस्मिन्
 स त्रे न लः स्यात् ततः धाया ग्राह्या ने न ल प र्ण या त्र स्यात् तत्र न ल म ध्ये धो दृष्ट्वा ग्रहो
 विलोक्यः अत्रैवं सर्व दिक्साधनं नलिका निवेशादिकृत्वा ततस्तस्मिन्नेव काले विलोक्यमिति

411

۷۱

ग्रहणमिति मंदमतयोत्र गृह्यति अत्रोच्यते पूर्वोपरान्तराभावो मानैः सखंडादूने शरे ग्रहणं मा
 नैकखंडं नुल्ये शरे विवक्षातयोः संयोगमात्रं भवति यथा यथा मानैः कखंडाच्छरे तरो भव
 तितथा तथा ग्राह्य विवंग्राहक विवे प्रविशति तावानेव ग्रासः एवं सत्य चिह्नं धरांतराभा
 वो ग्रहणं तत्र हेतुः अस्मादेकादादिष्वे राहोः कारणीभूतत्वे ता वद्ग्रहणं कर्तृत्वं न तद्ग्राह
 क इति ज्ञायते अत्रोच्यते अत्र सूर्यचंद्रग्रहणे राहु रेव कारणीभूतः यतो राहु नीमया
 नः पातवशाच्छरः शरवशादेव ग्रहणं अतोऽवश्यं ग्रहणे राहु हेतुः अत्र ग्रहणे कमला
 सना नुभवात् राहु ग्रहे दिवा करे निशा करे इति वाक्ययोर्लोचने च राहु रेव सूर्यचंद्र
 ग्रहणे ग्राहक इति पूर्ववत्तः अत्र नुवयं वूमः ननु राहो ग्रीहणं कर्तृत्वे प्रोच्यमाने राहु एव
 सूर्यचंद्र नुल्ये न भवितव्यं यतः पूर्वोपरान्तराभावं विना ग्रहणं वक्तुं न शक्यते नात्र ग्रहणे
 राहु एव पूर्वोपरान्तराभावो दृश्यते अतो ग्रहणे राहो ग्रीहकत्वमिति सिद्धांतः ननु पूर्वव
 द्वाः शक्यते ग्रहो भवद्भिर्ग्रीहणं ग्राह्य ग्राहकयोः पूर्वोपरान्तराभावोच्यते तदुप
 रं यतो ग्रहाणामस्ते भवद्भिः कलांशान्तरिते सूर्योद्गहे सति ग्रहास्तादिरिति मन्यते त
 यैवास्माभिः सप्तभिर्द्वादशभिः कलांशैः सूर्यचंद्राभ्यां यथा मात्रमन्तरिते राहो ग्रहणा
 देवसंयोगमात्रं मन्यते कलांशान्तराभावे यस्मिन् ग्रहणे २ तथा सूर्यग्रहणांतराभावे पर
 मास्तमय उच्यते एवं कलांश राहु रेवाने नैव मानैः कखंडं नुल्ये शरो दुल्यत्रा युक्तिः
 ता एव सती ततो राहु एव ग्राहके न राहु कलांशान्तरिते न सूर्यचंद्रौ ग्रहस्य रति युक्तं क

४२

त्या

प्रभवे च तेन सहितं एवं चेत्तदा ग्रहसिद्धिः सूर्यचंद्रग्रहणयोः पूर्वापरान्तर्भाव एव वदन्तु भ
 वन्तुः न कलांशान्तरं च तत्र कलांशान्तरं मंगलक्रियते तर्हि किमनेनोपराणदिसमस्त प्र
 तिबुद्धा राहु रेवग्रहलोकारलोकारणमिति पुनः प्रतो भवन्तु राहुग्रहलोकारणं परंत
 स्य राहो ग्रीहकस्य विवसिद्धिः कर्तव्या तद्विवंगगनेनावलोक्यते अत्र - - - मिति श
 लाकायां विवप्राप्तौ बोधो तन्मध्ये पाः कलास्त्रिविकलाः अनयेव पुत्रा सर्वेषां विवनि साधि
 तानि अनेन विनान्य प्रकारेण वा राहु विवंस्तुं नैव शक्यते अदर्शनादेव अतः सति कुशे
 चित्रमिति न्यायान् राहो ग्रहत्वं नैव संभवतीति सिद्धांतः अत्रोच्यते ग्रहो भवद्भी राहु विवसा
 धनोपायादर्शनात् न तस्य ग्राहकत्वमुच्यते तत्र विवसाधनं यथा राहुचंद्रकलायां क्रान्तिमं
 डलसंघातोस्ति तत्र सूर्यचंद्रौ समकालौ सूर्योत्प्लाव्येककालांतर एव राहुः सपुष्पादि
 पुनः पक्षाकारो वर्तते तस्य मुखे नुक्रान्तिमंडलविमंडलसंघातेनास्मैव अमतास्वादवेला
 योधिः अत्रोच्यते एविसनेति स्थितिवाक्यवलेन राहुमुखसंघातात्कालांतरं मस्तीति कल्पना
 यमेव यतो यदा काशे दृश्यते तदैव गणितं सिध्यति राहुमुखभावात् राहुमुखस्यानाज्ञा
 नात् तस्य मुखहीनशरीरस्य संघातं संज्ञास्थानमंगलिकुतं ततस्तत्संघातात् कालांशान्तर
 रे राहुशीर्षसंघातात् कालांशान्तरे शुद्धसूर्यशुद्धतुल्यः अतः सूर्यचंद्रयोर्ग्राह्यग्राह
 कयोः पूर्वापरान्तर्भावोपपत्तिः राहुशीर्षे नुचंद्रविंबोपरितस्मानमेव एकपक्षत्वात् त
 तुल्यत्वात् पञ्चद्विविवेश्यामंतदेवसूर्यग्रहणे चंद्रवद्वान्तरेण सूर्यस्यावरणभूतं तथा स

राम

४२

49A
 ग्रहणे चंद्रांतरांतरेण चंद्रभूषणेषु समाने चंद्रादुत्तरेण तः दृष्टकलांशो तरे राहुशीर्षे म
 यिकलांशो तरे अतो राहुशीर्षे भूषणानुल्यं अतएव चंद्रकाषायायावती भूषणविस्थितिः
 तावदेव राहुविं वं अतश्चंद्रग्रहे पिराहुविं वं भूषणानुल्यं चंद्रस्यावरणी भूते तयोः पर्वपरांतरा
 भावो व्यसि अतो विं वं सिद्धिरपि वर्तते इति पुनर्वलादागमप्रमाणेन राहु रेखावश्यं ग्रह
 एष्ये पिकारणी भूतो वक्तव्य इति सिद्धं ननु चंद्रग्रहणे चंद्रविं वं नुल्यं राहुविं वं भवद्विरु
 द्धते सूर्यग्रहणे भूषणानुल्यं राहुविं वं इदं ननु घटते यतः कदाचित् सूर्यराहो विं वं क
 येमहदंतरितं चंद्रविं वा भूषणानुल्यं त्रिगुणितं सन्ना अथ प्रकृतं ग्रहणसाधने तदर्थं पर्वत
 कालीनो चंद्रसूर्योऽर्कौ यतो राहुं विनाशरसिद्धिर्न अतः पंचांगीयावधि स्थितग्रहाणां
 तद्दिनं न करणार्थं स्पूलामेव तदवस्थितो गतितद्दिनो तरे समानमेवांगीकृत्य ग्रहाणां
 वदैति चोचनं तत्त्वल्यं तरे स्यात् अतो न दोषाय भवतीति अथ वा सूर्यचंद्रयोः सूर्योदय
 कालिकयोः पर्वतकालीनकरणार्थं चालनमाह गतगम्यदिनाह तद्युभक्तेः स्वरसांशो
 विपुण्युतो ग्रहः स्यात् तत्कालं भवस्तथा घटीघ्नाः स्वरसैर्लब्धकलो न संयुतः स्यात् १ यदि
 नजो ग्रहस्तदिनात्पर्वकालीनग्रहसाधनार्थं गतदिनानि अग्रिमकालीनग्रहसाधना
 र्थं यावतिदिनानि नावतिगम्यानि ते र्गतैरथ वागम्यैर्दिवसैस्सूर्यग्रहस्य युभक्तेर्दिनगतेर्गु
 णितायाः स्वरसैः षष्ठ्याम्यं सालब्धभागस्तैर्विपुण्युतो ग्रहश्चेत्क्रियते तदा हीनः अग्रिमश्च
 तदा पुनः स तद्दिनीयो ग्रहः स्यात् तथा दृष्टघटीघ्ना गतेः स्वरसैर्लब्धकलास्तभिर्विधा क

मनुजसंघतः सन्तुतत्कालसंभवो ग्रहो भवतीत्यर्थः अत्रोपपत्तिः यदि सावनाभिः षष्ठिघटी
 धिगति कला ग्रहः पूर्वगत्या क्रामति इत्यर्थः कलिकलाः एवं दिनगणितायां गतौ कलाः
 स्युः षष्ठाभाज्यामागार्थं अतः उक्तं गतगम्येत्यादि धनलेख्यवतिः प्रत्यक्षेति सुगमा ॥ १ ॥ अथ
 ग्रहणसंभवा संभवज्ञानार्थं पूर्वसंभूतिकथयति एवं पूर्वते विराट्कर्कश होरिद्रा ल्यां शा
 संभवजेद्रहस्य तेंशानिघ्नाः शंकरैः शैलभक्ता वकीशाः स्यात्पृष्ठतों गुलादिः २ एवं कृते स
 तिस्र्यचंद्रौ नुपूर्वते समकलौ भवतः ३ तें च सिद्धांतशिरोमणौ पूर्वतकालेषु समौ लवाद्ये दर्श
 तकालेऽवयवैर्गृह्येति ततः पूर्वतकालीन राहूनि तस्य सूर्यस्य यो कीड भजे सस्येन्द्रो
 लशाल्यां शाभुजभागाः अत्रुदशाल्यास्तदैवग्रहस्य ग्रहणस्य संभवः स्यादधिकेषु नैव तत
 लेंशाभुजभागाः शंकरैरेकादशभिर्गणिताः शैलैः सप्तभिर्भक्ताः संज्ञौ यदिष्टं कलेंसंगुला
 दिः तानि त्रिभक्तान्यंगुलानि पत्तौ त्रंगुलं त्रिकालमेव कल्पितमस्ति अत्राचार्येण लाघवा
 र्थं सूर्यगतिं पंचपंचाशमितां प्रकल्प्य सूर्यविंबसंगुलाद्यं साधितं तद्यथा दिनगतियो
 जनानि गोदा धृतिभूमितानि ॥ ८५६ ॥ एभिः पंचपंचाशमितायां गतौ भाजितायां एभिः
 सूर्यविंबयो जनैः ६६२२ गणितायां जातं कलाद्यमर्कविंबं १ इदं त्रिभक्तं जातमंगुला
 द्यं १ अथ पंचपंचाशदधिकस्य गतेः खंडस्य विंबसाध्यं तदत्र योज्यं विंबस्यात अत्र खंड
 गतिखंडपंचभागे विंबमितु यपत्रु एव नैव चंद्रस्य मध्यगतिप्रमाणेनंगुलाद्यं चंद्र
 विंबसाधितं ॥ ४० ॥ चंद्रविंबयो जनानि ४८ अतोऽनुयातः यदि मध्यगत्या ७६ इदं विंबं त

५५
 दीयेद्युवतु नोः प्रेउयचीयमानास्य लाभवति अतो भूयासाद्यावताऽधिकं तेन भूयासे हीनः
 कृत इति ४ अथ मानैकग्रासप्रमाणे साधयति धादयन्यर्कचिंदुर्विधुं भूमिभाधादक धाद्यमा
 नैव खंडं कुरु तच्छरेणं मवेच्छन्नेत घदाया ह हीनावशिष्टं नुस्व धन्नकं ५ इंदुश्रं द्रोः के
 धादयन्यस्मदादि दृष्टे रावरणी भूतो भवति भूमिभाविधुं चंद्र धादयति धादक धाद्योः
 सूर्यग्रहणे सूर्यचंद्रयोः चंद्रग्रहणे चंद्र भूधापयोर्धमाने विवेतयोर्धदे कंतस्य खंडमर्द्धं कु
 रत न्माने सखंडं शरेण हीनं सच्छन्ने ग्रासे भवेत् तस्माच्छरेण दान निर्दिधतितदाग्रहणमे
 वनास्तीति ज्ञयं नतश्च न्नपदायाद्येन धाद्य विवेन हीनं सत् अवशिष्टं तदानुशेषं नुस्व ख
 ग्रासे भवति ख धन्नमिति यथोपलं यतः सर्वविं वंग्रसयित्वा आकाशमयिता वद्भुसितं इदं
 नु सर्वग्रहण एव संभवति अस्मोपयतिः चंद्रग्रहेयतो भाईतरे क्रोतिव ते भूभा भ्रमति रवे
 भीईतरे चंद्रश्च अतः पौर्णिमास्ये ते भूभा चंद्रौ समौ भवतः अतश्चंद्रस्य भूधाया धादि
 नी स्यात्तदंशिते चंद्रादूर्ध्वं रविः समः अतो रवेश्चंद्रमाश्रयादको भवति अथ ग्रासे ययतिः
 चंद्रविं वमंडलाद्यवतयोः संपातश्चंद्र संपातः तस्मात्त्वज्ञातरे वि एवं स्यात्तदंशराभावः त
 तस्मिन्नेतरे परमः शरः एवं कृते चंद्रविं वमध्यकेंद्रं रविमंडले सदैव वर्तते सूर्यस्य मंडल
 केंद्रं क्रोतिमंडले तस्मात्त्वज्ञातरे भूधायाः केंद्रमपि क्रोतिमंडल एव यदा चंद्रस्य शराभावः
 तदा चंद्राक्रोतवतमाश्रयति एवमुभयोरेकमाश्रितत्वा मंडले भेदः स्यात् तदा चंद्रमंड
 लं भूधायां प्रविश्य पूर्वतो निः सत्य ग धतितदा सर्वग्रहणं भवति खल्येशरे ग्रासादिकस्य सं

दस्यष्टगत्या किमिति स्यष्टगते विंबंगलः मध्यागतिर्हृदः गुणहरो गुणो नाववर्तितो हरस्या
 नेजाताः ५५ अतः सितरुचो विंबं भुक्तिर्गुणचलभाजितेत्युपपन्नः ॥ २ ॥ अथ सूर्यचंद्रविंबानय
 ने भूभानयने चारु गतिर्द्विष्टीशां गल्मुखतनुः स्यात्स्वरुचो विंधो भुक्तिर्वेदादिभिरपह
 ता विंबमुदितं नया प्रोक्तं चंद्री गतिरपहता लोचनकरे रदाष्टाभस्यादिन गतिन कोशेन
 रहिता ३ अथ भूधायोपपत्तिः अत्रार्कविंबव्यासांतरयो जनानां रविकलायां कलीकरण
 र्थमनुपातः यदि दिनगतिर्योजनैः ११८५६ गतिकलालभ्यंते ५६।८ तदार्कविंबयोजन
 भूव्यासांतरयोजनैः ५६५१ किमिति अतो लाघवा र्थं मध्यगते रेवानीताः कलाः २४ एतास्त्रि
 भक्ताः जातानि रविगति संबंधीनि अंगलानि ८ अथ भूव्यासस्य चंद्रकलायां कलाकरणाया
 नुपातः यदि गतिर्योजनैः ११८५६ अंशगतिकलालभ्यंते तदा भूव्यासयोजनैः १८८१ किमिति
 अंगलार्थं त्रीणि ३ हरः चंद्रगतिर्गुणैः ६८१ हरघातो हरो जातः विहितं ३३ ३ अथ मस्याने ए
 कादशभिर्गुणहरावववर्तितो ३ अत्र वेदादिभक्ता चंद्रगतिश्चंद्रगतिश्च ८२०६१ द्विविंबं भवति
 अतश्चंद्रविंबं त्रिगुणं यद्यकस्यायं द्वितीयस्यानीयो हरः चतुः सप्तम्याभक्तः चंद्रविंबस्य
 गहितत्वात् अतो जातो द्वितीयो हरः ११ गुणकस्त्रिमित एवोभयत्र अतएव हिमगोविंबं
 त्रिनिष्ठं निजेशलवाचितमिति तत्सूर्यगति संबंधिभिरंगुलैः स्वल्पान्तरे १८ हीनं कार्यं य
 तो भूव्यासाद्यावद्विविंबमधिकं तावन्प्रमाणेनोपर्यपरिगच्छत्यो भूभाया विसृतिरप
 चीयमाना स्यात् यथा यद्युदीचेः स्य वसुनः धाया अग्रेः पचीयमाना सूच्यग्रा भवति अतो

भवः उभयोर्योगाद्दधिकेशरेग्रहणाभावः एवमत्र राहोरकारां परिदृश्यते उक्तं च दिग्दे
 शकालावरणादिभेदैर्न धादक इति धाद्युधादकयोर्मंडलकेंद्रयोर्विमंडलायमंडलस्य
 योर्नमिस्यशे उभयोर्मंडलाद्दिवयोर्गंतरं भवति तावतिशरेमंडलस्य र्शराव तदने
 पावानुभयोः संयोगस्तान्नाग्रस इति ग्रंथलक्षकः पक्षः शरः काग्वर्कशोभवति रा
 हूनि तत्सूर्योयस्मिन् गोले तद्दिग्भवतीत्यर्थः अत्रोपपत्तिः अपवन्तौ पक्षा शोभा गेकलायां
 चंद्रपातो वर्तते तं नुविलोमं दत्त्वा तत्र विमंडलायमंडलस्योः संपातो द्वितीयः पक्षांतरे
 एव योः संपातयोस्त्रिभेदतरे परमविज्ञेय नुल्लैर्भजे रपवता च विमंडलाद्दुदकं विद
 द्यात् तथा द्वितीयदक्षिणेन एवं स्य चंद्रपातावपि द्वौ मेवादितः पूर्वगतौ प्रवृत्तश्चंद्रः शीघ्र
 त्वादग्रतोपाति तत्र पातसमश्चंद्रोभवति तत्र विज्ञेयभावः अतो विगत राहूश्चंद्रः चंद्रश
 रार्थं केंद्रं अत्र नुसूर्यग्रहणे चंद्रसूर्ययोः समत्वात् राहुणा सूर्य एव हीनः कतः चंद्र
 ग्रहणे पिसूर्यचंद्रयोः पक्षांतरात् विराडुचंद्रविराडुसूर्ययोर्भुजसाम्यमेव परमत्र
 गोलात्पत्वाच्चरोन्यदिकस एव परिलेखे प्रयोजकः अत एवाचार्येण चंद्रग्रहणस्य
 शरदिक इति नोक्तं तत्र त्रिभेदपरमः शरः अतो नृपातः यदि त्रिज्या नुल्लया १२ विराडु
 कर्कभुजस्य पापरमो न वत्यं गुल नुल्लयः शरः ६ तदेव दोर्ज्या किमिति अत्र भुजभा
 गाः सप्तमिताः प्रकल्पिताः तेभ्यः साधितः शरः २१ ततो नृपातः यदि सप्तभिर्भुजभाजै
 र्भवतुल्यशरः तदेवै किमिति अत उक्तं तं शानिष्ठाः शंकरैः शैलभक्ता इति गेलवशा

दिग्भवतो न्यर्थे त एव सिद्धं अथ यदीदं विवचतिः मानैक्यं त्रिकैश्वर्यं ग्रहणाभावः अतश्चंद्र
 भूमा विंवेप रम गति प्रमाणेन कृत्वा तयोर्योगिद्धं मानैक्यं त्रिकैश्वर्यं तं २३ एता वाञ्छं रसुत्रयो
 दशानुस्य भागेभ्य एव भवति अत इन्द्राणां शापदातदाग्रहणमित्युच्यते अथ सूर्य चंद्र
 भूधाया विंवा नो सा धनं कथयति व्यस्तशरंगतीक्ष्णं शोदि गुरुभवे द्दगुरुष्यगोः २ य सितरु
 चो विंवं भुक्तिर्युगवलभाजिता तदपि हिमगो विंवं त्रिघुनि जेशलवान्चितं विंवं सुभवति
 त्माभा विंवं किलांगलपूर्वकं ३ विगताग्रसुशराः पंचपंचाशत् ५५ यस्याः सा तथा एवं
 भूताया गतिः तस्या इच्छेशः पंचमोशः सदिग्भिर्देशभिर्भुक् युक्तः कार्यः ततः ३ रमगोः सूर्य
 स्ववपुर्विंवां स्यात् अंगलपूर्वकमिति सर्वा विंवेप संयुज्यते अथ सितरु चंद्रास्य भुक्तिर्य
 ति युगाचलैश्चतुः सप्तत्या ५५ भाजिता सती विंवं स्यात् अथ धायां साधयति तदपि हिमगो
 श्रद्धस्य विंवं त्रिघुनि गते ततो निजेन ईशभागेन एका दशांशेन युक्तततो विंवं सु अथोने
 सतत्साया भुक्वा भाधाया तस्या विंवं भूधाया विंवं भवतो न्यर्थः अत्रोच्यते ३ अस्थित
 सग्रहस्य विंवं लघुगतिश्च लघ्वी तथा नीचस्य सग्रहस्य विंवं द्युगतिश्च महती यथा य
 या गतिर्वर्द्धते तथा तथा विंवं मयि वर्द्धते यथा हीयते तथा वचीयते अतो गते विंवं नय
 नं कर्तुं युज्यते तद्यथा यदि दिन गतियो जनै र्गति कलालभ्यं ते तदा विंवं यो जनैः किमिति क
 लादीनि स्युः अधिके मंडलयोः संयुक्ते न भवत्येव तस्माद्ग्रहणाभावः धाघनृत्ये धत्रे प
 र्णग्रहणं तस्माच्छाद्योने धत्रे वा काश्यासः खधत्र संस्त इति ३ अथ ग्रहणास्थिति साधन

माह मानैकरवंडमिषुणसहितंदशघुंछत्राहंतं यदमतःस्वरसंशहीनं ग्लौविंवहस्थितिरे
 पंचटिकास्यामर्दतनुदलं तरखग्रहाभ्यामः मानैकरवंडमिषुणशरेणसहितंततोदशभि
 हिन्यतेतद्यथा ततः धन्नेनग्रासेनग्राहंतं गुणितं अतः पदंमूलंतस्ववडंशहीनंचंद्रविंव
 भक्तं घटिकादिकास्थितिः स्यात् तथातनुदलं तरखग्रहाभ्यामर्दस्यात् तद्यथा विंवार्द्धीतर
 पुक्तं खग्रासगुणंततोदशगुणं अतोमूलंतस्ववडंशहीनंचंद्रविंवभक्तं घटिकादिकंमर्दस्या
 दित्यर्थः अत्रोपपत्तिः समायांभुवि अभीष्टव्यासाद्धेनवतमभिलिख्यदिजंकंकृत्वायाकृक्परा
 सावतरेखाततःस्वदिशिमध्यग्रहणंकशरं प्रसाध्यतदग्रेविंडः कार्यः ततस्तदग्रसत्रस्य
 कृक्परापरापतीरेखाकार्यसाविमंडलरेखा ततोपवतरेखामध्येभव्यासाद्धेनवदतमु
 न्यद्यतेतद्वभावतंततोविद्येयानेविंडमध्येकृत्वाग्राहविंवार्द्धेनवदतमुन्यद्यतेतच्चंद्रव
 तं तच्चंद्रभभावज्ञातस्योः परस्परमनुप्रवेशेग्रासः अत्रस्पर्शान्मध्यग्रहणंयावद्येनमार्गे
 ण धादकोगच्छति तस्य धादकमार्गप्रमाणं ज्ञातुं त्रिभुजकल्पनाकृतासाधया ग्राहग्रा
 हकयोस्वरथमानैकार्द्धतुल्यमंतरं स एव कर्णः मध्यग्रहणकालिकः शरः कोटिः कौटिक
 तिकर्णकृतेविशोधमूलं पक्वपरोभुजोभवति अत्रवर्गंतरंतुयोगंतरंग्रास एव अतोमानै
 करवंडमिषुणसहितं धन्नाहंतं सिद्धं ततस्तदंगुलान्मकंजातंकलीकरणार्थगुणः ३ ततोघ
 टीकरणार्थमनुपातः यदिगत्यंतरंकलाभिः षष्टिघटिकासदा अभिर्भुजकलाभिः किमिति
 कलंस्थित्यर्द्धघटिकाः एवंमानैकरवंडशरयोगमग्रासगुणस्यपर्वगुणः ३ इदानीं षष्टिगुणः ६

एवं जातो गुणघातो गुणः १८० गत्यंतरं हरः गुणहरोऽप्रवृत्तव्यप्रवर्तितो जातं गुणस्थाने सा
 वयवं २३२ हरो गत्यंतरं यावत् प्रवृत्तव्यप्रवर्तितो जातं वयं द्विवं वमेव भवति अतश्च द्विवं
 वमेव हरः अत्र खंडगुणार्थसंबन्धं शत्रुको गुणो मितो गुणो हतः अत्र मूलं गृहीत्वा अनेन
 गुणं अत्राचार्येण गुणस्य गुणस्य ३१ वर्गं कृत्वा १० अनेन वर्गं एव प्रथमं गुणितः ततो मूले
 गृहीतं तुल्यमेव भविष्यति यतो वर्गं एव वर्गं गुणयेदित्याद्युक्तं अतो दशघुं ततो मूलमित्यु
 तं सर्वं गुणस्थाने एतावदधिकं गृहीतं ३१४० एभिर्विषद्विः सवर्णितं जातं ३३१ इदं यवगु
 एतुल्यं जातं अतः खरसांशहीने मिति च द्विवं हरो सि अतो ग्ले विं व हदिति एवं स्थितिघ
 टिकाः स्युरित्युपपन्नं अथ मदीनयने युक्तिः तत्र समी लनकाले विंकांतरा हतुल्यं मध्ये ग्रकं
 प्रकंद्रयो रं तं भवति सच कर्णः मध्यशरः कोटिः अनयो र्गं तं स्थिति व न्म ई सि डि भ
 वतीति अनुपातसादृश्यात् अत उक्तं तनुदलांतरं खग्रहाभ्यां मर्द इति एवं कृते स्थिति म
 र्दयो रं तेन सकले पतः स्पर्शान्मध्यपर्यंतं एकं स्थिति रं वं मध्यान्मोक्षपर्यंतं एकं स्थ
 ति रं वं तथैव मर्द रं वं मपि मर्द रं वं तनु खग्रास संभवेनान्यथेत्यर्थं त एव सिद्धं ५ अथ
 स्पर्शस्थिति साधनमाह पुष्पा हतैर्वा गुभजांशसमैः यलैः साद्विषा स्थिति र्बि र हिता सहि
 तार्कवद्वा त उनेव्यगवि न र याः भ्यधिके स्थितीस्तः स्पर्शति मे क्रम गते व तथैव मर्दः ६
 पुष्पा हता द्विगुणिता ये व्यगो भुजांशस्तन्मि तैः यलैः साद्विः स्था स्थिति र्बि र हिता सती स्पर्श
 स्थितिः सहिता सती मोक्षस्थितिः स्यात् इदं कदा न दा ह अर्कवद्वा त द्वादशराशिभ्यः वद्वा शि

प्र. ला.
१४

47

गोसतिस्पर्शकालार्थमणचालनेदत्ता मध्यकालीनाश्रयनेसतिभुजवद्धिः शरवद्धेस्थिते
 रस्यत्वं ग्रतो विरहितेति मोक्षार्थधनचालनिदत्ते सतदाधिक्यं तत्र भुजशराल्यत्वात्स्थिते
 राधिक्यं ग्रतः सहितेति ग्रकयज्ञात् अधिक्यमेव ग्रये भुजवद्धिः पूर्वभुजहासः ग्रतो विप
 रीतमिति एकदोत्रमलत्वात्स्थित्यर्धवन्मदीर्घेऽपि कार्ये न्युपयत्ने ६ ग्रथस्पर्शकाला
 दिसा धनं कथयति तिष्ठिविरतिरयं ग्रहस्य मध्यः स च रहितः सहितो निजस्थितिभ्यां य
 हणमुखविरामयोस्तु कालाविति पिहिता पिहिते स्वमर्दकाभ्याम् ॥ तिष्ठेगीतितागताया
 विरतिरंतः अयं ग्रहस्य ग्रहणस्य मध्यः मध्यकालः निजे स्थितौ ताभ्यां विरहितः स
 हितः स न ग्रहणमुखस्य शीः विरामो मोक्षतयोः कालौ भवतः इत्येवैव प्रकारेण स्व
 मर्दकाभ्यां पिहिता पिहिते संकीलने मीलने भवतः एतदुक्तं भवति तिष्ठंतकाले
 ग्रहस्य मध्यः स च नुष्ठस्यानेषु स्थायः स्पर्शस्थित्या न्यूनः स्पर्शकालः ग्रन्थमेव
 स्थित्या पुक्तौ मोक्षकालः स्यात् तथा प्रथममर्दने नो नो मध्यः संकीलनकालो भवति
 द्वितीयमर्दने न्यत्र पुक्तौ मोक्षकालः स्यात् तथा ध्य ३ मीलनकालः स्यात् मध्यका
 लात्पर्वस्थित्यर्धकालेन स्पर्शो भवत्येव ग्रतो मध्यकाले स्पर्शस्थितिर्न कृता
 मोक्षकालस्तु मध्यात् ग्रतो मोक्षस्थित्यर्धमवत्यनो मोक्षस्थितिपुक्तौ मोक्षो भवती
 न्युपयत्ने तथैव मध्या मध्यार्धनुल्यकालाभ्यां संकीलने मीलनयोः कालौ पर्व

रा. १४

अथ व्यगोक्तने सति अधिके सति इतरथा विवरीते यत्र विरहिता सा मे दक्ष्यतिः सहिता
 सा स्य श्रीस्थितिः १ मर्देऽप्यपितथैव कार्ये अत्रोपपत्तिः अत्रनुः असकृन्प्रकारेण स्थितिखंडं
 साध्यते यथा स्थितिखंडेन गतिगुणषष्ठाभाज्या कलस्य श्रीर्थं गृहेषु हीनं मोक्षार्थं पुत्रं
 तेभ्यः पुनस्त्रिभक्तान्यंगुलानि यत्रोत्रांगुलं त्रिकलमेव कल्पितमस्ति अत्राचार्येण लाघ
 कार्ये सूर्यगतिं पंचपंचाशन्मिता प्रकल्प्य सूर्यविंबमंगुलाद्यं साधितं तद्यथा दिनगतिये
 जनानि यादो न गोक्षयति भूमितानि ॥ ८५६ एभिः पंचपंचाशन्मितायां गतौ भाजितायामे
 भिः सूर्यविंबयोजनैः ६५२२ गुणितायां जातं यन्नाष्टकं विंबं ३ इदं त्रिभक्तं जातमंगुलाद्यं १० अ
 थपंचाशदधिकस्य गतेः खंडस्य विंबं साध्यं तदत्र येन विंबं स्यात् अत्र गतिखंडं पंचभागा
 विंबमित्युपपन्नं एवमेव चंद्रस्य मध्यगतिप्रमाणेनांगुलाद्यं चंद्रविंबं स्यात् साधितं १०४ चं
 द्रविंबयोजनानि ४८ अतो नुपातः यदि मध्यगत्या ७६ इदं विंबं तदा स्य षष्ठ्या किमिति स्य
 षष्ठ्या तं विंबं गुणः मध्यगतिहरः गुणहरो गुणेनोपवर्तितो हरस्याने जातः ७४ अतः सित
 रुचः शरादिकं विधाय यथ कस्थितिखंडे साध्ये ततः पुनस्तान् स्थितिखंडाभ्यां रविगृह
 चालयित्वा शरावा नयित्वा स्थितौ कार्ये एवं सकृत्समेधवतः इदं जडकर्म दृष्ट्वा आचार्य
 ले स्य मनु कल्यो गी कृतः द्विगुणितव्यागभुजभागनृत्या निवृत्तानि मध्यस्थे स्थित्यं तरा
 ले वस्वत्या नरत्वा नृत्या न्येव दृष्टानि अतो द्विगुणितव्यागभुजभागनृत्यौ यत्नौ सा स्थिति
 र्द्विगुणितौ नो मोक्षस्य श्रीस्थितिखंडे भवत इत्युपपन्नं पुनो नितस्योपपत्तिर्यथा षड्भो नेव

व्या

परोभवतएव ॥ अथेष्टकाले ग्रासमात्रमिति विहितहतेष्वस्थिति विहितं ततः सचर
 एभ्यः पुनरासन्नसमीपं ॥ विहितेन ग्रासेन हतं गुणितं यत इष्टं पटिकाद्यंतस्थित्यविह
 ते कार्यं चेत्स्य र्शकालीनमिष्टं तदा स्पर्शकालीनस्थित्या भाज्यं मेदेष्टं चेन्मोक्षस्थि
 त्या तदा भाज्यमिति तत्फलं दिष्टं सचर एभ्यः सयादे केन युक्तं अमीष्टं ग्रासनेमं
 गुलाद्यं स्यादिति तस्या अत्रोपपत्तिः अत्रेष्टकालं प्रसाध्य तदनेमाने कपटं कंठं
 न्यायवत्पठं तदिष्टकाले धृत्वा तदा इष्टकालीनयने प्रयासोऽस्ति अतो लाघवाय
 अनुयातः कल्पः यदि स्थितिपटीयथागतो ग्रासस्तदेष्टघटीभिः किमिति अतः
 विहितहतेष्वस्थिति विहितमिति अत्रानुयातस्या संभवः यतश्चेत्परिध्याश्रित
 त्वात् अप्राप्तिविधिप्राप्तिः कृता अतो महदंतरं स्यात् तत्रानुकलेनेष्टमंगीकृ
 ते सचर एभ्यः पुनरासन्नसन्नं भवति ॥ अथ मध्यस्पर्शमेवादिदिज्ञानार्थं त
 द्रुपयो गिबल न द्वयं सिसा धविषुस्तावदायनं साधयति त्रिभुतो न रविः
 स्वविधुग्रहे यनल काव्य इतश्चरवदलैः नगशरे नुमितैर्बलनं भवेत्स्वरवि
 त्कथमध्यनता नुयत ॥ स्वविधुग्रहे त्रिभुतो न रविः कार्यः सूर्यस्यैव ग्रहणे रविरे
 व त्रिभो नः कार्यः ततः सोऽयनवलवैः अथ नाशो राव्यो युक्तः कार्यः इतः सायनसूर्यो
 नगशरैर्नुमितैर्दलैः खंडैश्चरवत यथाचरं क्रियते तथा कार्यं तदायनवलनं भवति

तस्यादिशामाह स्वरविस्त्रिभुतो नैवस्मिन्नोलेस्मितदिगित्यर्थः अत्रोच्यतिः वलनं सा
 धं अहोकित्रामवलनं तस्याकिंवलनीत्युच्यते सममंडलप्राच्याः सकाशात् नानुडिका
 मंडलप्राचीयावतारणं वलनितपाक्षवलनमन्वर्थं नाम यतो नानुडिका मंडलकोरं
 तस्मत्तं शरावतये वनाही मंडलप्राच्याः क्रान्तिमंडलप्राचीयावतारणं तरेण वल
 निततत्राप्यनं वलनं अयनसंबन्धित्वादायनं तदा दोसाध्यते गोलसंधौ यद्यपि
 नानुडिका मंडलक्रान्तिमंडलकोले स्तितथापि प्राचीस्त्रजुमार्गेण परमक्रान्तिज्या नुल्य ॥
 अयनसंधौ क्रान्तिवृत्तयोर्धृष्यपियरममंतरं तथापि स्त्रजुमार्गेण त्वाच्यं तरोभावः गो
 लसंधौ परमंगोलसंधौ ग्रहस्य दोर्जीभावात् कोटिज्या परमा अयनसंधौ क्रान्तिवृत्त
 नोही वृत्तयोर्धृष्यपियरममंतरं दोर्जी परमत्वात् कोटिज्याभावः यत्र कोटिज्या परमत्वं
 तत्रायनवलनपरमत्वं यत्र कोटिज्याभावस्तत्रायनवलनभावः अतः कोटि
 ज्यातो वलनसाधं तत्रग्रहः सत्रिभः तस्य भुजज्या कोटिज्यैव प्रत्यक्षं भवति एवं स
 धं ग्रहोले स विस्त्रिभुक्त इति एवं चंद्रग्रहोले चंद्रस्यापि त्रिभं योज्यं तत्र सार्धचंद्रकोः
 यदुत्तरत्वात् भुजनुल्यत्वं अतो रवावे त्रिभं देयं परमत्रिभं हीने कार्यं गोलात्पत्त
 सजायात् ततः सायनः कार्य एव अयनसंबन्धित्वात् अतस्त्रिभुतो न सायनरवे दोर्जी
 तो वलनसाधने नुपातो यथा यदि त्रिज्या १५ नुल्यया दोर्जीया परमक्रान्तिज्या नुल्यमाय
 नं वलनं ४८४८ तदेव या किमिति अथो नुपातः यदि पुज्या वृत्ते दृष्टं तदा त्रिज्यावते किम् ॥

एवं पातायनवलनस्या प्रसाधनुरायनं वलनं स्यात् तत्रेदं गुरुकर्म दृष्ट्वा प्राकार्येण
 राशित्रयमध्ये प्रतिराशिवलनानि प्रसाधनान्यधो धो विशेष्य खंडानि कुतानि ५। एवं
 तानि वलनानि अन्यत्र संदर्भित्या वदन् प्रदाना र्थं द्विगुणानि कुतानि संति एवमेभिः
 खंडैः श्रवद्वलनं साधयत् श्रवद्वलनं खंडान्यपि राशित्रयमध्ये त्रीण्येव संति अतो
 भुजर्क्षसंख्ययोग इत्यादिसममेव ६ एवमायनं वलनं प्रसाधे दानीका दं वलनं साध
 यति विषयलब्धगहादित उक्तवद्वलनमक्षहते यलभाहते उदगवागि ह्यवर्षपरेक
 माद्रसहते भयसंस्कृतिरंघ्रयः १ मध्यमतातम मध्यकाल छुदलांतरं नतं ततो विषये
 पंचभिर्लब्धं यद्गहादिराश्यादित त उक्तवत् नगरा रेंदुमितैरेव खंडैर्वलनं साधयत् तत यल
 भयाहते गुणितं अतैः पंचभिर्हितं भक्तं कार्यं तदाक्ष वलनं भवति तत्पर्व वलने ते क
 मात् उदगवाक स्यात् पर्वनते उन्नतं वलनं वास्ति मन ते दक्षिण एवमुभयोर्वलनयोर्
 व संस्कृतिः सारसैः षड्रिहता भक्ता सती अंघ्रयो वलनदिकुचरणाः स्फुरित्यर्थः अत्रोपपत्तिः
 दिति जेयद्यपि नाडी मंडल सममंडलयोः संघातः तद्यपि प्राची भ्रजुमार्गयोस्तत्र परममं
 तरे अक्षज्यानुलंखमध्ये नाडिका मंडल सममंडलयोर्विद्ययिवरममं त २ मस्ति तद्यपि
 भ्रजुमार्गं भान्या चो रंतराभावः उदये परमक्षज्यानुलं अक्ष वलनं तत्र न तम विष
 रमं खंडमध्ये अक्ष वलनाभावः तत्र न तस्याभावः अतो न ताद्वलनं साधं अत्रानुयातो य

या न त घटी नो पंचमं शोराशयः स्युः पतः पंचदश घटी मध्ये राशि त्रयं एव मस्य न त प
 चो शस्य दोर्ज्यतो बल न संसाध्यं त घटा यदि त्रिंशं नुल्ययान तस्य पात्र दान्या नुल्यं परमं बल
 न त देष्टु न त दोर्ज्यता किमिति ततो घुज्या व त्रे दं तदा त्रिंश्या व त्रेः किमिति अत्र ला घवा
 र्यं पंचमिती यलभा प्रकल्प्य सा द्द्विंशति २२३ मिता न अत्रां शा कृत्वा पंच घटी घुजी
 बलना निवृत्त क्ता धाता न्य धो धो विशेषतः ततो ही निकृता निवलन खंडा निवृत्तं ते तानि
 नुपकीय न नुल्यः ज्येष्ठम वंति अतस्ते रेव बलनमिति परमेत द्वलनं पंच यलभा प्रमा
 णेन जाते स्वदेशीय करणार्थमनुयातः यदि पंच यलभा प्रमाणे न दंत देष्टा क्षमया कि
 मिति अतो दाहते यलभा हतमिति पकीयरे न ते दक्षिणे तरमित्यस्योपपत्तिर्गोलाय
 रिप्रत्यक्षतो दृश्यते अथ रस हते न्यस्योपपत्तिः अत्रैदं बलनं भाग्यं वत परिधौ ते
 यं अत्र एकमहादिश्रधे अथै चरं रणः कृताः ततो नुयातः कृतः यदि चक्रं शोदा त्रिंश
 सर्वदिशां चरण इ रलभ्यं ते त देष्टु बलनां शोः किमिति गुण हरको गोलो नाय वर्तित को
 लीया हरस्या ने ॥ १५ अत्र बलना द्द्विकृते मस्य तो हरा द्द्विकृतं ५२ अतो रस हते नुल्यं
 स्वल्यं तरत्वात् अत्रादि करण स्व अत्रादि करण साधन माह मानैका द्द्विहता स्व यद्व
 पिहितान्मलं तदाशां घुयः सव्या सव्यमकागुद गवलन जोख अत्रं स दले क पु कृ च गदिताः
 ख अत्र जा शां घुयः सव्या सव्यमकागुद गवलन जा शां श्रीन्द्र दद्या च राशयाः स्याद्गुहम

धर्ममन्त्रदिशि रव्या सोमवा शेषकं ११ खद्युः खद्युः वाह्यते ततया एवं भूते विहितं धर्मं
 मानैका र्हेन मानैका खद्युः न हतं भूतं सत यत्नं तस्मा धर्मं लं न तस्य धर्मस्य प्राशं
 द्रुयो दिक् चरणानि स्युः खद्युः न हतं भूतं सत यत्नं तस्मा धर्मं लं न तस्य धर्मस्य प्राशं
 स्य प्राशं प्रसदलैकेन सा र्हेकेन युक् खद्युः न हतं भूतं सत यत्नं तस्मा धर्मं लं न तस्य धर्मस्य प्राशं
 यो दिक् चरणानि र्दिता उक्ताः स्युः ग्राह्यं विवर्धनं प्रवृत्तं दिगं कं समदंत कौषां कितं १२
 च कुत्वा तत्र शराशमाः शरस्य दिशमा रभ्यं प्रकाशं दक् वलन जाशं धीः स्या सव्यं दद्या
 त चे हस्तिणा वलना द्रुयः तदा शरदिशः सव्यं क्रमेण देयाः चे दुन्नरा य सव्यं युक्तु मेण
 तत्र मध्यं मध्यं ग्रहणं स्यात् खद्युः सन खद्युः सः १३ मन्त्रदिशि मध्यं ग्रहणं स्यात् दिश्या मे
 वदिशि भवेत् खद्युः सा भा वे विवस्य शेषकं मध्यं स्यात् दिश्या मे व भवेत् प्रत्रो पयतिः ॥
 यदि मानैका खद्युः उ नुल्य ग्रासे दिगं ध्रिवर्गः खद्युः ततः खद्युः नुल्य लभ्यते तदेवेन किं
 मिति तन्मलं ग्रास दिक् चरणानि इत्युपपन्नं एवं खद्युः नुल्य द्रुयो विसा ध्यास्तत्रा चार्थ
 ए सा र्हेकं पुं गित्युपलब्धाः खद्युः ततः सा धिताः शेषो पयतिः स्युः ११ ग्रथ स्युः शो
 ल दिग्मानमाह मध्याच्छत्राशं ध्रिभिः प्राक् च यश्चादिं दोर्ध्वं संतुल्य गोः स्युः शो दो ॥
 खद्युः सा खद्युः त्रया देः परे प्राग् दत्ते रिं दोर्ध्वं लने नीलने लः १२ मध्यं ग्रहाच्छत्रस्य ग्रास
 स्य प्राशं ध्रिभिर्दिक् चरणैः प्राक् च यश्चादत्ते रिं दोर्ध्वं द्रुयः शो दो लः एतदुक्तं भवति म
 ध्यं ग्रहणं चिह्नच्छत्रा द्रुयः यश्चि मदिशि तेयाः ततश्च द्रुयः शो दो लः उल्लोकोः सव्यं सव्यं सं

विपरीतं तद्यथा मध्याह्नं च प्रयोहि पश्चिमतो ज्ञेयाः तत्र स्पर्शः पूर्वदिशि देयास्तत्र मोक्ष
 इत्यर्थः खग्रसातवग्रासचिह्नं तत्र खग्रचक्रं प्रिभिः पश्चिमाद्यं दत्तैः संकीलनं स्यात् पूर्वदि
 शि दत्तैरुन्मीलनं स्यात् दितिसर्गस्य विपरीतं पूर्वदिशि संकीलनं पश्चिमदिशि पुन्मीलनं
 स्यात् अत्रोपपत्तिः चंद्रग्रहणं ग्राह्यस्य चंद्रस्य पूर्वगतेर्बाहुल्यात् अग्रेसरिणा पूर्वदि
 शि ग्राहकत्वेन वर्तमानाया भूध्याया विंवातश्चंद्रमाः प्रविशति अत्र चंद्रविं वस्य प
 र्वदिशि ग्राहकत्वे प्रथमं ग्राहकविं वेत्तुं तत्र स्पर्शः एवं ग्रहणं कृत्वा पूर्वगति वा
 हुल्याच्चंद्रमा भूध्याया पश्चिमतस्तत्कारणतः अतो निस्सरणं ग्राह्यविं वस्य पश्चिमदिशि
 संयोगः अतस्तत्र मोक्ष उक्तं च सिद्धं तशिरोमणे पूर्वमिमुखा गच्छन् भूध्यायातः श
 री विशति तेन दोः प्राग्रहणं पश्चान्मोक्षोऽस्य निस्सरति ॥ सूर्यग्रहणे हि सूर्यग्राह्यस्य
 पूर्वगते रवे दत्तया चंद्रग्राहकस्य पूर्वगति बाहुल्यात् ग्राहकेन पश्चिमस्येन पूर्वदिग्दर्शनं
 स्याद् ग्राह्यस्य स्पर्शः कृतः अतो ग्राह्यस्य विं वस्य पश्चिमदिशि स्पर्शः निःसरणं वेत्तुं ग्राह्यविं
 वस्य पूर्वविं वस्य पूर्वदिशि ग्राहकविं वेत्तुं अतो त्रयोदशः अनयैव युक्त्या समीलनोन्मील
 नदिशो रूपपत्तिर्ज्ञानव्याप्य देवसवर्गस्य दिवाकरस्य सुतेन मन्त्रादिसमाहूयेन दत्तौ क
 तायां ग्रहलाघवस्य समाप्त इन्द्रो ग्रहणाधिकारः ५ इति श्रीमद्भूलेर्मदेवसकृतग्रहलाघ
 वस्य टीकायां मन्त्रारिदैवसविरचितायां चंद्रग्रहणाधिकारो नाम पंचमः ५ अथ सू

यि ग्रह एणधिकारो व्याख्यायते तत्रादौ लंबनं वत्तद्वयेन साधयति लग्नं दर्शयते त्रिभोनं प
 यकं स्थितं कांत्यं शैः संस्कृतोत्तोरतांशाः तद्विष्टं शोवर्गितं द्विकोर्धोऽधो सौ धूनः खंडित
 स पुनः सः १ स्यात्त्रिभोनोदणार्क विष्टे वांशां शहीनपुशकाः हा रात्राः स्यात्त्रं वनं नादिका
 धं तिष्ठां स्वर्णं वित्रिभे कीधिकोने २ ग्रमांते लग्नं कुत्वा त्रिभे एण राशि त्रयेण कुने सतप
 यकं ग्रम्यत्र स्यात्तत्कांत्यं शैः संस्कृतं प्रदा ग्रहांशा नतांशाः स्युः संस्कारस्तु एक
 दिशि योगः भिन्नदिशो रं त २ मिति प्रसिद्धः तेषां नतांशां नो यो द्विष्टं शो वा विंशति
 भागः सवर्गितः कृतवर्गः स न च द्विका ह्यात् कुर्धः ग्रधिको भवति दा सौ ग्रयोः
 न्यस्याने स्यात्तः तत्र तो त्र धूनः द्वि हीनः स न खंडितः ग्रहितः स न यत्कलं तेन स
 पूर्वस्था चितो पुनः ततः सार्को द्वादश पुनः स न हा २ः स्यात् ततस्त्रिभोनो दु यो राशि त्र
 योन लग्नं ग्रर्कः सूर्यः ग्रनयो र्यो विष्टे वः ग्रतरे यथा राशि त्रया ल्यं स्यात्तथा कार्यं
 तस्य यंशः तेषां पग्र शोशः १ दशांशः तेन हीनाः संतः गुणिना ये शकाश्चतुर्दश ते हा
 रात्राः संतो नादिका धं लंबनं स्यात् ततिष्ठां ग्रमा घटीषु स्वर्णं कार्यं कदेत्याह वित्रि
 भे त्रिभोन लग्ने प्रकातं ग्रधिके धन मने स्मृति मिति ग्रत्रो ययतिः ननु किं नाम लं
 वनं उच्यते लंबनमित्यन्वयं नाम यतो दिक् सूत्रा चंद्रोपावतां तरेण लंबितस्तं
 वनमुच्यते ग्रतो लंबनं चंद्रग्रहणे नास्तिकयं नास्ति सूर्यग्रहणे कथमिति न्युच्यते
 चंद्रग्रहणे नु चंद्रो ग्राह्यः स्वकदापि भ्रमति भ्रष्टाया अपि ग्राहक रूपा चंद्र कदापि मे

न

वसाधितास्ति अतो ग्राहकसमकक्षत्वात् लंबननत्योऽभावः सूर्यग्रहणे तु ग्राह्यग्रा
 हकयोः सूर्यचंद्रयोर्भिन्नकक्षत्वात् लंबनतीत्यत्रे अत्र भंति विरच्य सूर्यस्य लंबननत्युत्प
 त्तिरिष्याम्यतिदृश्येत् तत्र किंचिदुच्यते प्रथमं भवते गततिष्णं शतुल्यं कार्यं तदुपरि चंद्र
 कक्षा वृत्तं कार्यं तस्मादुपरि सूर्यकक्षायाम् सूर्यलम्बे पियथा स्थाने देये एवं भगर्भकी यमा
 नं चंद्रस्योपरि यत्स तत्र भगर्भसूत्रमित्युच्यते एवं भूषणं त्रीयमानं सूर्यस्योपरि यत्स तत्र
 तद्विक्रसूत्रमित्युच्यते तत्र सूर्यस्योपरि नीयमानं चंद्रस्योपरि तत्कथायाति अतश्चंद्र
 कक्षायाम् विक्रसूत्राच्चंद्रोपवर्तातरे लंबितस्तु लंबनं उक्तं च विक्रसूत्राच्चंद्रोपरि तच्छंद्रस्य
 नतलंबनं स्मृतमिति अतो भगर्भस्य लोकानां सूर्यग्रहणे चि लंबनाभावः दिगर्भ
 सूत्रयोरेकीभूतत्वात् एवमत्र लंबने केवलं भिन्नकक्षत्वं मेव कारणं नो वाच्यं भगर्भ
 लंबनाभावदर्शनात् एवं स अतो भिन्नकक्षत्वं द्रष्टुं भूषणस्थितिं चेत्येते लंबन
 कारणे लंबनं नुपवीय रमं यतो गभसूत्रीये चंद्रे दिक् सूत्रीकरणं पूर्वगत्यैव एवं ग्रहे
 पर्वीयरो नरोत्यतौ दक्षिणे तरो तरमप्युपपन्नं तत्र तिसंज्ञं अत्र लंबनसाधने पायो
 यथा दितिजे दृग्गर्भसूत्रयोः परममंतरं चंद्रगति तिष्णं शतुल्यं कलामंतरं तुल्यं ४८।
 ५५। खमधेनु दृग्गर्भसूत्रे एकीभूते अतो लंबनाभावः उक्तं च दृग्गर्भसूत्रयोरेकात्वं
 मधेनास्ति लंबनमिति दितिजे रवि तुल्यं लग्नं तस्य त्रिमेहीने कृते तत्सूर्योपरि तत्रिभमेका

मिति अत्रलंबनकालानां घटिकरणार्थमनुयातः यदिगन्त्यंतरकलाभिः षष्टिघटिकास्त ३

तोस्मालंबनंसाध्यं यतः स्वमध्यत्रिभोनलग्नं २ विलं अतस्तदेतराभावे लंबनभावम् ॥
 अत्रानुयातः यदित्रिज्या नुल्ययास्तयत्रिभोनलग्नंतरदोर्ज्येदेदं परमंलंबनंतदेष्टदोर्ज्यया
 किंदाभिलंबनकलाभिः किमितिजातंघटि काघंवरमंलंबने अनेनदोर्ज्यगणयित्रिज्या
 याभायेष्टलंबनंस्यादित्यत्राचार्येणभागेभ्यसाधितं तद्यथात्रिभोनेदयोर्कविश्लेषंशा
 शहीनघृशक्रादूतिपरमिदंलंबनंमध्यमं यतः स्वमध्यद्वितितिजयो रंतरं सर्वत्रिभमे
 बलकितं तत्रयतः याम्येत्तरलितितिजयो रंतरं सर्वत्रिभेनास्ति अतः स्वमध्यदेवेदंलं
 बने इष्टयोम्येतरवतीकरणार्थमनुयातः स्वमध्येनुत्रिभोनलग्नस्यनतांशाभावा
 उत्रतोशाः परमाग्रतोनुयातः यदिद्वादश नुल्येत्रिभोनलग्नस्यध्यायाकरणे इदंलंबने
 तदेष्टध्यायाकर्णे किमिति अत्रव्यस्तत्रैराशिकं एवमत्रैष्टत्रिभोनलग्नार्कोंतरदोर्ज्यया
 परमलंबनमितिघटिका घसकृत्प्रकारस्यागा द्बुटिचनुषयादूनेग्रहीते ३।५५ अथंगुणः
 द्वादशच १२ गुणः त्रिज्या ६२ः १२ अत्रत्रिज्या नुल्येष्टदोर्ज्य १२ गुणयातो गुणः त्रिज्या भक्तो गु
 णयात नुल्यजाता ५५ एतावतीत्रिज्या इदंत्रिभोः नेदयार्कविश्लेषंशां शहीनघृशक्रनुल्यं
 भवति अतः सदोर्ज्यध्यायाकर्णभक्ताः स्वलंबनंस्यात् तदर्थंत्रिभोनलग्नस्यनतोत्र
 तलकाः साध्याः अतोनुयातः यदिउत्रतो शज्याकोटौ त्रिज्याकर्णः तदा द्वादशकोटौक इति
 एवमत्रध्यायाकर्णः द्वादशभ्योनतांशद्विंशत्यंशवर्गेणाधिकोभवति अतो द्वादशन
 तांश १२ द्वाविंशत्यंशवर्गेयुक्तः ध्यायाकर्णः स्यात् तस्य हा रसं ता कृता यतः सदोर्ज्याया ६२ः

म
५२

52

इदं न तांश वा विंशत्यंशवर्गे घने भवति अधिकं संतदं अनेन द्वादशपुक्तत्रिभोनल
नस्य धाया कर्त्तुं भवति अनेनेष्टदोर्जी भक्ता लंबनं स्यादित्युपपन्नं एतलंबनं वंद्य
न्यागुणचित्तापव्याभक्ते लब्धं चंदे देयं तथा श्वावधिदेयं ताभ्यां तिथिः साध्या अतो
हिलंबनं तिथ्यामेव देयमित्युक्तं धनं कर्त्तुं यतिर्यथा पूर्वकाले एकसत्राद्भस्त्रं प
र्वस्यामघोलं वितं अतो ग्रहे पूर्वकाले धनं देयं अत्रात्रिभोनलग्नमकील्य कमसि
ग्रहे पदुन मसि क्रियते तत्तिथौ सलग्नमेव भवति भोग्यत्वात् तथा पश्चिमकाले एक
सत्राद्भस्त्रं पश्चिमतो वर्त्तते अतो ग्रहे सलग्नं त्रिभोनलग्नमत्राकीधिकं यद्ग्रहे सलग्नं
तत्तिथौ धनं अत उक्तं स्वर्णं वित्रिभेकीधिकोने इति एवं सयिग्रहे लंबनं संस्कृतोदर्शं
त एवमध्यदर्शं भवतीत्यं पुक्तिर्गले सवितस्तथा अथ लंबनकालीनव्यग्रे आलन
माह त्रिकुनिधुविलंबनं कलासत्सहितो नसिथिवद्यगः शरोनः अथ यद्गुणलंबनं लवा
सौधुगुणिविभतः पुनर्नतांशः ३ त्रयोदशगुणिलंबनं कलाः सुसिथिवद्यगुस्ता
भिः कलाभिः सहितो नसिथौ चेलंबनं धनं तदा व्यग्रावधि धनं सलग्नं चेदत्राधिसलग्नमिति
अतो स्या व्यग्रेः शरः पूर्ववत्साध्यः अथ शको नंत श्वाकी यद्गुलंबनं लवाः सुः तैलवे
पुंवि पुंवि विभतः नतांशः साध्याः ततः क्रान्त्यंतांशसंस्कारेण नतांशः साध्याः एत उक्तं
भवति यद्गुणलंबनं भागसे त्रिभोनलग्नमे लंबने घने सति धनं कार्यः सलग्नं लंबनं
एकार्थः ततः क्रान्त्यंतांशसंस्कारेण नतांशः साध्याः इत्यर्थः अत्रोपपत्तिः यदि वधि

राम
५२

म. टी.

५३

53

मनतिः स्यादतः परमनत्यं गुल्मका जातो हरः ५३० अयं हरः त्रिज्या नुल्य कलो न स्यादशक
लवङ्गानुल्य एव अतस्तद्विहितसधतिलिङ्गेः षड्विस्त एव भक्ताः अंगुलाद्यानतिः स्यादित्युप
पत्रम् त्वमध्यदक्षिणतः उत्तरतो वा त्रिभो न लग्नं पा वद्विर्न तं स्यात् तद्व शो नैव दक सूत्राच्च
द्रो विदक्षिणत उत्तरतो वा न तिसंज्ञेनं तरेण न तो भवति अतो न तो प्रादिगे व न ति भवतीत्यु
पपत्रं इयं नतिः स्थूला भवेति सल्यां न रा भवेति अत्र न ति पीयो न्नरं मंतरं शरो पि पायो न्नरः
अतो न तिसंस्कृत एव शरः स्य शरं भवति अस्मा देव ध्वं त्रिस्थित्यादिकं साध्यं यतो हि मा नैक
खंडं कर्णः ग्राह्य ग्राहकयो र्पि यो न्नरं कोटिः सानति शरं संस्कृतु ल्यै त शर नु ल्यै व भवति चंद्रग्रह
णे नु न ते रभा वा त्के व ल शर नु ल्यै व भवति अथ स्य शरं कालमो द्वा कालौ साधयति स्थिति र स ह ति
रं प्रा वि त्रि भं तैः पथ क स्य र हित स हित मा भ्यां ल व ने ये नु ना भ्यां स्थिति वि र हित पु न्नः संस्कृतो म
ध्यदक्षिणत म श र ह भवेतां स्य शरं मुक्तौ सुकालौ ५ प द्वा ण स्थिति रं शः स्युः तै रं शै र्म ध्य दर्श
ते काली नं पथ क स्या यितं त्रिभो न लग्नं स्य शरं र हितं मो द्वा र्थं स हितं कार्यं आ भ्यां त्रिभो
न लग्नं आ भ्यां पथ ग्ले भवने सा ध्ये ता भ्यां ल व ना भ्यां स्थित्या दि वि र हित पु न्नो म ध्ये गणि ता गतो
मध्यदर्शः संस्कृतः कार्यः तद्यथा स्य शरं र्थं ति यो स्थिति हीन कार्यं तस्यां तत्रै व न धन म् गलं
ल द्वा ण गते कृ पं त स स्य शरं कालो भवति तथै व मो द्वा र्थं दर्शं ति स्थिति र्के ज्ञा तस्यां खी यं लं
व नं संस्कार्यं समो त्कालो भवतीत्यर्थः अत्रोपपत्तिः स्थिति हीन पु न्न ति योः पथ क त्रिभो न लग्न
यो सा ध्ये तस्यां ल व ने अवि सा ध्ये ते स्थिति ही न पु न्न ति यो दे ये तो स्य शरं मो द्वा भवते इत्यत्र लो

शम

५३

घटिकाभिर्विषयसंचयगतिकला एताः ५८. तदा संवनकलाभिः किंचित्ति गुणहरयो
 हरेण यवर्तितयोः श्रीमद्गुणस्थाने त्रयोदश १३ अतस्त्रिकुनिघुविलेवनमिति अथ
 मध्यकालीनं त्रिभोनेलं कार्यं तत्र लाघवाय लेवनेन दर्शितकालीनं त्रिभोनेलं
 नमेव चालयति तत्र घटिकाः षड्गुणाभागा भवन्ति यतः षड्घटिकानां चक्रभागाः
 अतो हि षड्गुण लेवने दर्शितकालीनं त्रिभोनेलं धनमणं कार्यं तत्र मध्यकालीनं
 त्रिभोनेलं भवति अतो न तोशः कार्यः न तिसाधनार्थमेव ॥ अथ न तिसाधनमाह
 दशहृतनतभागे नाह नाष्टं दवस्तद्वहितसधतिलिङ्गेः षड्विरात्रास्त एव खदिजिति न
 तिरे तत्संस्कृतः सोऽंगुलादिः सु ८ ३ ४ २ मुतो त्रस्य स्थितिश्च २ न पूर्व ५ दशभिर्भक्तये
 न तोशस्यै रूपाः संतस्त एव गुणिता ये ५ षं दवस्ते कलाद्याः यथ कृ स्याद्या सै रहिता
 हीना ये सधतिलिङ्गाः षड्भागाः अथ दशकलान्विताः षड्भागास्तभिः कलाभिर्हिताः
 कार्य इत्यर्थः ततो यच्छेत्तेन यथ कस्याभाज्या यत्तच्छेदितं सा खदिकु न तोशदिकु न
 तिः स्यात् एतयानत्या संस्कृतः सोऽंगुलादिः शरः सु ८ ३ ४ २ स्यात् अमुतो हि स्य षशं दरादे
 व स्थिति च २ न पूर्व साध्यं अत्रो ययतिः न तिकारणं नुल्य वलानयने उक्तमेव तत्सा
 धनार्थमनुयातः यदि त्रिज्यो ज्या नुल्यया १२. न तोशज्यया परमानतिकलाः ५८ ॥ ५॥
 तदेव न तोशज्यया किंचित्ति तानतिकलास्त्रिभक्ता अंगुलानि सु १६ ॥ ५॥ नया त्रि
 ज्या ८१ धता ३ यं दशहृतनतभागे नाष्टं हताष्टं नुल्य भवति ३ यं त्रिज्या ८१ केन भक्ता पर

यकार्यत्रिभोनलग्नेस्थितिघटीभिस्त्रालिते तत्रस्थितिघटिकायावत्तद्वदुणाः त्रिधंतेतावद्राग
भवेति तेभागादर्शितकालीनेत्रिभोनलग्नेस्पर्शकालीनमरणार्थमणंदेयाः प्राक्कालत्वात्
मोक्षार्थधनंदेयाः अग्रेसरत्वादित्युपयन् अत्रार्कस्थितिघटीचालितो गृह्यते चेत्तत्स
तास्यादिति द्रष्टव्यं अथसमीलनेमीलनकालौसाधयति महीदेवंमीलनेमीलनेस्तेग्रासो
नादेश्यंगुलात्कोरवीहो धूम्रः कुम्भः धिंगलोत्पादिसर्वग्रस्तश्चंद्रार्कस्तुकुम्भः संदेव ६ एवम
नयेवरीत्यामहीतमीलनेमीलनेस्तः एतदुक्तं भवति मंदं द्रष्टुं भागः स्युस्ते दर्शितकालीन
त्रिभोनलग्नेसमीलनार्थहीनाउमीलनार्थपुनः ताभ्यां यद्यग्लंभवनेसाधे ततश्चसमी
लनार्थेति यो मंदं नूनं कार्यं तत्र तत्त्वं वने कार्यं समीलनकालौ भवति तथैवमदिति यो यो
न्येतत्रलंबनं द्वितीयं देयमुमीलनकालौ भवति अस्योपपत्तिः स्पर्शमोक्षस्तुगमा रवीहोः स
र्या चंद्रमसो रंगुलादलो ग्रासो नादेश्यः यतोहि किं रणजालवशात् अत्यल्पग्रासो न दृश्यते
ति प्रत्यक्षहेतुः चंद्रो हि अल्पार्द्धसर्वग्रस्तः धूम्रादिः स्यात् तद्यथा अन्यस्य ग्रेहधूम्रवर्णः अ
र्द्धग्रहे कुम्भः सर्वग्रहे धिंगलः स्यात् अर्कः सदा अल्पादिग्रासेषु कुम्भवर्ण एव अत्र दृग्गोच
रतथैवोपपत्तिः अथ यद्यग्लं नयनमाह ३४ द्रष्टुं धृत्रक्षणे स्पर्शितर्करीभक्तं रूपाद्धेनो
येतं विंघादिष्वेकालैर्कस्य ग्रासम् ३४ यद्येवार्कं द्विष्टुं द्विगुणं ततो हि धृत्रे न ग्रासे न क्षणं
लितं सत स्पर्शित्ययोः स्पर्शमोक्षयोर्वा अंतर्मध्ये नाडिकाः पर्वकालारब्धाः ताभिर्भक्तं ततो लब्ध
रूपाद्धेनो उच्येत पुनंसत अर्कस्येव काले ग्रासे जानीमान अत्रोपपत्तिः यदि स्थितिघटिकाभिर

श. टी.
५५

54

संयमसस्तदेष्टव्यमिति किमिति असौऽभीष्टयदीगुणः स्थिताभाज्यः अत्रस्पर्शमोक्षस्थिति
यद्यङ्कते अतोहिपर्वकाल एव हरेरुहीतः एवं हरस्य द्विगुणत्वात् एवं द्विगुणं कार्यमित्यु
पपन्नम् ७ देवसर्वस्य दिवा करस्य सुतेन मन्त्रादिसमाह्वयेन वतौ कृतायां ग्रहलाघ
वस्य जातो दिनेशग्रहणधिकारः इति श्रीसकलोगमाचार्यश्रीमत्केशवसांवत्सरसुतश्रीमद्भट्टगोश
देवसकृत्तग्रहलाघवाद्यकर एव टीकायां मन्त्रादिदेवसकृत्तायां सर्वग्रहणधिकारः ६
अथ मासगणना देवग्रहणद्वयसाधनाधिकारो व्याख्यायते अथ मासगणनात्सु लघुक्रियया
ग्रहणद्वयसिद्धकृतेभिदधे सुटसर्ववियानतिथीं श्रवणसनादिविशेषचमत्कृतये १
मासगणनात्सु तरो लघुक्रियया ग्रहणद्वयसिद्धये सुटसर्ववियानतिथीन् तथा व
पुंषि विंशतिग्रसनं ग्रासः इत्यादिविशेषचमत्कारदर्शनार्थं अभिधास्ये तत्रा दो
देयकानां देयोभाषः खं कृताभूदशा के रुद्राः शैलानागचंद्रा विधाते वत्तेश्च वज्रि
एश्चंद्रा एवारा ये हो व्यंघ्रिने दाध्ययः सुः २१ अर्के भाघोराणाघोऽयं देयः स्यात् खं भूक
तादृश इति विधाते व्यगे रुद्राः शैलानागश्चंद्राः देयः स्यात् वत्तेश्च वज्रि एश्चनुदेशचंद्र
वा एव एकपंचाशत् एतेषु यंच चत्वारिंशत् अत्रोपपत्तिः ग्रंथशकादौ रविचंद्राहणं
देयप्रथमपुत्राः सन्ति एवं राहुदेयं त्यक्ता विधातः कृतः सर्वदेयसु सिद्ध एव वत्तेश्च
इत्यमंद के द्रः चंद्रो च देययो रंतरं जातस्तस्यापि देयः एवं तच्छकादौ यन्मध्यमं तिथे
की रणार्थं पक्षचालनमिग्रहेषु देयानि ततो लाघवार्थं येषु वप्रदिव्यदेयाः पठिताः २

र. २२
५५

अथ ध्रुवानाह भागोः खंभः खगोलः ध्रुवः स्याच्छेलाः कर्क राशिपूर्वो व्यगोः स्यात् व
 तस्योकाभरसाश्चापतिष्ठावाशघस्याक्षाः खगोलकर्क राश्याः ३ भागो स र्धस्य खंभराश्या
 यः अथ राशिपूर्वो ध्रुवः स्यात् व्यगोः शैलाः सप्तकुरेकः अर्की द्वादश ध्रुवः स्यात् वृत्तस्य
 कानवभरेकः रसा घट् अथ तिष्ठावाशघस्य अक्षाः पंच खगोलवतर्क राश्याः घट् त्रिंशत्
 अस्योपपत्तिः एकादशमिवर्धमिते चक्रं अतो हि एकादशवर्क हरिणा द्रव्यादयः पूर्वोक्तव
 त्साधिताः ते ध्रुवसंज्ञा इति ३ अथ मासगणनात् स र्धविधा तावेकवर्तेन साधयति मासोपपत्ते
 दिगुणितान्नगणनिराश्यादिना रहितमासगणो रविः स्यात् मासाग्रहाणि विनिजत्रि
 लको अतेशमासां प्रितुल्य कलिकाः स्युरयं विधातः ४ दिगुणितान्मासगणान्नगणनः स
 न्नवप्राप्तां लब्धं चंद्राश्यादिफलं तेन रहितो मासगणो मध्यम रविः स्यात् अथ यावत्ते
 मासगणे मासास्तवत एव ग्रहाणि राशयः स्युः विगतो निजः स्वकीयस्त्रिलको येभ्यस्तेन
 या एवेभ्यो मासा अंशभागाः स्युः मासानां यो धिश्चर एतत्तुल्या एव कलिका अयं वि
 धाताः स्यात् अत्रोपपत्तिः यदि कल्प्यं चंद्रमासैः कल्प्यग्रहभगणानां राशयो लभ्यंते त
 देकमासेन किमिति लब्धाय कथं कस र्धविधाते वृत्तवारादिकाणां मासगणानां यो
 नुपातः पृथक् मासेनैतदेव मासगणो न किमिति अत्र रूपहरस्याविवृतत्वात्त्राशे कृते मा
 सगणे नैवेते गणनास्ते ग्रहाः स्युरित्यत्र गणानां चतुः स्थितत्वात् मासगणो कथं स्यात् ग
 णनेने उक्तं दृष्ट्वा आचार्येण खंडगुणनानि सर्वत्र विहितानि तत्रादौ रवेरयं मासगणः २६ ॥ ६

ग्र. टी.
५५

55

अत्र खं उगलानार्थ एको राशिरेव धतः प्रतो मासगणनत्वे रविः स्यात् ततस्तदेकस्माच्छु
दंशे खं ५२ १४ इदं सप्तयथा सवर्णिने जात उपरि द्वे प्रतो द्विगुणमासगणनसप्तय
विलम्बमासगणे न्यूनीकृतं रविर्भवतीत्युपपन्नं तथैवायं विद्योतमासगणः १० ४ १५
प्रत्रैकराशिरेतो मासा एव राशयः शेषस्यापि खं उदयं कृतं तत्रैकं खं उ ४ इदं त्रिभिः सव
र्णिने जातौ भागस्याने द्वे प्रतो मासा द्विगुणास्त्रिभक्ता इत्यत्रापि यो राशिर्द्विभाग एव ते त्रि
भिर्भज्यते स तावत्स्वत्रिभागेन एव भवति प्रतो विनिजत्रिलमासा भागः स्युरिति प्र
त्यखं उ १५ इदं चतुर्भिः सवर्णिने जातं कलास्याने रूपं प्रतो मासां चितुस्त्यकालिका इत्यु
पपन्नं ४ प्रथेक वृत्तेन वृत्तवारादिकं साधयति यास्मिंशकेन रहिता मनुतषमासा वृत्ते
गणा भ्रुकुलकास्तु उवलं गहादि स्वाङ्गचित्ते दिनमुखं मनुतषमासा मासौ यतो दशगु
णा द्विगुणा त्रिगुणा ५ मनुभिश्च नृदशभिस्तथा भक्ताः वशिष्ठा ये मासास्तै तषस्या इपश
केन सप्तभागेन रहिताः संतो गहादिवृत्ते स्यात् परमे तस्य गणस्य मासगणस्या भ्रुकु
भिर्दशभिर्लब्धं तेनाद्यायुक्ता भागा यस्य तदेवं भूतं कार्यं तथैव मनुतषमासाः साङ्गना
चित्तायुक्ताः संतो दिनमुखं वारादिकं स्यात् दशगुणा न्मासगणा द्विगुणेः सप्तविंशत्य
धिकशतत्रयेण या त्रिर्लब्धः तथा युक्तं युक्तं कार्यमित्यर्थः प्रगणाः प्रयोजनभा
वान् मनुतषमासा इत्युक्तं प्रत्रैको राशिर्धृतः एकश्च द्धुवः ११ १८ प्रस्यापि खं उदयं
कृतं १० ६ प्रत्रैदं खं उ ४ १० सप्तभिः सवर्णिने जातं तैरूपं राशिस्थाने प्रतो हि स्वा इपशके

राम
५४

न रहितेति अवशिष्टखंडं ६ दशभिः सवर्णितं जाते भागस्याने रूपा १ राशि स्याने प्रतोहि
 गणभ्रुकुलवायलवमित्युक्तं ययने प्रत्रतिथिवारस्याये मासगण १३१५ प्रत्रखं
 ३६ यं १३१ इदं द्वाभ्यां सवर्णितं जाते गणस्याने त्रयं द्वयो राशिस्त्रिगुणो द्वाभ्यां भज्यते स
 खाही नित एव भवति प्रमत्वे १५ इदं भगुणैः सवर्णितं जाता गणस्याने दश १ प्रतो ६
 शगणाद्गणप्रियुक्तमित्युक्तं ५ प्रत्रध्रुवकक्षेपकायो ज्ञा इत्याह मासगणान्नितो
 रविरूनप्रक्रहत ध्रुवकेन निजेन संकलिता इतरे यचतेसुः क्षेपपुता निजमासिसितं
 ते ६ मासगणान्नित उत्यादितो रविः निजेन खेन चक्रेण हतेन ध्रुवकेन क्रनः कार्यः इत
 रे विपातादयः तेन संकलिताः संयोज्याः ततस्ते सफीदयः स्त्रीयेन क्षेपकेण पुताः संतो नि
 ज्जोष्टे मासिसितं ते दर्लिमां स्यांते स्युरिति प्रत्रोपयतिः चक्रहता सुध्रुवकग्रहेषु क्षिप्या ए
 ववर्षाणामेकादशतषत्तामत्र २ वे ध्रुवको द्वादशश्रद्धोस्ति प्रतस्ते इने रविः कार्यः
 प्रम्ये योज्या एव क्षेप्या सुयोज्याः यतो ग्रंथ शकादिमा २ भ्या ग्रेसरकालादेव ग्रहाः साधिताः
 प्रतः सख्यादेः सकाशात्साधिता ये ग्रहास्तु एव युक्ता एवेत्युपयन्नं पादिककालनं क्षे
 पेष्टुक्षिप्रमस्ति प्रतः यौलिमां स्यां त कालीनाः स्युरिति ६ प्रथपादिकं चालनं कथय
 ति रवौ पादिकं चालनं खंडदेवा विपातेन भोवाण चंद्रानखाश्च षड्की पुण्यक्षामदा
 छे च वते दिना येन भोना व्ययो कालवाणाः सर्वपादिकं च दशदिनभवं एतज्जाल
 नं खं प्रम्यं राशयः इंद्राश्चतुर्दशभभाः देवास्त्रयस्त्रिंशत्कलाः विपातेन भः प्रम्यं राशयः

८ अथैषस्कृता ५६ कु। वृत्तेः शराः पंचवाह्यपञ्चत्वारः त्रीधवः त्रिपंचाशत ८

ग्रं. टी.
५५

56

वा एचंद्राः पंचदशभागः नखाविशतिकलाः दृतेष्वराशयः अर्की द्वादशभागः पुगदाश्र
नुः पंचाशत्कलाः दिनाद्येकाराद्येनमः अन्ये वाराश्चत्वारिंशद्दुटिकाः वा एव
णाः पंचपंचाशत्कलानि अत्रोपयतिः पूर्वमनुपातादुवादीनां मासगणः साधिताः संति
तैषां सार्धचालनं कृते अमांतकालीनग्रहसाधनार्थमिति एतदेव द्वादशगुणं घण्टास
चालनं चतुर्विंशतिगुणं वर्षचालनं भवतीति सुगमं । अथ वा एमासिकचालनमाह
शरावेदयत्ता भुजंगाग्रयोर्केव्यगौषस्कृता कुश्रवा एमासिकं स्यात् शरावाह्यस्त्रीष्वोभा
दिहृते दिनाद्येति ये द्वौ भवभूदिनाद्ये ८ शराः पंचवेदयत्ता अतिविशतिः भुजंगाग्र
योः पंचाशत् इदमं केव्यगौषासिकं चालनं स्यात् तिथेदिनाद्ये द्वौ भवा एकादशभूरेकः
इदंतिनाद्ये चालनं स्यात् ८ अथ येतिथिसाधनमाह अभिमततिथिसिद्धे प्राकरेया
स्तुतिथ्यः स्वयुगरसलवोनाश्चालनं स्यादिनाद्ये स्वयुगरगणलवोनाश्चालनं स्यादिनेशे
रागुणनवलवोनाश्चाविश्वनिघ्राश्च वृत्ते ८ अभिमतायाः इषायास्तियेः सिद्धेशक
पौर्णिमा पौर्णिमास्याः पूर्वपरेपश्चाद्यो वंत्य इत्येतिथ्यः स्युः साखस्य युगरसले वेनचनुस्तिं
शदंशेन कृतास्ता एवतिथ्यः दिनेशे सख्ये लवाद्यं भागाद्यं चालनं स्यात् ततस्ता एवति
थ्योविश्वे सुयोदशभिर्निहन्त्यते गुण्यते तास्तयाततः स्वस्य गुणनवलवेन त्रिनवनिभा
तेन कृता वृत्ते चालनं स्यात् अत्रोपयतिः अत्रैकं चांद्रदिनमानं ५८३४५ यद्येकतिथ्यावेत
तदेव तिथिभिः किमिति इदमिष्टगुतिथिगुणं रूपहरस्याविकृतत्वात्तत्राशः अत्रखंडगु

राम
५६

एनार्थमस्यैक एव गृहीतः अत इदमेकश्रुतं कृत्वा जातं ॥ ५६ ॥ ५ चतुः षष्ठा सवर्णितं तु
 र्वं रूपं अतः स्वयुग २ सलवो नास्ति ययो वाराघे देवाः क्वमणमग्रे धनमिति चालने यु
 त्तमस्ति अथ २ विचालनोपपत्तिः तत्र २ वेष्मां इदिनां तवर्तिनिमध्यगतिरियं भाग्या ॥ ५८ ॥ ४
 अस्याप्येको गृहीतः अत इदं रूपश्रुतं जातं ॥ ५६ ॥ इदं चतुः शिंशत्सवर्णितं जातमूर्धं रूपं
 अतो युगगणलवो नास्ति ययो २ विचालनमिति अथ वतचालनं वत्तस्य चंद्रमंदके
 स्य चंद्रदिनां तवर्तिनीमध्यगतिर्भाग्या ॥ ५९ ॥ ३ अस्यास्त्रयो दश गृहीताः अत इदं
 त्रयो दशश्रुतं ८२३ इदं त्रिनवतिसवर्णितं जाता ३ इदं त्रयोदशेव अतो विष्टनिष्ठाः स्वत्रिन
 वतिभागे नास्ति ययो वतचालनमिति अथ २ विस्पष्टत्वा र्थं तिये २ विस्पष्टत्वा र्थं सूर्य
 चंद्रयोर्मंदफले साधयति अथ विष्टार्कगेश २ दशः खंडानि तैर्वत्तदोर्भागं त्रीं दुलवप्रमे
 क्मगनघोचिष्टविष्टाशयुक् प्राग्वत्स्यात्स्वमणकलंचित्ति २ वेः के द्राद्यदन्यच्च तद्या तं
 खंडां गनितोलवोकुरुतयोः कार्यं पुनः संस्कृतिः १ एता निखंडानि स्युः अथ विः सप्त द
 श अथिः यो ३ शवषाश्रुतुदश अर्की द्वादशगणवो नवशगः पंचदशे द्वौ एतैः खंडकैः
 कृत्वा वतस्य दोर्भजः तस्य ये भागाः तेषां यस्त्री दुभिस्त्रयो दशभिर्लवः भागे यन्मितः स्या
 ततन्मितानां खंडानां मेकं त अतत अगतेन भोग्यं खंडकेन हन्यते ततथा एतं भूतस्यो
 दिष्टस्य शेषस्य पस्त्री दुलवस्त्रयो दशभागः तेन तत्खंडे मयुक्कृतं सत्प्रागदितवत्ते मेवादि

न. शी.
५७
57

षड्धे धनं नुलादिषड्द्वैसृणं चंद्रफलं स्यात् इत्यनेनैव प्रकारेण रवेर्मंदकेंद्राद्रुजादिविधिना
एभिः खंडैः सूर्यमंदफलं साध्यं तद्वापि द्विभक्तं ततः स्वस्यांगलवेन कृत्वा नितं कार्यं तयोः स
यि चंद्रमसोः संस्कृतिः कर्षी संस्कृतिर्यथा धनधनचोर्ध्वगः सृणुकोर्ध्वगः धनलीयो रं
तरमिति अत्रोपपत्तिः अत्र च तत्रयो दशभागै रं प्रकल्प्य पूर्वोक्तवन्मंदफलं खंडानि सा
धितानि राशि त्रयमध्ये सप्तैव एतानि मंदफलं खंडानि सावयवान्यतो हि यंच दशगणानि
निःशेषाणि भवन्त्यतः पंचदशगणानि कृत्वा पठितानि अत्रैव फलार्थमनुयातः यदि त्रयो
दशभागै रेकं खंडं तदेव च तदोर्ध्वगैः किमिति लब्धमिति खंडानामेकं कार्यं ततः शेषा दनु
यातः यदि त्रयो दशभागै र्भोग्यं खंडं ततः शेषांशैः किमिति लब्धं गतं खंडं योगे योग्यं तत्फ
लं स्यात् धनार्णोपपत्तिः स्य षोडशगणधिकारे उक्तैवास्ति एव रविकेंद्रादपि मंदफलं साध्यं
तत्र लाघवायैमिरेव खंडैः रविकेंद्रादपि फलं साध्यमित्युक्तं अत्र चंद्रफलं केन भक्तं रवि
फलं स्यादिति ज्ञानार्थं सूर्यफलेन परमेण २२२५२ चंद्रफलेन परमेण ५२ भक्तं लब्धं अत्र
चंद्रफलं घातं एवं द्विभक्तं चंद्रफलं २३ सूर्यफलाधिकं २३ भवत्यतो यदि धिकं शेषं तत्किं द
धिके द्विगुणस्य षडंश अत इत्युक्तं स्व षडंश विवर्जितमिति एवमुभयोः फलयोः संस्कृतिः कार्यं नि
योदेयत्वात् अप्यहरं साधयति वृत्तैष्यदलाद्रसापि युक्तादिरहिता कर्क मृगादिके च व
त्ते मगणं शश्ववहूयो हरः स्यादप्यसूर्यचरफर्वयुक्तवत्स्यात् ॥ वृत्तस्य यत् एष्यं दलं भोग्य
खंडं तस्य घातसाप्तिः षडंशः तेन मगणं शश्ववहूयो हरः स्यादप्यसूर्यचरफर्वयुक्तवत्स्यात् ॥ वृत्तस्य यत् एष्यं दलं भोग्य

राम
५८

क्ता रहिताः ककीदिषड्गुक्ताः मकरादिषड्गुक्ताः संतो हरः स्यात् अथ सूर्यचंद्रदिनमाणादिने
 पूर्ववत्साध्यं अस्यापयतिः इयं फलसंस्कृतिसिद्धौ देया ततो घटीकरणार्थमनुपातः यदि ग
 त्पतरकलाभिः षष्टिघटिकास्तदाभिः फलकलाभिः कतिघटिकाः एवमत्र फलभागानां पूर्वक
 लीकरणार्थं षष्टिघटिकां संन्यस्य गुणः एतत्फलं पंचदशगुणितमस्मिन्नावधेयत्वात् अतः प
 चदशहरः गुणहरयो हरेणार्थवर्तितयोर्जीतो गुणः ४ इदानीं षष्टिगुणः अतो गुणकतो गुणः २४
 हरस्तु गतं तत्कलां सास्तु मध्यमा एव गृहीताः ३१ गुणहरयोऽनुर्विशिष्टा पवर्तित
 योर्जीतो गुणः १० हरः ३२ फलसंस्कृतिर्दशहतेत्यग्रे उक्तमस्ति अथ हरे मध्यमः अत्र स्य
 षत्त्वयथा अत्र भोग्यावडं परमं इदं केन गुणं परमं गतिफलं भवति अत्रेदं भोग्यावडं
 वेदैर्गुणं तत्तदनुर्विशिष्टा पवर्तितगुणहरयोर्गुणेनापवर्तितयोर्जीतो हरः षड् इदं फ
 लं सगुणं शखवह्निमिते हरे संस्कार्यं तत्र ककीदिषड्गुकेन्द्रे गतिफलं धनं अतो युक्ता इति
 मकरादिषड्गुसंज्ञं अतो रहिता इति एवं ज्ञातः स्यो हरः अतो हि फले संस्कृतिर्दशहता
 हरो नाऽप्यस्य पयत्रे तदेवाह नाऽप्यस्यः फलसंस्कृतिर्दशहता हीरो हता यो चरं साधे ल
 द्वा ए कं त्वयो विघटिकरः यस्माद्द्वारा प्राग्धनम् स्वाधूनो तस्यो जनान्यप्यतिथिः स्य
 तिथि त्रिभिः संस्कृता तत्तत्संस्कारघटी समाश्च कलिका देया व्यग्रे चो ह्यग्रे १२ फल
 योः संस्कृतिर्दशगुणस्य हरभक्ता सती नाऽप्यस्यः अथो चरं साधे लद्वा ए कं विघटी

ग्रही
५८

58

तल्लक्षणकंधनंचेतदास्त्रं स्त्रं चेतदा धनंमिति स्वांघ्रिणास्त्रचरणेनऊना निरेखास्त्र
देशंतरयोजनानिरेखातः पश्चात्स्वंपरेस्त्रं पूर्वस्यांघ्रिभिः कलेरेभिः संस्कृतानिधिः
स्वप्नस्थानतत्संस्कारः तेषां कलानां यः संस्कारः तत्समाः कलिकावगो ३स्मगोचदेयाः अ
त्रोपपत्तिः कलनाङ्गीकरणोपपत्तिः पूर्वमेवोक्ताच २व्यसत्वे हेतुर्वया यद्देष्टुं तति
यो धनं यद्देष्टुं तेदं भोग्यत्वात् अतश्चरं विषयि मरेखास्त्रदेशंतरोपपत्तिः पूर्वप्र
तिपादितानिधिः रविचंद्रांतराद्रवति अतो गत्यंतरादनुयातः यदि भूमध्ययोजनैः
४८०० गत्यंतरं कलालभ्यंते तदा रेखास्त्रदेशंतरयोजनैः किमिति १ न घटीकरणाय
मुपातः यदि गत्यंतरं कलामिः षष्टि घटिका ६ सदा गभिः किमिति गत्यंतरं कलानु
लयोर्गुणहरयोर्नशः पुनः कलस्य घटीकरणार्थं षष्टिर्गुणः ६ एवं गुणपातो गुणः ३६
०० हरः ४८०० गुणहरो द्वादश शतावर्तितो गुणः ३ हरः ४। अतः स्वांघ्रिना नि योजनानि पलानि
पलानि स्युरित्युपपन्नं एतत्कलसंस्कृतानिधिः स्वप्नभवतीत्युपपन्नं रविग्रहमध्यमतिथ्यं
तकालीनो तयोः स्वप्नतिथिकालीनकरणार्थं कलसंस्कारघटीभिश्चालनं अतो लाघवा
र्थं स्वांघ्र्यांतरत्वात् तत्संस्कारघटीसमाः कृताः सूर्यवगो देयास्तौ तात्कालिकौ मध्यमौ भव
त इति अतस्तयोः स्वप्नत्वात्थं कलं साधयति सखा हिलवमिन वजं कलं पुनर्गुणं लिप्तास्त्राकुरु
चतयोः स्युटौ चतौ स्तः द्वित्रं श द्विगुत हरः कृशानुभक्तश्चंद्रस्य प्रभवति विंशमंगलाष्टम ॥३॥
इना तत्सूर्यजायते तया एवं भूतं कलं स्वस्या हिलवेन चतुर्विंशित्यंशे न युक्तं पुनर्गुणं चतुर्गुणि

राम
५८

तं सत्तालिनाः कलाः सुखास्तयोः सर्वविपातयोः कुरुतौ सुखे च सः विभ्रंशौ यौ दौ ताभ्यां युतो
 हरः कृशानुभिस्त्रिभिर्भक्तः सकलमंगलाय चंद्रस्य विंबं प्रभवति अत्रोपयतिः अत्ररविफलं
 पंचदशभिर्भज्यं पर्वपंचदशगणितत्वात् अतः कलायैष्यद्विगुणः गुणहरयो हरयो हरिणा
 पवर्तितयोर्जातो गुणः ४ अतो युगयुमिति अत्र प्रथमं रविफलं परममेतावत् २५३१ धत्ते ए
 तन्मितं धार्य २१३१ अतो नयो रत रमिदं ५० इदं सवर्तितं चतुर्विंशत्या जाते द्वयं फलं तस्य
 मेव अतः स्वारिज्जवमिति ताः फलकलाः रवियुगो देयाः तौ सुखे भवतः अथ चंद्रविंबस्योपयतिः
 अत्र गते विंशानुयनं कार्यमित्यत्र हरो विगतिर्येऽमतो हरादनुयातः यद्यस्मिन्मध्यमहरेण
 चंद्रविंबं १४० तदेव स्य हरेण किमिति अत्र गुणधरे हि त्रिगुण सप्तोतः अत्र विभ्रंशौ दौ दौ यौ
 ततस्त्रिगुणचंद्रविंबं भवत्यत उक्तं विभ्रंशद्विगुणहरः कृशानुभक्तश्चंद्रविंबमिति अथ सूर्यविंबं भूम
 विंबे साधयति स्वाध्यासात्कीर्णतदलपुतोनाः स्वकेंद्रकुली २ नक्रादेः स्याद्वरिलवभवाग्रग
 लायकं विंबं हारो वीयुः स्वतिथिलवपुत्ता कुभाभ्यां धनं ली स्वाध्यासात्कीर्णतदलमतो नक्र
 ककदि केंद्रं १४ स्वाध्यासि श्रुत्वारिंशद्विराज्ञं भक्तं स्यात् अर्कस्यागतं खंडं भोग्यं खंडं नेन य
 रिलवभवा विगताः खंडलवा येभ्यस्तेषां भता भवा एकादशयुतोनाः कार्यः कदेत्याह स्व
 केंद्रं सूर्यस्य मंदकेंद्रं कुली २ नक्राद्ये सति ककाद्ये युताः मकराद्ये नृनाः संतः अंगुलादिः स
 र्वविंबं स्यात् विगता इयवः पंचयस्यास्तथा एव भतो हारः स्वस्य तिथिलवेन पंचद
 शांशौ नयुक् कुभा स्यात् अस्या कुभाया राक्षेः पचांशद्विराज्ञं भक्तमिदमर्कस्यागतदलं भोग्य

ग. वि.
५६

59

खंडं तत नक्रककीदिके द्वे धनं कर्कदीर्घं तद्वृद्धाया विवं भवतीत्य
 त्वर्थः अत्रोपपत्तिः मध्यगतिप्रमाणेन २ वे मध्यविं वमिदं १०५० यदि मध्यगत्या इदं तदा स्य
 वगत्या किम् अत्र भोग्य खंड परमत्व गतिकल परमत्व मित्यत्र भोग्य खंडादुति कलं प्रसा
 ध विवं सा धं तदत्र परम विवं ११५५ अत्र योर्मध्ये यो रं तं २५ इदं परम भोग्य खंडं स्यात् १०
 अथ च त्वादिं शत मो भागः अयं मध्य विवं देयः कर्कदीर्घ गतिकलं धनं अतो पुताः मकरा
 दी गतिकल मल अतो हीनः एवं रवि विवं भवति अथ भूमा विं वोपपत्तिः अथ चंद्र म
 ध गति वशात् ज्ञातं इति भाषाः अतो वपत्तिः अतिपादि प्रमेया तिसु गमा च अथ ग्रास
 का धमति मध्यगत्या एव विं वो हरो य वेद यो क हतो यो नो भुजा शोः हीनः भवता इति हि
 त्वा च चंद्रो र्जित रुचो गलं दिकं वा १६ अयं हरः स अंशो विं वित्त स दं दे स तु वि हि म
 ते गुणपते अंके न वि हि तौ भक्तो व्यगु भुजा शो हीनः कार्यः चेद्दी नो स्यात् तदा ग्रह एव भवता
 सि ततः तं भवेदेकादश भिस्त इति गुणितः अदि हस्त भक्तः इदं फलं शीत रुचं प्र
 स्या गुलादि धं चंद्रो प्रकाशतरे ए स्यात् अत्रोपपत्तिः
 भूमा विंव उमेकं २० इदं मध्य हर स्था ३२ यो नित स्य स्य ति थिल वयुक्त स्य समा भवति अ
 तो हि स्य व हरा देव सा धं तदत्र सूर्य गतिकलो सं विंव भू धाया काम स्यां दे पंतत्र भो सूर्य
 भोग्य खंड स्य धं चा श दं शो देयः इति दृश्यते अतो हि परमं भोग्य खंड मिदं १० किं चिद्वा
 ५०५४ भक्त रवि गतिकलं भवति २१३ तदपि सप्त भक्त भूमा खंडं भवति अतो यं हर धा

राम
५६

तोयं हरः ५० भोग्यं चंद्रं चंद्राश्रितं तत्र भूभावं देवमकरादौ सरणं फलं गतिः अतस्तद्भा-
 यां पुन्यते ककीदो धनं फलं तद्भायां नूनं भवति एवं विंवादि प्रसाधे दानीं प्रसाधग्रहणं
 संभूतिमाह सात्वेवंतिथिपूर्वकं ग्रहणं जंशेषं भवेत्यर्थवत्प्राप्तासैरुत पक्षवर्जितयुतः
 पक्षेयवा लोकयेत अर्के नुग्रहणं व्यगे भुजलवै सिध्यत्यर्थे स एव गोपीये य सुधरे धुरा
 त्रिगति यो वाह निशामाश्रिते ५१ एवंतिथिपूर्वकं सात्वा शेषं ग्रहणं जंशरस्थित्यादि पूर्वव-
 द्भेदग्रहणं तत्रावदेत अर्के द्वेः सूर्यचंद्रयोर्ग्रहणं प्राप्तासैर्ग्रहणं दम्यद्रहणं अथवा प-
 क्षवर्जितयुतैः प्राप्तासैः साद्रूपं च मासैर्वा आलोकयेत ग्रहणं संभूतिं पश्येत् तत्संभवमा-
 ह अर्गे भुजलवै भुजभागे सिध्यत्यर्थे साद्रिग्रहणं तद्यथा सूर्यग्रहणे यदा व्यगुरुत्तर-
 गेले तदा तद्भुजं शौ सिध्यत्यर्थे रेवग्रहं यदियाम्मा भुजभागास्तदा व्याधिकत्वे ग्रहणं संभवो-
 नास्तीत्यर्थः धुरा त्रिगति यो सत्यां सूर्यग्रहणे नुदिवा त्रिगति यो सत्यां भवति चंद्रग्रहणे नुरात्रौ ति-
 यो सत्यां भवति अथवा ह निशति यो आश्रिते किंचिद्दिनरात्रिस्पर्शति यो सति सूर्यचंद्र-
 ग्रहणे भवत इति व्याख्या अस्याप्यपति प्रतिपादित प्रमेयाति सुगमा च अथवा संसाधय-
 ति सत्रं शरणो नितो हरो यंचेदप्यौ कहतो व्यगे भुजं शोः हीनो भवतादितो हि हस्याच्छन्ने-
 शीतरुचौ ग्लोदिकं वा ५६ अयं हरः सत्रं शोः स्थिभिरुनितस्तद्देदं अनुभिहिन्यते गण्यते ॥
 अर्के नवभि हितो भक्ते व्यगर्भुजं शोः हीनः कार्यः चेद्दीने स्यात्तदा ग्रहणं मेव नास्ति ततः
 संभवैरेकादशमि सादितो गणितः अद्रिहस्तप्रभक्तः इष्टफलं शीतरुचं चंद्रस्या ग्लोदिध-

पति.
६

60

त्रे वा प्रकारे तरे ए स्यात् अत्रोपपत्तिः शरो न मानै कारखंडं सयति मुख्यायुक्तिः तत्र मध्यमं
मानै कारखंडं मिदं १८५२ अत एव भागः साधिताः विलोमविधिना शरवत् व्यगुभुजभागा
भवयुः सप्तभक्ताः शरो भवति अतो व्यसा विधिना मानै कारखंडं सप्तगुणं एकादशभक्तं जा
तो भागः १२ एते मध्य हराद्यथा गच्छंति तथा कार्यः अतो मध्य हरे सत्रं संश हरे गुणे
निते सति सप्त विंशति भवति सप्त विंशति र्कवच्च नुर्गुण नवति भिर्भज्यति नव द्वाद
श भागा एव भवति सप्त विंशति भवति अतः सत्रं शगुणे नित सत्र नुर्गुणे नव भक्तो भागः
सुः तेभ्यो व्यगुभुजभागा ऊनाः कार्यः शरस्य नूनी कर्तव्यत्वात् ततो भागा भव गुणः सप्त
भक्ताः १२ अत्रे अंगलाघं च द्रस्य भवतीत्युपपत्तेः अथ रविग्रहो ग्रासान् यनं स्पूलमाह
अमं तनतना डिकां छिरहिता पुतात्या करे गहादिक रवेर्न तं शकं संशकं संशारिताः व्य
तोर्भुजलवाः सुः राः स्युरथ सप्तश्रद्धाश्च ते निजार्द्ध सहितारवेः स्थित मंगुलाघं सुदृग् १०
दर्शित काली नं यत्नं तस्य नादिकाया स्नासां मं धिश्चतुर्थी शो राश्या दिक्ते न शक्यं न ते
रहिता गृहादिकान् रवेः स्फुट्य रे वशिष्ठ मन ते पुता तये न तं शकाः स्युस्तस्य क्रान्त्यं शकैः
संस्कृतान् तं शक भवति तेषां न तभागानां यो रशं शकः षडंशकस्ते न व्यगोर्भुजलवाः संस्का
रिताः एकदिशो र्कगः मित्रदिशो रंत रमिति ते स्फुटाः स्युः ततस्ते सप्तश्रद्धाः कार्यः यदि न
श्रद्धंति तदा ग्रहणमेव नास्ति ते निजे नार्द्ध सहिताः संतो रवे रंगुलाघं स्पष्टं स्थितं ग्रा
सं स्यात् इति व्याख्या अत्रोपपत्तिः अत्र रविग्रहो लंबन न्नति साधनं विज्ञाति देवैः

राम
६

ग्रहणं संभवोऽपि न जायते अतः स्थले लंबननती साध्ये तेन गतघटीनां चतुर्थी शो लंबनं ।
 तद्दर्शते देयं पुनस्तत्कालीनमाश्रयं च संशः सरवोऽर्धकपाले पावत्पत्नी क्रियते पश्चि
 मकपाले युक्तः क्रियते तत्रिभोन लग्नं भवति अत्र चतुर्थी शसंस्कृतस्य पंचमं शः केवल
 चतुर्थी शतुल्य एव भवति अतो न तद्घटीनां चतुर्थी शः पर्वपरं न ते रवौ हीनाधिकः का
 र्यः तत्रिभोन लग्नं स्यात् तस्य न तो शाः कार्यः तेभ्यो नतिः साध्या सा शरेण संस्काराणि सस्य प्रः
 शरो मा नै कखंडा त्रिका सनी योगासः स्यादित्यत्र लाघवाय न तभागे स्य नति भागोः क
 गुभुजभागा एव हीनाः कृताः तद्यथा न तभागा नां चतुर्थी शः स्थूलानति भवति नति
 सुस्पष्ट शरखंडं अतो स्या भाग करणार्थं सप्तगुणः एकादशहरः एवं चत्वारो हरः एव
 जातो हरघातो हरः ४४ गुण हरयो गुणे नापवर्तितयोः लब्धा हरस्थाने षड् न तां शरसा
 शसंस्कारिताः व्यगुभुजभागाः स्युरिति अत्र रवेर्मा नै कखंडा मिदं ११ मध्यं क्रियधो
 भुजभागेभ्यः स्यात् इति तानां र्थं सप्तगुणमेकादशभक्तं जातं मिदं जाता भागा अत ए
 तेषु भूतेषु सप्तभ्यो नूनेष्वेव ग्रहणं अथ सप्तशुद्धाः शरार्थं स्थूलत्वा त्रिजार्द्ध सहिता
 इति तदंगुलादिकं सप्तग्रहणे धृत्रं भवतीत्युपपन्नम् अथ पर्वशानयनमाह व्यगुम
 ध्यपर्व सप्तगुणो द्विगुणो बलिजादिजे व्यगुग्रहे कुपुतः स्मृतचक्रसंज्ञकपुतो विधितो ग
 तपर्वमेव निहतो वर्धितः १८ क्षेत्रचक्रपुधुवयुक्तस्य व्यगो मध्योऽयः पर्वयगुणः मध्यग्रः

प्र.सि
६१

61

हानयने राशयो दशभिर्भज्यंते कलं पर्वयः स पर्वयः पगलो द्विगुणः कार्यः वलिजा ॥ ६
गेनुलादिषु द्विस्थे न्यगुग्रहे सति कुपुते एकपुतस्ततो से स्थितं पञ्चक्रसंज्ञं तेन युक्तः त
तो मुनिहृतो वर्धितः सप्तभक्तः शिष्टः सन् विधितो ब्रह्मणः सकाशात् शेषं नुन्योगतः प
र्वग्रहणपतिः स तथा पर्वेशः स्यात् पर्वेशः सप्त उक्तं च काराहसंहितायां धर्मासोत्तरव्या
पर्वेशः सप्त देवताः क्रमशः ब्रह्मशरीं दुकुवेरावरुणाग्निपमाश्रुविशेषाः अत्रोपपत्तिः
मासषड् न एकः पर्वेशः वर्षमध्ये द्वौ वर्षमध्ये तु व्यगुपर्वयोर्व्येकः अतः स द्विगुणः पर्व
शः स्यादित्युपपन्नं सराशिषु द्विस्थे एव यतो रशिषु द्वानंतरमेकवर्द्धिः अतस्तुलादिके
व्यग्रे कुपुते इति अत्रैकादशवर्षात्मकं चक्रं तन्मध्ये द्वाविंशति पर्वेशास्ते सप्ततथाः
एकश्चक्रं तुल्य एव भवति अतश्चक्रमुत इति पर्वेशः सप्त अतः सप्ततथा इत्युपपन्नं न
त्त्रचक्रोत्पन्नं पर्वेशस्य योजितत्वात् सर्वचक्रपृथुवयोगे नोत्पद्यत इति चेद्भ्रान्तोऽसि न
त्येकचक्रे निरवयवेकादशभागणाय नयेन चक्रोत्पन्नं पर्वेशयोगे चक्रपृथुवयोगो न
र्थकः स्यात् किं त्वेतावान्नगणादिव्यगुः २२ २१२ तत्र राश्यादिरयं ध्रुवः ७१ १२ चक्रपृथु
र्वयोगितः इदानीं चक्रधैकादशयोग्या ग्राचार्येण त्वेकादशे स्थिते एवं चक्रपृथुः
पर्वेशयोगे जितस्तदपि युक्तं मेव न त्वेवंग्रंथादिव्यगुणगणानां तदुत्पन्नं पर्वेशस्य वा
योगेन प्रसज्येत वा ठं तदुत्पन्नं पर्वेशस्य न्यमितत्वे न योगेन नोक्तं मित्यवगध ननु च धर्मा
सवच्चैकः पर्वेश इति वराहोक्तं सशब्दस्य चांद्रमुख्यत्वाच्चंद्रवर्षपर्वेशविति गम्यते तेन युन

१२
६१

रेकस्मिन्भागाभूति नचैकवर्षेव्यगुणोप्येक इतिवाच्यं गणेनाधिक्यदर्शनात् अतएवभागे पर्वश
 द्यंयुक्तमितिचेदत्रप्रमः ग्रहेषुशक्रवितेशवरुणमित्रयमाः क्रमात्पञ्चानभागेव्यपुगितिगुणानधि
 पाः ॥ इतिग्रहमिहोक्तोक्तिश्रवणादेकभागेद्वौपर्वशावित्येवयुक्तंवायहोक्तिर्येचकचंचिन्नेपेतिविस्तरम
 यादिरामः अथसूर्यचंद्रसाधयति तिथिरविहतरंशास्तेषुकोकोविधुः स्यादथजिनगुणहारो ह्यंगयुक्ताहतिः
 स्यात् खचरशारकलास्यात्सूर्यभुक्तिस्ततः स्युर्मपुतिजगतगम्यानाडिकास्तिथ्यपायात् ॥ १२ ॥ द्वादशगुणति
 थिसंख्याभागाः स्युः तैर्भागीर्युतोर्कः विधुश्चंद्रः स्यात् अथजिनेश्वरुर्विशत्यागुणतेसतथाएवंभूतोह
 रः ह्यंगैर्द्विषष्टा युक्रमस्यचंद्रगतिः स्यात् खचरशारकलाएकौनषष्टिकलाः सूर्यभुक्तिर्गतिः
 स्यात् ततः सूर्यचंद्राभ्यामपुतिजानक्षत्रयोगजाः गतगम्याघटिकाः स्तिथेरपापादंतात्स्युः नसू
 र्योदपाद्यतोऽरविचंद्रौ तिथ्यंतकलीनौ तास्तिथिघटीयुक्ताः सूर्योदयान्नक्षत्रयोगघटिकाः स्युरित्य
 र्थः अत्रोपपत्तिः सूर्यचंद्रान्तरेद्वादशभागानुल्लेकास्तिथिर्भवति अतोद्वादशगुणतिथिः सूर्य
 चंद्रान्तरभागास्तेरवोपावृत्तिर्यंतेतावच्छंद्रोभवति अत्रगत्यंतरंचतुर्विंशतिभक्तहारः कृतोस्ति
 अतो जिनगुणहारः गत्यंतरं तत्रसूर्यगतियोज्यचंद्रगतिः स्यादित्यत्रद्विषष्टिमितासूर्यगतिप्र
 कल्पिता अतो ह्यंगयुगित्युपपन्ने ॥ १३ ॥ दैवज्ञवर्यस्यादियाकरस्यसुतेनमन्त्रारिसमाह्वयेन ह्यंतौ
 कृतायांग्रहलाघवस्यमासौघतः पर्वयुगंसमाप्तम् इतिश्रीमद्भारोशदैवज्ञकृतग्रहलाघवस्पटी
 कायांश्रीमन्मन्त्रारिदैवज्ञविरचितायांमासगणदेवग्रहणक्षयसाधनोधिकारः सप्तमः अथके

७१
६१
६२

वलयं चांगादेव लघुकर्मणा गृहणक्षयं साधयति । अथ वापंतिथिपत्रतो वृत्तस्यः पर्वोत्तरविस्तरम
 सिधेयी मस्यैतैष्यघटीयुतिर्युमानं तेभ्योचगृहणक्षयं प्रवचि ॥ अथ पर्वोत्तरांशः पौर्णमास्यंतो वा
 पंचाद्वयः रविसूर्यस्तमोराहृत् तिथेरथवा मस्य नक्षत्रस्यातैष्यघटीयुतिः गतैष्यघटीयोगोपि ज्ञेयः
 तिथिपत्रस्य युमानमपि ज्ञेयं तेभ्यो ज्ञातेभ्यो गृहणक्षयं प्रवचि । अर्थः । अथ धनसाधनमाह ताराष
 ड्यगुतिथिषा ताम्यनाडीयोगासाद्यगुरविर्दोर्लघोनितास्ते संयुक्तानि जदलभूपकागकाभ्यो
 धनं चांगुलवदनं भवेत्सुधांशोः १ सप्तविंशत्यधिकषडशतमिता विगताः प्रागाः सप्तय
 स्मात्सतया एवं भूतोयस्तिथेयीतगम्यनाडीयोगस्तेन प्राप्ता भक्तालब्धं त्रिस्थं ग्राह्यं ततः
 तेलब्धांशाव्यगुरवेर्यिराहूर्कस्य चेदोर्लघाः भुजभागास्तैरुनितास्ते निजे स्त्रीयेन दले नार्धेन त
 सभूपभागेन षोडशांशेन चलब्ध इयेन युक्ताः संतो भंगुलिपूर्वविधोऽंशद्रस्य धनं ग्रासोपं भवेदि
 त्थः । अत्रोपपत्तिः । अथ चंद्रस्य मध्यममानैकांशं इति १८ । ५५ तिथिघटिकाश्च ५८ । ४ मध्यमा
 मध्यमरविचंद्रगत्यंतरोत्पन्नाः तस्यैव गतेराधिको मानैकांशं इति १८ । ५५ तिथिघटिकाश्च ५८ । ४ मध्यमा
 त्रयस्तत्रैराधिकैर्युतिथिघटिकाः १८ । ५५ तिथिघटी मध्यममानैकांशं इति १८ । ५५ तिथिघटी मध्यमा
 १८ । ५५ तिथिघटी मध्यममानैकांशं इति १८ । ५५ तिथिघटी मध्यमा
 घटीयोगेन भाज्या इत्यत्र तेषां सावयवत्वात् सप्तगुणो भव भक्त्वा रगुणं नयद्या सुघटीयुप ४४

२२७ तिथिपत्र

तदासप्तोनितास्वसुवरीषु ५२ कोभाज्यइतिजाताः ६२२ अतएवतिपिगतैष्वरीयोगेनभा
 ज्ययगभजोगोनास्ततः शरायस्त्रिदलपुताः भागाः स्रस्ताः शरइत्यतोभूपभागान्विताः कृता
 सुत्रंभवतीत्युपपन्नं अथचंद्रविवभूभाविवेकयपति संगपुक्तिपिचरीहृतवाणोक्तवैंगुल
 मुखंविधुविंम दिग्विदिपुक्तिपिचरीहृतदृक्कृत्रींदवौगोलसुखादितिभास्यात् ३ षट्पुक्त
 तिपिचरैष्वरीयोगेपुताः पंचोनसप्तशतमिताः संतोंगुलमुखंचंद्रविंमपात् दिग्विपुताही
 नापास्त्रिपिचरिकास्ताभिर्हृतादृक्कृत्रींदवः द्वाविंशत्यधिकशंत्रयोदशशतमिता संगुलसुखाति
 तिभास्यात् भूलापास्यादितिव्याख्या अत्रोपपत्तिः अत्रमध्यमतिष्यानया ५९५ मध्यमेचंमैद्रविं
 वेः स्मिन् ९५ गुणिनेजोतोभाज्याः ६३ अयंसावयवोऽतः संचारः यचासुवरीषु ५१५ अयंत
 दाषट्पुक्तचरीषुक इतिजातोभाज्याः ६९५ अयंतिपिचरीभिः षट्पुक्तभिर्भाज्यचंद्रविंमभव
 तीत्युपपन्नं अथभूभाविंमसिदं २६५५ अस्मिन्मध्यतिपिगुणिनेजातोभाज्यः सावयवः अत्र
 संचोरोयथाभिचरीभिः ५५५ अयंभाज्यः ९५९२५९ तदादशहीनचरीतां ५९५ कोभाज्यइतिभा
 ज्यः ९२२ अतोदशहीनतिपिचरीभक्तोभाज्याः भूभास्यादित्युपपन्नं अथनक्षत्रचरीभ्योनयन

चटीहतास्तनस्तेसवेराचनदंशभिपुंतास्तेयगुस्फटलवैः अमोनताम्बिरोधिरहितायुतादित्या
 दिनाकृतैर्हीनास्तनोभवसंगुणापकादशगुणः शैलैः सप्तभिर्भक्ताः खरुचः सूर्यस्यस्यगितां
 गुलानिग्रासांगुलानिस्तुः अथवाउडुनाडीभिर्नतत्रचटीभिर्हीतादेवयमास्त्रायसंशदधिक
 शानदयमितास्तेसगामासिपुक्तास्तनोयगुस्फटभुजभागाहीनोस्तेपकादशगुणाः सप्तभक्ता
 ग्रामः स्यादित्यर्थः अत्रोपपत्तिः अत्रसूर्यस्येदंमध्यमानैकाखंडं १५४ इदं सप्तगुणापकादश
 भक्तंजाताः सभागाः ६५२ पम्भः सखः चत्वारस्त्यक्तः शेषं २५२ इदंमध्यतिथिचटीगुणितंजातो
 भाज्यः ९ अतः स्वात्पट्यस्तिपिचटीविहताः सवेदाश्चुपपन्नं नथैवेभ्योभागोभ्यस्येत्पक्ता
 शेषंमध्यनतत्रचटीभिर्गुणितं ५५५- जातोभाज्याः २३ अतो नतत्रचटीभक्तंदेवयमासगमा
 इति पवेजातामानैकसखंशोभ्यभागायगुभुजांशौहीनाः शेषसंगुलीकरणायेभवगुणाशैल
 भक्तोग्रामः स्यादिति सगमे अथसूर्यविंवसापनमेकवृत्तेनाह रविलवउतभानोदोर्लव
 अंशान्त्यैर्विरसलवमदेशांगुलैर्हीनपुक्ता अजचटरसभेर्केविंवमस्यांगुलायंस्थितिसखम
 वशिष्टेपूर्ववद्देयमत्र ७ रविलवैर्हांदशभागैर्पुंनोयोभानस्तपस्येदोर्लवाभुजभागास्ते

षोडशंशस्तत्प्रातिपदिकानि नैर्विरसलवाचिगताः १०८ हीनपुत्राः कार्याः
 कदेत्याह अकेसूर्येऽजचटरसभेसतिमेषादिषड्देहीनाः तलादिषड्पुत्राः संतः तदस्य सूर्य
 स्योग्नाये विवेप्रभवति अत्रास्यतिस्त्वं सतिमदं सूर्यं कालादिकं यदवशिष्टं उक्तादवशिष्टे
 वदत्र सर्ववद्गणोद्धारोक्तिवद्देयमित्यर्थः अत्रोपपत्तिः रविचिं वसथममिदं १५ मध्यगतिव
 शात् अतोमंदकेंद्रं कायं तद्यथारवेमंश्च राशिद्वयमष्टादशभागाधिकं २९ अस्माद्विः
 शोध्यस्त्वस्य भुजं त्रिभाचशोधः कोटिः स्यादित्यत्र द्वादशभागपुत्रसूर्यस्य भुजो हि मंदकोष्टे केंद्र
 कोटिर्भवती प्रत्यक्षसिद्धं अत्र मध्यमस्य सूर्ये विवेंतरमिदं परमं ३० मंगुलाय इदं परमाणोत्त
 वसं शातोत्तयं अतोद्वादशभागपुत्रसूर्यभुजभागशतत्पचंगुलहीनपुत्रं मध्यविवेस्यष्ट
 भवति मेषादौ रवौ सति केंद्रमकरादौ भवति तत्र गतिफलं च अत्रां अतोमेषादौ हीनास्तला
 दौ रवौ केद्रककोटौ तत्र गतिफलं यत् अतस्तलादौ पुत्राः कार्याः इत्युपपन्नं देवतवर्गस्य दि
 वाकरस्य सनेन मन्त्रारिसमाह्वयेन वृत्तौ कृतायां गृहलाचवस्य पंचांगतः पर्वपुगं समाप्तं ६
 इति श्रीमद्गणेशदेवतविरचितगृहलायवस्यदीकौयां श्रीमद्देवतमन्त्रारिविरचितायां तिथिपत्रा

देवग्रहसाधनाधिकारोऽस्यः अथोदयास्ताधिकारोऽप्याख्यायते तत्रादौ मूलप्रतिपदि चंद्रद
 शान्तं भविष्यति न वेमुच्यते च तत्र येण साकांशा विहज्जुरुपतति तये कं व्यस्वकौ चिरमप्येवला
 द्यगोपंत पञ्चाणो विहज्जतमिदेकमात्रवापे स्वर्गोऽस्याद्यगुरविगोलयोः एयकृतत् । इहपततेः
 पतिपदः तये अंतेः कं व्यस्वकौ सूर्यविराड्कौ साकांशो दशभागयुक्तौ जुरु अथकेवलादद
 नापनोशाद्यगोश्चरेसाथं पञ्चाणोः षट्पंचाशद्विहज्जते भक्ते सस्रवाये भागाये फले ग्राह्ये न त्वर्ण
 यनार्णोऽस्यात् कदेत्याह अगुरवे विराड्कं स्पयोगोलौ तदृशान् उत्तरगोले यतं दक्षिणगोले त्रणो
 मिति तत्फलं एयक पकोने स्यापयेत् त्रिभायनलवान् चितारुणचराहतेन च तभाहतेः कृ
 तिहते यनार्णं संमसमैकगोले च गोलोः खखानलविशेषतः सरसभायना कोदयः शरद्विकहतौ य
 नमनल्यकालोदये २ त्रिभेन राशि त्रयेण अयनलचैरयनार्णौ रचितो युक्तो यः अरुणः सूर्यस्त
 स्पयत्रं तेन एयकस्य फलं आदि ते गुणितं ततो च तभाहते हि गणपलभायाः कृत्यावर्गोऽहते
 तद्वितीयं फलं मेकांते स्यात् तद्यगोरसमैकगोले यनार्णोऽस्यात् रविच्यगूर्यादिभिन्नगोले न द
 धने एकगोले तदात्रणमिति अथ सरसभायना कोदयः षट्पंचाशयनार्णो रायुता कोदयः खखा

नलविशेषितः शानत्रयान्तरितः सन्नशरद्विकैः पंचविशत्याहतः फलमनल्पकालेः कोदये सति
 धनाधने शानत्रयाददयेधिके धनेरुनेत्राणां इदं तृतीयमण्येकांते स्यात् २ अत्र च त्रयं फलं
 साधयति पुमिति प्रतिपद्मानं रं यच्छरभक्ते स्वमणोदिने धनमत्र च त्रयं फलं संस्कृतिश्चेतप
 नास्ते विपुरीत्य ते स्यान् ३ पुमिति दिनमानं प्रतिपद्मः प्रतिपदेतः अतयो रं देतं रं तच्छर
 भक्ते फलोदिने धिकोने स्वमणो स्यात् दिनमानेति र्धे रधिके धनेरुनेत्राणामिति च त्रयं फलं भव
 ति अत्र च त्रयं फलं संस्कृतिः फलचतुष्टयं संस्कारश्चेदनेन दानपनस्य सूर्यस्यास्ते विपुश्चंद्र इत्यने
 दृश्यते अस्या फलसंस्कारं त्रयो सति न दृश्यते इति भावः संस्कारस्तु धनधनयो योगः अ
 णाणो योरपि योगः धनो योरंतरमिति प्रसिद्धः अत्रोपपत्तिः चंद्रस्य कलांशाद्वादशा यदा स्युस्त
 दयं फलानि साधितानि तेषां योगो यदा तदा कलांशाद्वादशाः धिकाः अत उदयो भविष्यत्येव य
 दा त्रयो नदा कलांशाद्वादशाः अतो नदशाने सूर्यं चंद्रो नरं प्रतिपदेते द्वादशा भागाः तेन
 त्रयो त्रयो शान्तिन्या एव कालांशाद्वादशा विशेषेण कालचरो नोत्तरिताः भवति तत्र प्रतिपदेते चंद्रका
 र्णः आतो रविः साकोशा विसृपपन्ने अथात्ते दृक्कर्मसाध्यं तत्रादौ व्यगो शरसाध्यः तत्र द्वाद

शकोरौपलभाभुजः तदाशरकोरौकइतिज्ञानेदृक्कर्म नत्रत्वावधार्येप्रतिगतित्रयमप्येषागः साधिता
 स्तेयया ३५३५३७ एतेहादशभक्ताज्ञानाः ॥ ११ ॥ २२ एषांपलभागणोक्तिपनेपकांगुलपलभोस्त्र
 शरखंडैरेभिरासत्राः संति ॥ १८ ॥ २१ एतानिचरखंडानियावत्यलभयागणपतेतावत्त्वदेशीयामेवभवे
 तिनैश्चरखंडैव्यागोः साधितं यच्चरंत्यलभयागणानंशरासनेस्यादेव हादशभिस्तत्त्वमेवभक्तो
 क्ति अतोव्यगोश्चरंदृक्कर्मकलाः २२ इ तासांभगकरणायेषीष्टिहंरः ६ परमिदंसांतरंतदंतरंसाथ
 ते यपनेतपरमचरखंडेन २१ २ एताः परमदृक्कर्मखंडकलाः २१ इ तदेष्टेनचरेणाकाइति एवंहर
 चातोहरः १२६ गुणहरौगुणेनापवर्त्योजातोहरः १६ अतोव्यगोश्चरखंडवाणैर्हंतंभागायामाक्षेदृक्
 र्मभवतिमुपपन्ने यतणोपपत्तिः उत्तरगोलेग्रहः दितिजाडतामने अतस्तडदयः सर्वमेवअ
 तस्तत्रपनेर्दक्षिणेनाम्यतेततस्तडदयः पश्चात् अतस्तत्रत्राणंपवमेकंफलं अयापनेदृक्कर्मसाध
 यति त्रिज्याकणोप्रापनवलनज्ञाभुजः शरकोरौकइति द्विज्याएतेइदंत्रिज्याकिमितित्रिज्ययोस्त
 त्यतानाशोपुज्याहरः शरोगुणः तत्रसापनमत्रिभग्रहक्रांतिरेवापनवलने तत्रप्रतिगतिसाधितं
 ११ २ २५ एतदप्येकांगुलपलभोत्यचराहंसने भागार्थेषष्टाभाजं ६ यदास्यचराहंस्य १ इदंचलने

११ नदेषम्यकिमिति हरयातोहरः ६ परमात्मपुज्या १५ गणः जातोहरः ५५५ जीवायेंद्रोगुणः ५
 वंगुणश्च १५३ एवं सन्निभाय ५३ नार्कस्यैकांगुणोस्ति तदर्थं शरः साध्यः तदा तद्वत्कर्मतो विलोमेन
 शरः नतिष्ठिद्वादशाद्यान ५२ गुणोपलभाभक्तेशरः स्यात् उभयोर्वातेपलभावगौहरः अयंचहरः
 ५५५५ सन्निभाय नार्कचरात्तद्वत्कर्मयातस्य गुणचातो गुणः १५५ गुणहरौ गुणेनापचर्महरः ५ चतु
 र्भिः पलभावगौणापि भाज्यमतोद्यत्तमाहतेः कृतिहृतमिति धतणोपपत्तिः प्रत्यक्षेणोलेह्यते इदं
 द्वितीयं फलं अथ तैत्र्योपाकालाणां तरे साध्ये तत्र राशिकलोदयास्वतरे कार्यं अत्रोदपपलभातः रा
 शिकलाः षडङ्गताः ३० एतदंतरं तत्र सूर्यांस्ते चंद्रोदयोतः सूर्यः षड्रायतः कार्यः तदुदयः त्रिखा
 नलीविशेषतः कलास्वतरे तस्यैभक्तं चोदिकोताः षट्छाभागाः गुणहरौ गुणेनापचर्महरः १० त्रि
 षादंशैरिदमंतरं तदाद्वादशाभिः तैत्र्योपाः किमिति हरयातोहरः ३ गुणः १२ गुणहरौ गुणेनापच
 र्महरः २५ अतः शरदिहृत इति धतणोपपत्तिः शतत्रयादधिके दुदये कलाभ्यः अस्योधिकस्तत
 स्तत्र यत्तं ऊनेत्रणमिति इदं तृतीयं फलं प्रतिपदं ते सूर्यांस्ते चंद्रोदयोतः अतोपुमानतस्ये प्रतिपदं
 ते चंद्रोदयः ऊनाधिकफलं साध्यते पदाष्टौ चटीकाभिः द्वादशाभागाः तदेष्टदिनमानप्रतिपदं तत्र च

दीभिः किमिति गृहादौगुणौतापवर्त्यहरः ५ अतः शरभक्तमिति धनणोपपत्तिः प्रतिपदधि
 केदिनेचंद्रोदयः स्यादेव अतस्तत्रयनेऊनेऋणमित्यर्थत एवंचतुर्णांपत्तातांसंस्कारेयनभू
 नेकालांशाद्वादशाधिकाः स्युः तदातत्रचंद्रोदयः स्यादित्युपपन्नं अमपानैवेति अयद्भूदिति
 सभायांगुरुशुक्रोदयास्तज्ञानेयमाभवन्नित्योच्यते तथादौगुरुदयास्तौसाईस्योकेनकपयति च
 कास्योमयुवक्रमामनिचयोविषाप्रचक्रोत्तिनोडित्तोपुग्दरासासभूर्जोदितिनैभैः रोषितोभयुतः च
 सः स्याद्भूमवः एयत्तिथिलंवैरुनोम्यवाहंशकाकांशोतपुतोधराजरसभेमासादिकः स्यान्मयोः
 ४ तिथिदिनरदिताग्रेसौदियातैश्चमासैः क्रमशः हभवेतांमंत्राणोस्तोदपौच मयुवक्रैचैत्रदौयो
 मासगणोभवति तदुर्ध्वयक्रमेणग्रासोपुक्तः कार्यः ततएवाविष्वासेनत्रयोदशभक्तेनचक्रेणऊनः
 ततोसौदाभ्यां ह मतेगुणतेमतयाततोदशभिर्मासैर्धूर्जोदितिनैरेकादशादितिनैर्पुंकपुक्तः सन
 ऊर्ध्वस्यानेभैः सप्तविंशत्याशेषितः भक्तोवरितः ततोभयुतः सप्तविंशते शोथः सनतत्रात्मकोदिया
 प्रः दिभक्तः सव भस्वोराषादिः स्यात् सराषादिः एयक्रश्चपस्यलेस्यापः तत्रांतपिलवैः पंच
 दशभागैरुनः अमपंचदशभागोतस्योवाडभृजः तस्येयंशकाः भागास्तोभ्यः अर्कैर्दोदशभि

राशोपाः लभभागास्तैर्भागैः एषक स्योराश्यादिके सति फलं तत्रैव अणं कार्यं मेषादिषड्भ्यो धनेका
 ये सराश्यादिरेव मयोश्चैत्रमारभ्य मासादिकः स्यात् पावे तो राश्याय स्यात् पावे तो मासाः भागादिना नि
 कालाः चर्तिकाविकलाफलानीति तिथिदिनरदिनरदिताद्य इति अयं मासादिके हि धास्यान्
 द्वये स्यात्पः तत एकस्याने प्रथमं तिथिदिनैः पंचदशैरहतः कार्यः तत्र तैः सावयवैर्मासैश्चैत्रा
 हरोरस्तः स्यात् तपाहिनीयस्याने पंचदशपुनैस्तैर्मासैश्चैत्रादेव गुरोरुदयः स्यात् अत्रोपपत्ति
 वषादौ गुरु स्यात्पः सप्तष्टः कार्यः तयारविरत्रवषादौ शृंगं अतो गुरुरेव शीघ्रकेद्रयोर्गुरुः राश्या
 दिः समासादि कृतः सप्तष्टा चैत्रादौ यो मासगणः ततो गुरुः साहं विष्वैर्मासैर्गुरोरुदयास्तकालः
 अदो भवति अतो मासगणः साहं विष्वैर्भाज्यः अत एव द्विप्रो मासगणो भैः शेषित इति अत्र चक्रो
 स्पमासगणो साहं विष्वभक्ते यत्ते पंचदश त्रयो जं पचमेकचक्रे मासगणः १२८ अयं साहं विष्वभक्तः शो
 षाः सार्धाः षट् ६३ एकचक्रे इदं तदेष्टवक्रैः किमिति चक्रस्य गुणः ६३ गुणगणितचक्रे साहं विष्वभ
 के मासगणो योज्य इत्यत्रोद्दिष्टगुणः कृत्वा एवमेव योजिताः तेन चक्रतत्त्वा एवान्न अत्राद्य इति इदं सां
 नरं पतः साहं विष्वैः सप्तष्टा न भवति अतो विष्वभप्रचक्रो निता इति ग्रंथार्थं मे गुरोर्मासादि क्षेपः

67A

१८ अत उक्ते दशमासपुर्जदिनैर्पुनिति अग्रे कदो दयास्तः स्यात् अतो भोग्याये भव्युतः दिगुणात्तात्
 द्याम इति अस्यात्तांशां तरे सूर्योतः पंचदशभागा नः कृतः तस्मादले साध्यं अतस्तद्भुजभागा कं
 लवोन पुतः कार्य इति पतः परमभुजांशां तरे ५० द्वादशांशाः ५ सूर्यमेदपत्नयोः परमयोगासन्नो भव
 तिसमासादिकः यावत् पंचदशदिनैरुताधिकः क्रियते तावद्गुरुदयास्तयोरेतरे त्रिपादिनात्मकमेव नै
 अतस्तैर्मासैश्चैत्राद्गुरोस्तोदयौ भवत इति शोभनमुक्ते अथ शुक्रोदयास्तौ कथयति साद्वृत्तद्वयेन अ
 थ शुक्रोदयास्तौ कथयति साद्वृत्तद्वयेन अथ मधुसूतमासाः सप्तभूतिवचनैः स्वसरभवपुगलवाद्यैः
 संपुतामार्गाणां ५ उदधिरसमेता छिद्रस्वेगामित एतन्नवनवपरिशुद्धाः पंचभक्ताः एषकस्याः रसगु
 णादि नदीनां हि धावैत्रतस्ते भगजाह रिदिगतां वृद्धयौस्तः क्रमणदनवमासभयसुतोत्पुष्टाः एष
 गास्याः क्रममास्तनैर्पुतोताः देयापुगवासरो न पुक्तास्तोयास्तौ शुद्धयौ क्रमाद्गोः स्तः ५ अथ गुरुदया
 स्तकथयतानंतरे शुक्रास्तोदयौ कथयति मधुसूतमासाः चैत्रादयो मासगणाः ते मासासप्तभूभिर्निर्वा
 निगुणितानि यानि चक्राणि ततस्तानि स्वशरपुगलत पंचचत्वारिंशदशो न ग्राह्यानि पुक्तानि तैः संपु
 पुताः ततो मार्गाणां पंचगुणाः ततः उदधिरसैश्चतुःषष्ट्या समेताः ततश्छिद्राणि नवषेगामिनो
 ग्रहानवनवतितथाः नवनवभ्यः परिशुद्धाः तल्लेषा पंचभक्ताः एषकस्यापे एषकस्यास्तेपि स्यान्त

येस्याप्यः पक्वतरसगणादिनैः षट्त्रिंशदिनैः दीताः अन्यत्रपुक्ताः चैत्रतः तैसासैर्यथाक्रमं भगजस्यश्च
 क्रम्यद्विदिशि एव स्यात्सुतः श्रुतिपश्चिमस्यासदयोभवति ततोयेष्टकस्यास्तेनवमासमभयसुतः
 सप्तविंशतिदिनापिनवमासेभ्येतिश्रुत्याः षष्ठाः वला तदाक्रमपासौनवमासमभयसैपुतोताः कार्यः
 नतस्तेहेधापुगवामरैश्चतुर्भिर्दिनैरुनपुक्ताः क्रमात्भृगोश्चक्रमनेपास्तः पेंद्रबुदयः पूर्वोदयपनैश्चैत्रांशै
 मांसेद्वयः शत्रोपपत्तिगुंरुदयास्तवत्सगमा ७ अथगुरुशुक्रयोस्तत्कालपरिवर्तमाह मासैर्नवैर्यदि
 दिनैरुदयास्तकालः शुक्रस्यशुचिनिगुरोर्पदिमार्हविशैः सोमोभवेत्सपुत्रत्वादयनैपुतिश्रुत्यातस्य
 रोयश्रुतोपिविलोमश्रुताः ८ शुक्रस्यउदयास्तकालः पूर्वोत्तरपूर्वोदयपश्चिमास्तपश्चिमोदयपरिव
 र्त्तः पश्चिदिनैः षट्दिनरहितनवैविंशतिमासैः शुद्धतिसप्तर्षोभवतिगुरोः मार्हविशैर्मासैः शुद्धति
 सपुत्रत्वाच्चैत्रादेः नैर्षुतयेतदस्याः स्यात् विलोमश्रुत्यापुनोपिपूर्वमेवतैः स्वमासैर्षुक्रस्तैरेवमा
 सैश्चैत्रादितः सप्तवोदयास्तः स्यात् एवदुर्लभंभवति यस्योदयस्तस्ययोमासादेश्चैत्रादितः कालः स
 पश्चिः परवर्तमासैश्चैत्रादितः सप्तवोदयास्तस्याच्चेन्नतीकृतस्तदानैर्मासैश्चैत्रादेः पूर्वमुदयास्तः स्या
 दित्यर्थाः शत्रोपपत्तिः प्रत्यक्षसिद्धासगमा अथचंद्रशरंसापयति प्रथमेयगुचंद्रोर्गर्हेशाः स्वद
 लाउपास्त्यपरेनगाधिपुक्ताः चरमेदलितानगादिपुक्तायगुविधुदिग्विशिखौंगुलादिकः स्यात् ९ अथगु

भूयोत्तर

अथ यथागौरपि सनः सर्वस्यां उदये प्राप्नोति यो भूयान् सूर्याधिकगतिश्च सप्रतीच्यां पश्चिमस्यां उदेति उद-
 ये प्राप्नोति यो भूयान् सूर्याधिकभागः लघुगः सूर्यादत्यगतिः सपरत्र पश्चिमस्यां दिशि अन्तर्गच्छति यो भू-
 रिजवः सूर्याधिकगतिः चेत् सूर्याद्गौरत्यः सप्राच्यां सर्वदिशि अन्तर्गच्छति इदं सूर्योक्तोदयास्ताल-
 ताणोदैनेदिनोदयास्तौ ग्रहाणां प्रवहानिलवरोन सर्वपश्चिमौ वर्तन्त एव अत्रोपपत्तिः सूर्यादत्योः स्य-
 गतिश्च ग्रहः सूर्यात्सर्वगणेशो स्थितो अतः सूर्योदयात्सर्वमेव तस्योदयः अतः कालांशान्तरात्प्रातस्त-
 पूर्वोदयः स्यात् यः सूर्यादधिकोऽधिकगतिश्च ग्रहः सपश्चिमस्यामुदेति विलोमत्वात् यः सूर्यादधि-
 कोऽत्यगतिस्तोग्रहं त्यक्त्वा सूर्योपतोयाति अतः पश्चिमास्तः यो भागो रत्योगम्याधिकः ससूर्यं प्रतिगच्छति
 अतोऽत्यन्तात्सर्वमेव पश्चिमस्यामस्तो भवति सुपपत्तिः अथोदयास्तनिमित्तकालांशानाह भास्करानग-
 भवो गुणचंद्राभूभवो दिवि सप्तपञ्चयोजात् प्राक्तनैर्गदिताः सप्तपञ्चावक्राणो भृगुविदोः तितिही-
 नाः ११ अजाचंद्रमारभ्य ग्रहाणामेते कालांशाः स्युः भास्कराद् दशभागाश्चंद्रस्य तगभुवः सप्तदशभौ-
 मस्य गुणचंद्रास्योदराबुधस्य भूभुवपकादशगुरोः दिवि सप्तोत्तवशुक्रस्य तिषपः पंचदशमेदस्य प्रा-
 क्तनैः पूर्वाचापैरेते कालांशानि गदिताः भृगुविदोः बुधशुक्रयोर्वक्राणोः सतोः ते कालांशाः तित्यापके-
 तहीनाः अत्रोपपत्तिः अत्रोदयास्तावत्सर्वे कालांशौ भवति कालांशान्तराणोपायो यथा यद्दिने ग्र-
 हस्योदयोस्तो वा आकाशोत्तान्तदिने सूर्यग्रहयोरेतरे लग्नमार्गान्तरवृत्तं कोदयैः कालः साध्यः तावदि-

काः षड्गुणाभागाः स्युते कालस्योशा अतः कालोशा इत्यन्वयं नाम अत्र बुधशुक्रयोर्वक्रिणोः सतो
 निर्देकैः तैः कालोशैस्तयोरुदयास्तौ भवत इत्युपपन्ने अथ भौमादीनां पातानाह स्वांबुधयः स्वयमाः
 स्वभुजंगाः स्वांगमिताः सदशक्रमणः स्युः पातलवाः कुसुताहुवं भूग्वोर्मध्यमचंचलकेंद्रवेदीनाः
 १२ कुसुतातभौममारभ्यग्रहाणां पतेपातस्य लवाः भागाः स्युः स्वांबुधयश्चतारिंशद्भागाः भौमस्याव
 यमाविंशतिभागाः स्वभुजंगाश्चतारिंशद्भागाः गुरोः स्वांगमिताः षष्टिभागाः शुक्रस्य खदशशरैः तमित
 भागाः शनैः बुधभूग्वोः पातोशामध्यमेनाह गणोऽस्य मेनचंचलकेंद्रेण शीघ्रकेंद्रेण विहीनाः कार्याः अ
 त्रौपपतिः मंदस्फुरो ग्रहः शीघ्रप्रतिमंडले भूमतिविमंडलाश्रितः सन्निति तस्मान्मंदस्फुरादेव शरः सा
 पते इत्युपपत्तौ ग्रहः सपातः कार्यः अत्र विमंडलक्रांतिमंडलयोः संपातः पातः तत्र ग्रहस्य शराभावः
 पवमन्त्रसंपाते क्रोतिमंडलयोराप्यवयवः सपवपातः पवेग्रहाणां पातलवाः सिद्धाः पाठपठिताः
 पवेपाताषट्शतरेपिशराभावः पवेबुधशुक्रयोः पातलवाः शीघ्रप्रतिमंडलस्यापवपठिताः सन्निते
 स्वशीघ्रकेंद्रभागैरयिकाः कृत्वा पठिताः अतः शीघ्रकेंद्रविहीना एते पाता मंदस्फुरग्रहपुक्तपाताह
 रुः साध इत्यग्रेपिवक्ष्यतीत्युपपन्ने अथ ग्रहाणां शीघ्रकर्णानयनमेकवृत्तेनाह ऊर्ध्वविधिपुगा
 स्थितोदलचपत्रेष्वष्टपृष्ठचलकेंद्रचक्रविशुद्धमस्य भूमिता हैमलवज्रागतान् त्रिंशत्त्रयं नेत्रजा
 कपमलाब्धिं हि भक्तैः क्रमात्तदीना एतिरिचिना गुणभुवोगो जाइनाद्राकृश्रतिः १३ अयेदलानां च

खेडातोचयः स्यात् ऊरेकः द्वौत्रयः अथयश्चतारः पुणानिचत्वारि अश्विनौहौ पतानिषट्खेडानि
 स्यः चलकेंद्रेचेत्पद्मपुष्टेनराचक्राहादशराशिभ्यः शुद्धे अस्मच्चलकेंद्रस्यातिभानिराशयस्तमि
 नाडांतामैकंलवगनातगुणितभोगाखेडानत्रिशतापलयेनेतदेकं पुनकायंततः ऊजात्मंरा
 लमारभ्यऊयमलाथोद्विभक्तं भौमस्यैकभक्तं बुधस्यद्विभक्तं सद्योरोश्चतुर्भक्तं शुक्रस्यैकभक्तं त्रमा
 तत्फलेनपतैकाऊनाः कार्याः धृतिः अष्टादशभौमस्यफलेनहीताः भौमस्यशीचकार्याः इधिलापंचद
 राधुधस्यगुणाभुवस्योदशगुरोः गोज्वापकोतविपातिः शुक्रस्यइताहादशापतेः पतैकाः स्वफलेन
 हीनासंतोयच्छेषंसाग्राहाणोद्वाकृतिः शीचकार्याः स्यात् अत्रोपपतिः अत्रकोटिज्यांस्वफलज्य
 योः कर्कशरादिकेशीचकेंद्रेयोगोत्तरंकोटिज्यशीचकेंद्रदोर्ज्याभुजः अतयोर्वर्गोव्यपटंकार्याः शी
 चप्रतिमंडलेयासाहे अत्रतदोर्ज्याकोटिज्यादिविधिर्नास्ति अतःप्रतिराशशीचकार्याः साधितः
 शीचफलपुंकराशित्रयंप्रथमंपटं शीचफलोत्तरंराशित्रयंहितीयं अतःषड्दशिमथेपटद्वयमस्यैव
 अतःषट्खेडामेवकार्यायंशीचकेंद्रांसाधितानितानिभवमितानिज्यांपरिक्लप्यभौमशीचफलान्य
 ज्ञातः साधितानि ग्रहाणोपरमशीचजाभिन्ना अतोदिभौमशीचपरमज्या ८९ यामस्यांयातिखेडानि
 तदेष्टग्रहपरमशीचफलज्यासकायतोवुधारीतोयमलायादिभक्तमुक्तं भौमस्यययास्मितनानुभ

कमितिउक्तं अनेनफलेनपरमशीघ्रकार्णाः यावदानीक्रियंतेनावदिष्टशीघ्रकार्णाभिर्वेति परमशी
 घ्रकार्णास्तत्रिज्यांस्वफलज्यायोगतज्याः यथाभौमस्यांस्वफलज्या ८१ इयंत्रिज्यायुता २१ यदित्रिज्या
 यामस्यांपरमभौमगतज्याः यथाभौमस्यांस्वफलज्या ८१शीघ्रकार्णोप्यं२१ तदेष्टायांभवतज्यायां
 किमितिजातः १८ अत्रभवमितत्रिज्यायामप्रमितांस्वफलज्या ४ अतस्त्रिज्यांस्वफलज्यायोगेपरम
 शीघ्रकार्णोप्यंयुक्तः एवंत्रिज्यांस्वफलज्यांतरेपरमाज्याः शीघ्रकार्णाः अत्रभौमस्यकुभक्तमितियुक्तं
 तेनसर्वत्रेडयोगेधृतिशुद्धेदयंपरमाज्याः शीघ्रकार्णाः सचायुक्तः तत्साधितोपेयः शरः सत्रिज्याल्ये
 १ शीघ्रकार्णोपुनर्दिभक्तः कार्यंइतियुक्तं अथैतत्पामहदेतरेस्यात् त्रिज्याधिकेशीघ्रकार्णोनांतरे
 अतःस्वांशानाइतिच अथवातत्रापिचेद्दिभक्तः तदाकिंचिदेतरः शरः सस्वत्यांतरतान्दंरीकने
 यः अतो न दोषापादति एवमप्येषामपीति अतएवतहीना इतिरिसुपुपपन्नं एवंशीघ्रकार्णंप्रसा
 धेदानींग्रहाणांशरंसाधयति मंदस्पष्टस्वगात्स्वपातरहितात्कांमंशकाः केवलात्कार्णांसासियमा
 हतो अपगुरोश्चेन्नोचनासाः पुनःस्वांशाना अस्तजौगुलातिदिकशरः पातो नदिकपादसौत्रिज्याः स्यात्कलि
 कादिकः स्फुटतरस्तत्संस्कृतश्चापमः ॥ स्वपातरहितान्मंदस्पष्टग्रहात्केवलाहतायनांशाक्रान्तिभा

गाः साध्याः तैः सिपमैसपोविंशत्याः सादतागणिताः ततः कोर्णताभाभक्ताः अथगुरोर्बृहस्पतेश्चेतर्ह
 लोचनाम्पोदाभांपुनर्भक्तः कार्याः अस्तजोभौमस्यचेतर्हद्यामाः पुनः स्वांश्रुताः संतः पातो नग्रहो
 पस्मिनगोले अतर्हिकृष्णगलादिकः शरः स्यात् अमौत्रिगुणः कलादिकः स्यात् तेन कलादिनाचारो न
 अथसोग्रहक्रांतिः संस्थिता एकास्पदिशोर्ध्वं कोतास्फुरतराभवतिमयः अत्रोपपत्तिः अत्रगृहाणोप
 णितं शरकः लाः शीघ्रकर्णाग्रस्थानीयाः शीघ्रप्रतिमंडले मंदस्पष्ट एव प्रहोभमति तत्रैव तस्य पातः
 अतो मंदस्पष्टा स्यात् पुनान् शरः साध्य इति पुक्तम् उक्तं च सिद्धांतशिरोमणौ मंदस्फुरोद्वाक्यप्रतिमंडले
 हिग्रहोभमस्य च तस्य पातः पातेन पुक्ताद्गणितागतेन मंदस्फुरात्वे चरतः शरोस्मादिति अ
 त्रचार्येणापानाश्रुताः कनाः अतः पातरदितादिसुक्तं अत्रानुपातः यदि चतुर्विंशतिमितायां २५
 क्रान्तौ पताः पठितशरकलाः तदेष्टायां ग्रहक्रान्तौ का इति अत्र लायचार्ये स्वल्पांतरनात् अंगुलादिषा
 स्योपयोगितात्सर्वेषां शरः पंचाशदंगुलोगृहीतः एवमिष्टग्रहक्रान्त्यंशानोपचाशत् ५-गुणः चतुर्विं
 शतिर्हरः यदि चार्णाग्रेऽप्यंतरा चतुर्विंशतित्रिंशदग्रेकः एवं चतुर्विंशतितल्पोर्गणाहरयोर्नोरोकृते
 क्रान्तिपंचाशद्गुणः कर्णो हरः अत्र कर्णो हि भवमितत्रिंशदप्रकल्पकृतोस्ति अतोऽप्यनुपातः यदि
 चतुर्विंशतिव्यासाहर्ऽप्यंतरा भवमिते क इति एवं भवमितपंचाशद्गुणः चतुर्विंशतिर्हरः कर्णो

पिरः अत्रसिद्धौ गुणद्वौ द्वेणा यवति नौ जातो गुणस्यो विंशतिः अतः क्रोमं शाकासियामाहताः
 कक्षासा इति अत्र बुधशुक्रशनीनां स्वस्यांतरत्वात्समपवर्गहीताः गुरोपठितपारः पंचविंशतिः
 पंचाशान्मिः कृतोऽस्मत्तो लोचनासा इति एवं भौमस्य समविंशत् अतस्तस्य स्वांश्या इति परमा
 ल्यशी च्चकणोस्तनोद्यामा अपिकलात्रयेणैकसंगुलमतसिद्धः कलायः स्यात् एवमत्र नाडीमंडला
 क्रांतिमंडलपर्यंतं दक्षिणोत्तरमंतरं क्रोतिः क्रोतिमंश्लाद्दहपर्यंतं शरः एवमुभयोः संस्कारः स्य
 षाक्रोतिः नाड्यस्य मंडलयोरंभतरे भवति सपपत्वे अथ पंचांगाय सुदृग्दत्ताने चेष्टितस्य मंदस्य
 एग्रहसाधनं करोति चक्रास्त्यायंति पिपटगतं तद्विनास्योक्तं केन्द्रं स्यात् चाल्यं नंभिमतदिने ता केन्द्रो
 कगत्या तस्मात्स्य चालफलमिदं चालितं स्य एवेदेयस्तं दत्तामृदुजफलभाक् स्यात् ततो वासंशरा
 यं ॥ तिपिपटे पंचांगे गतं वर्तमानं यद्वास्त्यायंति हिनेन ह्रस्वोक्तं केन्द्रं त्रिन्पैरित्यादिकं स्या
 त् तत्र अभिमते इष्टे दिने स्वशी च्च केन्द्रो भक्तगतगम्यदिना हतपुभक्ते रित्यादि विधिना चालनीये
 तस्माच्छी च्च केन्द्रान्खोत्तरीत्याशी च्च फलं साध्यं इदं चालितस्य एग्रहस्य स्तं पनं चेत्तदा अणो अणो चे
 तदा पनं देयं सग्रहो मंदस्यो भवति तस्मादाशायं साध्यमिति अत्रोपपत्तिः प्रत्यक्षं विलोमवि

धिनैवसुगमा अथनतांशात्साधयति प्राकृत्रिभेणयजिंतात्संपुतात्पश्चिमे त्वेततोऽपमात्तयोः
 संस्कृतिर्नलावाः १६ प्राकृष्टर्वोदयस्तसाधनेराशित्रयेणाहीनात्पश्चिमोदयास्तसाधनेराशित्रय
 पुतात्स्यष्टाङ्गहात्तांतिः साध्यासात्तांपौः संस्कृताततांशाः स्फुरित्यर्थः अपहकर्मसाधयति ष
 ट शौलाएतवांकाधत्पदिनिजाः खंडानिकायंनतांशाणांशप्रसवंउकैसमगतोच्छिष्टंशयातापु
 ने आशात्पारविहृद्यंगुलहनेलिमाग्रेहेतानतांपोषोः स्वर्णमभिन्नभिन्नदिरिमव्यस्तंपरेदृग्ग
 हः १७ एतानिखंडानिनतांशानोपोदशामांशास्तत्प्रावंशानामैक्यंकायंततस्तत् अगतत्वेउपोष
 भागयातात्तदशामांशोनपुनंपोरोगुलगुणितंदादशभक्तं लिमाहकर्मकलाभवंति ताः कलाः
 स्पष्टेग्रहेयनस्यवादेयाः पारनतांशयोरेकदिकेयनेभिन्नदिकेत्रणमिति पश्चिमोदयास्तसा
 धनेयस्तमिदंदृग्गहः दृक्कर्मदतोग्रहः आकाशोदृक्भोचरोभवतिमर्थः अत्रोपपत्तिः ग्रहो
 यस्मिन्नाणायवयवेवर्तनेसंक्रांतिमंडलस्योरास्यायवपचोपदाक्षितिजेउदेतिनदैवग्रहस्यनो
 दयः ग्रहस्यविमंडलेऽवस्थितत्वात् पारतन्त्येनान्तरेणग्रहः क्षितिजात् उन्मिनोनमितोबाध
 वनितदंतरस्यदृक्कर्मसंतापनोन्वपेनामदृषाः कर्मतावतांतरेणग्रहोदृग्गोचरोभवति नर

विहकर्मद्विविधं आपनयेमात्तजं चेति यतः शरः तित्तिज एव नास्तिक देवाभिमुखतात् ऊक्तं च सि
 हानशिरोमणौ ग्रहक्रांतिवृत्तग्रहस्यानविद्वेयदास्यात्क्रजेनोतदैरावेचरोयम् यतः खेषुणोत्तिष्प
 तेवास्यतेवाक्रजानेनरुक्मवेरोदयास्ते । कृतं नैव वाणाः ऊजेसौकदेवोन्मावस्तत्संमुखेषां नामने ।
 च दिथा आपनेवात्तजं तेन कर्मद्वयप्रपंचः पुनः सविचिरचते । एवमत्र ग्रहादग्रतस्त्रिभेत्तरेहकर्म
 णः पदमनात्पूर्वस्यां त्रिभदीनः पश्चिमस्यो त्रिभपुक्त इति तद्गहनतां प्राज्यातो नृपातः यदि उन्नतज्या
 कोटौ न च ज्या भुजस्तदा शरकोटौ क इति दशभागान्तरान्नतां शास्त्रकल्पत जीवाः स्वस्योन्नतज्याभक्ताः
 सावयवा अतोद्वाटशभिः सवीर्णताः अनुपातो शरः कलात्मकः अत्रांगुलायोगहीतोऽनः पुनस्त्रिभ
 णीनः कृताखंडानि पठितानि तत्र प्रथमे खंडं प्रतीत्यर्पेमाध्यते दशतलनतां शास्त्रां ज्या १ इयमेव
 षट्त्रिंशत्तापातामवीर्णता ७५६ उन्नतां प्राज्यपातया १२० भक्ता ज्ञातमाद्यखंडं ६ एवमन्यामपि मध्ये
 नृपातः यदि दशभागैरेकं खंडं तदेष्टभागैः किमिति फलमुक्ते गतखंडैस्संकार्येन स्पशरो गुणोच
 तं ते खंडानि द्वादशगुणानि अतोद्वाटशरः अतो रविहस्त्यांगुलहतमिति यतर्णोपपत्तिर्यथा उ
 त्रमितेऽरणे नमिते यतमिति यतः सस्त्वित्ति कान्त्रक्रांतिवृत्तस्य यत्रोच्चमवत हिग्रहस्यापि तित्तिज

नमतेभवतितस्मादने अत्रदिकेवृणमित्युपपन्नं अथोदयास्तयोः कालज्ञानमाह कल्पोत्पोरविरक्तहृक्ख
 चरन्मथलग्रंतयोर्मध्येसुचंदिकाश्चएवंवर्जिताः पश्चात्सचकार्ययोः षट्त्रयाः कालग्रंतयोर्मध्येसुचंदिकाश्चएवं
 वर्जितः पश्चाच्चेत्सचकार्ययोः षट्त्रयाः काललवाशमीभिरपिकैर्गम्योस्तदनैर्गतः प्रोक्तेभ्योभ्यापिकैर्गतः समुद
 योन्मनैस्तगम्योभवेत् १८ अर्कः सूर्यः हृक्खचरोहृक्कर्मदतोग्रहः अनयोर्द्वयोर्मध्येयोः ल्यः सरविः कल्पः अ
 थिकोलग्रं तयोर्लंघार्कयोर्मध्येभक्तभोग्यादिविधिनायदिकाः स्याथ्यः पश्चिमोदयास्तसाधनेसचकार्ययोः षट्
 राशिपुक्तयोर्लंघार्कयोर्चंदिकास्तः षट्गुणारष्टकालभागाः स्युस्तैरिष्टकालांशैः प्रोक्तकालांशेभ्यः चंद्रशुक्रयो
 स्त्ववत्यमाणसंस्कारसंस्कृतेभ्योऽपिकैरस्तोगमोन्मनैर्गुंतः उदयस्तअपिकैर्गतोन्मनैर्गम्यः अत्रोपपत्तिः प्र
 त्यक्षसगमा अथदिवसानयनम् खाभाग्रिर्विनिहिताः कथितेष्टकालभागांतरस्यकलिकारविभोदयामा
 नत्सप्रमेनपरतोपजरीतगमायोगेनचक्रिणिदिनामुदयास्तयोस्त १९ कथिताः सर्वोक्ताष्टादानीमा
 नीतः येकानांशास्तेषांपदेनरंतस्यकलिकारखाभाग्रिभिर्विनिहताः शतत्रयगुणान्तोरविभोदयेतसूर्याधि
 ष्टितराशेः स्वदेशोदयेनभक्ताः परतः पश्चिमोदयास्तसाधने नत्सप्रोमोदयेनभक्ताः कार्याः तनोजवांतर
 एग्रहरविगत्यंतरणभक्ताः विक्रिणिग्रहेगनियोगभक्ताः सम्यः उदयास्तयोर्दिनानि स्युरित्यर्थः अत्रोपप
 तिः पदिउदयास्ताभिः राशिकल्पाः १८ लभ्यंतेनदाकालांशांतरकलान्त्यामाभिः किं एवंकालांशांतर

कलानामष्टादशानातिगुणः उदयाप्रबोहरः अत्रोदयास्तानि संततोम्यः पट्टहरः पंचगुणेषु द्विजे जाता त्रिशती
 गुणः अत्र उक्तं स्वाभ्याग्निभविनिदिता इति पश्चिमस्यां समोदया देवानुपातः यदि गत्यंतरकलाभिरेकं दिने त
 दाभिः किमिदं तोजवांतरासा इति वक्रिणि गतियो गंवितां रंतरं निसध्यत्यतो गतियो गासा इति एवमुदयास्त
 दिनानि सूर्यस्य पत्रं अथ चंद्रश्चोदयास्तयो रंतरमाह स्यात्वाभ्यामिदं यो रंतरं भविहृतं स्वर्गोऽष्टमो
 दये पतन्संस्कृतकर्मलवनः प्राणांशसंस्कारिताः पूर्वोक्ता भृगुचंद्रयोः तालवाः स्पष्टा भृगोश्चो निता द्वाभ्यां
 तैरुदयास्तदृष्टिः समता स्यात्तति नैषामया २- शतत्रयस्योदयस्य च पदं रंतरं तमैः समविशत्या विंशो हृतं भ
 तं सद्यस्फले स्यात् तच्छतत्रयदयादधिके उदये पतने कृते अणो अनेन भागादिफलेन संस्कृतदृक्कर्मभा
 गोभ्योयः प्राणांशः पंचमभागः तेन पूर्वोक्तानवहादशमिताः अक्रचंद्रयोः कालांशः संस्कृताथनोनेन
 स्पष्टाः स्युः भृगोः शुक्रस्पष्टाभ्यां विहीनाः कार्याः तैः कालांशैः शुक्रचंद्रयोरुदयास्तदृष्टिः समता स्यात् ए
 षामणालतितावर्तमानचटनामवलोक्यताता अतोत्रमूलस्य पलथिरेव वासनेति सिद्धं अथागस्योद
 यास्ततानमाह पलभाष्टगुणो वयेन संयुता गजशैलावसुखे चरालवाः इहतावतिभास्करे क्रमायद
 जोस्तं सद्येव गच्छति २१ अतभाष्टगुणाभागाः स्युस्तौ भागौ गजशैला अष्टमप्रतिरूपावसुखे चरा अष्ट

नचतिः युताः कार्याः तत्समेसूर्येसति क्रमात्तद्वटजोगास्योः सप्तमदयेवगह्वरीत्यर्थः अत्रोपपत्तिः अगस्त्यध
 वः सताशीतिभागाः आपनदृक्कर्मसंस्कृतास्तथास्यकालांशाद्वादश पपनेतेत्रेभाः कृतापकादशसप्राशी
 संशेषयुताः ५० पनमितेसूर्येऽदयः अस्तोवत्तापनदृक्कर्मसंस्कृतध्रुवभागाः ८५ त्रेत्रेभाः ११ नृनाजाना
 ७६ पनमितेसूर्येः सतः इदंतिरतदेशोसादेत अतदृक्कर्मकर्तृपुज्यते तपयाशरस्यमहतात्तुखकल्पनेन
 स्रुताः स्रुदक्रांतिज्योश्चराईयोरिमादिविधिना पकागुलात्तभायानष्टौभागाऽपयंतेततोत्तपानः पयेकां
 गुलपलभया अष्टौभागास्तदेष्टपलभयाकिमिति अत्रपलभाया अष्टौगणोरुपंहरः अतः पलभाएवधोनसं
 पुताइत्यापुपपन्नं २१ अथग्रहस्यनित्योदयास्ततानमाह खेचरोकास्तकालेसषड्द्वार्कनोपोथिकोः कंतोनिष्पु
 देतोहमः अस्तमेस्यथापोविधेयः क्रमात्सर्वपश्चात्त्यदृक्कर्मभाक्कमग्रहः २२ सूर्यास्तकालेयोग्रहः सष
 ड्सूर्यादधिकः अथवाकेवलादकंतः सूर्यात्तत्तल्यः सतिगिरात्रावुदेति अन्ययोक्तवैपरीत्यैरात्रोग्रहोस्तमे
 ति सग्रहाकमात्सर्वपश्चात्त्यदृक्कर्मभाक्विधेयः इति अत्रोपपत्तिः ग्रहोदयेग्रहतत्तल्यंलग्नं सूर्यास्तोसषड्
 भार्कतस्यसुदपलंकेवलाकंतल्यमस्तलग्नं अतः सषड्भाकांलग्रहेऽधिकेरात्रोग्रहस्योदयः केवलाकांत्
 अस्तइतिप्रत्यक्षं उदयास्तयोः कालतानायेदृक्कर्मदतोग्रहः कार्यः अथोदयास्तकालेरात्रिगतचटिकाज्ञान

माह उद्गमेपातकालः खगातस्तकेषद्गुक्तात्सवङ्गार्कभोग्यान्तिनः पुक्तमथोदयोस्योद्गमोस्तेभवेद्वात्रिया
 तोयतकालस्वेदात्सुहः २३ उदयेमनिग्रहाद्गताकालः स्याथ्यः अस्तेचषद्गुक्ताद्गतापातपवकालः स्या
 थ्यः षद्गुत्सर्पस्यभोग्यकालेनपुक्तः ततोमथोदयपुक्तः कार्यः पतावानपुक्तकालः ग्रहस्योदयेः स्तेवारा
 त्रेगातोभवति तात्कालिकाद्गताह्निकमादिविधायमकालः साध्यः स्पष्टः स्यादित्यर्थः अत्रोपपत्तिः एवंप्र
 तिप्रादितैव चंद्रस्यमकृत्प्रकारार्थंविशेषंघटति ^{सु}इदोक्तगोपलाश्रोनः कार्योपप्रतिनाडिकं पुक्तोहि
 दियलैर्पुः स्पष्टः किंस्यातात्कालिकेडना २४ चंद्रस्यकालश्चेत्तगोपलैर्नवपलैराश्रुतः उदयेस्तेक्रमेणाका
 र्पाः प्रतिचटिकांपलदयेनपुक्तः दिग्गताचटीत्यर्थैः पलैर्पुक्तः स्पष्टः कालः स्यात् तात्कालिकचंद्रान् पु
 नः कालः साध्यइतिप्रयासेनकिंप्रयोजनमिदं । अत्रोपलब्धिरेववासना दैवतवर्ण्यस्यदिवाकरेस्यतेन
 मन्त्रारिसमाह्वयेन वृत्तौकृतायांग्रहलाचवस्यखगोदयात्तानपनेसमाप्तम् ॥ इतित्रीगणेशदैवतकृतग्रह
 लाचवस्यरीकायांश्रीमन्धारिदेवतविरचितायांसुदयास्ताधिकारो नवमः ॥ अथग्रहछायाधिकारोव्याख्या
 यते शगृष्टिकसंखचरस्तनुतोल्पोक्तात्सुष्टश्चदृश्यहखेचरभोग्यकालः लग्नेनपुक्तविवरोदयपुरम
 याताः स्यात्तखेचरस्यसितगोर्पटिगोपलोतः । एवंरक्रमंदनोग्रहदृष्टकालीनलग्नाद्यदाल्पः अस्तात्सप्तमल
 ग्राद्यदाल्पः स्यात्तदातत्समयेग्रहोदृश्यदृष्टकालः तन्नुभक्तपुण्यथोदयपुक्तकार्यः ग्रहस्योदयानुगुणत

कालाः स्यात्तच्चंद्रस्यचेतर्हितवपलोनः कार्यः अत्रोपपत्तिरतिसुगमा सहस्रपगहछायासाधनमाह जि
 नाशोत्तभाज्ञौगुलमपशरोनेनतचरंस्फुरं संस्कृत्यातोदिनमद्यत्तगस्यपुविगमात् प्रभायं संसिद्धेदयावत्
 रभादेर्निशिगतं बुवे पारादीनां पुतिपरिगमं त्रयं त्रवशातः २ संगुलादिकः शरपलभागः चतुर्विंशति
 भक्तः कार्यः अनेन पलभात्मकफलेन चरं शरफलवरैकाग्रगोले पुक्तो न संस्कृतं स्यात् अतश्चादितमानंसा
 थं अथग्रहस्यपुगतमानीपछायायं साधितं इदानीं दृष्टे छायांशोपुगतहारेणवत्पमाणीत्याश्रितं
 साध्यमित्याह अथेतिस्वचरभादेर्गृहस्यछायायं त्रभागोभ्यः निशिगतं रात्रिगतचटिकादिकं स्यात् कथं
 पुनः प्रभादितानं स्यादित्यतश्चाप बुवे इति आरादीनां भौमादीनां पुतिपरिगमं छायातानं त्रयं त्रवशातो व
 द्यमाणीतीत्यास्यात् अत्रोपपत्तिः अत्रचरं शरसंस्कृतस्य एकांतिनः साध्यं तत्केवलकांतिनपवाते उ
 कैः साधितं अतो हि मध्यस्य एकांशो रंतरं शरपवतस्माच्चरं साध्यं तत्सर्वचरे संस्कार्यं स्य एकांतिनः कृतं
 चरं भविष्यति अतो नृपातः यदि द्वादशकोटि उपले भाभुजास्तदा शरतत्पकोटौ कइति अत्रशरोंशो
 नः कालार्थं त्रयंगुणः एवंजाताः कालांशास्तावन्तपवासवः नेषट्टभक्ताः पलानि एवंशरस्य द्वादशषट्
 वातोदरः त्रयंगुणः गुणहरो गुणेनापवर्मजो तोदरश्चतुर्विंशतिपलभागोऽस्येव अतो जितामेत्यापुप
 पत्रं अस्यजलादौ ग्रहस्य प्रतिविवा छायां धीयंत्रेण साधयति परमेजलादौ प्रतिविंविनं वा विट्टे हौ चो

75A
 गणयेचलंवा नलंवपावप्रतिविमयेइगौअहस्यहंतप्रभास्यात् इ जलादर्शादौग्रहंतिवितंय
 शेत्तहगौचैभूतलाइकार्यंतंलंवाणयेत् एवंलंवपातप्रतिविवांतरमप्यंगुनादिगणनीयं तत्तस्य
 हनेदादरागुणंइगौचैनांगुलानिदिकेनभक्तंग्रहस्यछायास्यात् प्रतिविंवतंवेतिवांशदेननरीपादियं
 अदिग्रहो नतांरोभ्योपेत्रलवोत्यक्रांतिलवामास्यनेनकार्णप्रतिसाध्यतः कार्णकवर्गविवरायदमि
 एमेतिछायांसाधयेदिति विधानांतरं सूचयति अत्रोपपत्तिरेकावपातेन यदिहगौचतल्यापांकोरौ
 लंवपातप्रतिविवांतरभूमजाः तदादादशकोरौकेतिछायास्यादेवेतिसगमा अथग्रहस्यपुग
 तकालंसाधनेवदति तात्त्वानमानात्रियातनारीस्तकालवेपात्तयितैश्चराधैः हएप्रभादेर्पगतो
 ग्रहस्यसाध्यस्तिदेंदोयंदिगोपलाखः ५ अत्रमानात्सूलत्वेनरात्रौगनचरीतात्वातात्कालिकग्रहात्कपि
 तस्यएवरादेईछायादितश्चग्रहस्यसूर्यवत्पुगतः कालः साध्यः चंद्रस्यचेतर्दिनवपलैः सहितः
 कार्यः स्यग्रहोदयेदिनरोषरात्रिगतज्ञानंसाधयति प्राग्ब्रह्मवरांगभाष्यभानोरस्योर्कस्वपरस्त
 न्तदंतः कालः सावगोदयेपुशोषोरात्रीतः क्रमशोहृदेत्यपृष्टे ५ पूर्ववत्तद्वक्कमंदंतंग्रहस्यपद्म
 सूर्ययोर्मध्येऽस्योरविः अन्यन्नग्न पतदंतरेयः कालः सग्रहोदयसमयेपुशोषोवागत्रीस्यात् क्रम
 शइति ग्रहेमषट्सूर्यावत्येपुशोषः अधिकोरात्रीतः स्यादित्यर्थः अथास्माकालादात्रिगतमाह

तेनो नो यमदिनौ ग्रहपुणतः स्यात् कालमपकृतो नितिशिप्रयानः चेदस्तावो नमिनवरीषतोत्पपुष्टिर्ग्रहं
 समपलपुष्टिपुष्टिः सः ६ तेनपुषेणग्रहपुणतः जनः रात्रिगतोनमदिनः सनसूयांसाडात्रि
 गतकालः स्यात् चेदस्यवेत्त अन्मानतानरात्रिगतंयावदस्यमधिकंस्यातावदेवदिगुणंपनात्म
 कंस्यातैः पलैः सकालेऽश्वेदजः पूर्वाधिकश्वेदचितः सुदः कालोभवतित्यर्थः अत्रोपपत्तिः प्रत्यक्ष
 गमा ६ दैवतवर्णस्यदिवाकरस्यसनेनमन्त्रारिसमाह्वयेन वृत्तौकतायांग्रहलाचवस्यवेदप्रभायान
 यनाधिकारः १ इति श्रीमद्भगवद्गीतादेवतकृतग्रहलाचवस्यदीकायां श्रीमन्त्रारिदैवतविरचितायां छाया
 पिकारो नाम दशमः १ अपनतत्रछायाधिकारो व्याख्यायते तत्रादौ नतत्रफुवानाह दामादष्टच
 सूर्ध्वनागजगुणानंराद्योदृष्टमाः षट्पनकांपुगावेचरारसनवासासानवाकाः क्रमात् भाग्यादष्ट
 पुगोद्वोततिपयः स्वात्पष्टयोशाभवास्पष्टाजागजभोभवोरविदृशः सिद्धाशिराः षड्विदिक्र। मूला
 न्महिंजिनाः शराष्टशुगहशः कंगामिनोः ऐश्वर्याणां त्वाणिरसाष्ट २२